

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/49/EK IRÁNYELVE

(2006. június 14.)

a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről (átdolgozott szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 1993. március 15-i 93/6/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ több alkalommal és jelentős mértékben módosították. Mivel most az irányelv további módosítása vált szükségessé, annak szövegét az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ egyik célkitűzése, hogy a saját tagállamuk illetékes hatóságai által engedélyezett és e hatóságok által felügyelt befektetési vállalkozások számára lehetővé tegye fióktelepek létrehozását és a szabad szolgáltatásnyújtást más tagállamokban. Az említett irányelv ennek megfelelően rendelkezik a befektetési vállalkozások működésének engedélyezésére és üzleti tevékenységének folytatására vonatkozó szabályok összehangolásáról.
- (3) A 2004/39/EK irányelv azonban nem határoz meg közös előírásokat a befektetési vállalkozások szavatoló tőkéjével kapcsolatban, nem határozza meg ezen vállalkozások indulótőkéjének összegét, továbbá nem határoz meg közös kereteket az ezen vállalkozások által viselt kockázatok figyelemmel kísérésére.

- (4) Helyénvaló az olyan, elengedhetetlen mértékű harmonizáció megvalósítása, amely szükséges és elégséges ahhoz, hogy biztosítsa az engedélyezés és a prudenciális felügyeleti rendszerek kölcsönös elismerését; a belső pénzügyi piac keretében a kölcsönös elismerés megvalósításához intézkedéseket kell megállapítani a befektetési vállalkozások szavatoló tőkéje meghatározásának összehangolására, indulótőkéjük összegének meghatározására, valamint közös keretek létrehozására a befektetési vállalkozások által viselt kockázatok figyelemmel kísérésére.
- (5) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a befektetési vállalkozásokra és a hitelintézetekre vonatkozó tőke megfelelési követelmények, valamint az ezek kiszámítására és prudenciális felügyeletére vonatkozó szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv terjedelme és hatása miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.
- (6) Indokolt különböző összegű indulótőkét megállapítani azoktól a tevékenységektől függően, amelyeket a befektetési vállalkozások engedélyük alapján végezhetnek.
- (7) Bizonyos feltételek mellett a már létező befektetési vállalkozásoknak meg kell engedni üzleti tevékenységük folytatását akkor is, ha az új befektetési vállalkozások számára előírt minimális indulótőke összegével nem rendelkeznek.
- (8) A tagállamoknak az ezen irányelvben foglalt szabályoknál szigorúbbakat is megállapíthatnak.
- (9) A belső piac zavartalan működése nemcsak jogi szabályozást tesz szükségessé, hanem a tagállamok illetékes hatóságai közötti szoros és rendszeres együttműködést, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlat jelentősen megerősített konvergenciáját is.
- (10) A Bizottság „A pénzpiac keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című, 1999. május 11-i közleménye felsorol számos olyan célkitűzést, amelyeket a pénzügyi szolgáltatások belső piacának kiteljesítése érdekében meg kell valósítani. Az Európai Tanács 2000. március 23–24-i lisszaboni ülésén a cselekvési terv 2005-ig történő megvalósítását tűzte ki célul. A szavatoló tőkére vonatkozó rendelkezések átdolgozása a cselekvési terv lényeges elemét képezi.

⁽¹⁾ HL C 234., 2005.9.22., 8. o.

⁽²⁾ HL C 52., 2005.3.2., 37. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2005. szeptember 28-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. június 7-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 79., 2005.3.24., 9. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

- (11) Mivel a befektetési vállalkozásoknak a kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenységük vonatkozásában ugyanazok a kockázataik, mint a hitelintézeteknek, helyénvaló a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14.-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseit a befektetési vállalkozásokra is alkalmazni.
- (12) A befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek (a továbbiakban együttesen: „intézmények”) szavatoló tőkéje az intézmények folyamatos működésének és a befektetők védelmének biztosítása érdekében szolgálhat az olyan veszteségek fedezésére, amelyeket nem ellensúlyoz megfelelő mértékű nyereség. A szavatolótőke fontos mércéül szolgál az illetékes hatóságok számára is, különösen az intézmények fizetőképességének felmérése során és egyéb prudenciális célok érvényesítésénél. Ezen túlmenően a belső piacon az intézmények, közvetlen versenyre lépnek egymással. Ezért a Közösség pénzügyi rendszerének erősítésére és a verseny torzulásának megakadályozására helyénvaló a szavatolótőkére vonatkozóan közös, alapvető előírásokat megállapítani.
- (13) A (12) preambulumbekazdés céljára helyénvaló a szavatoló tőkének a 2006/48/EK irányelvben megállapított meghatározását alapul venni, és olyan kiegészítő külön szabályokról rendelkezni, amelyek figyelembe veszik a tőkekövetelményekkel kapcsolatos piaci kockázatok eltérő körét.
- (14) A hitelintézetek tekintetében a különféle kockázatok felügyeletére és figyelemmel kísérésére a 2000/12/EK irányelv már megállapított közös előírásokat.
- (15) E tekintetben a minimum tőkekövetelményekre vonatkozó rendelkezéseket más, olyan sajátos jogi eszközökkel együtt kell figyelembe venni, amelyek szintén az intézményekre vonatkozó alapvető felügyeleti technikák harmonizációját célozzák.
- (16) Közös előírásokat kell meghatározni a hitelintézetek által viselt piaci kockázatokra, és kiegészítő kereteket kell biztosítani az intézmények által viselt kockázatok, különös tekintettel a piaci kockázatok, és még inkább a pozíciókockázatok, a partnerkockázat/elszámolási kockázatok és a devizaárfolyam-kockázatok felügyeletére.
- (17) Rendelkezni kell a kereskedési könyv fogalmáról, amely tartalmazza a kereskedési céllal tartott értékpapír- és más pénzügyieszköz-pozíciókat, amelyek főként a piaci kockázatoknak és a fogyasztóknak nyújtott bizonyos pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos kockázatoknak vannak kitéve.
- (18) Azon intézmények igazgatási terhének csökkentése céljából, amelyek kereskedési könyvvel kapcsolatos tevékenysége mind abszolút, mind relatív értelemben elhanyagolható, lehetőséget kell biztosítani ezen intézményeknek az ezen irányelvhez csatolt I. és II. mellékletben előírt követelmények helyett a 2006/48/EK irányelv alkalmazására.
- (19) Az elszámolási/szállítási kockázat figyelemmel kísérésekor fontos figyelembe venni, hogy léteznek olyan rendszerek, amelyek hatékony védelmet nyújtanak az ilyen kockázatok csökkentésére.
- (20) Az intézményeknek minden esetben meg kell felelniük ennek az irányelvnek a devizaárfolyam-kockázat fedezetét illetően, a teljes üzleti tevékenységükre vonatkozóan. Alacsonyabb tőkekövetelményt kell előírni az – akár statisztikailag alátámasztottan, akár kötelező érvényű kormányközi megállapodásoknak tulajdoníthatóan – egymáshoz szorosan kapcsolódó valutákhoz fűződő pozíciókra.
- (21) Az árukereskedőkre vonatkozó tőkekövetelményeket, beleértve azokat az árukereskedőket is, akik jelenleg mentesülnek a 2004/39/EK irányelv követelményei alól, a fent említett mentesség felülvizsgálatával egyidejűleg adott esetben azon irányelv 65. cikkének (3) bekezdése szerint felül fogják vizsgálni.
- (22) A gáz- és villamosenergia-piac liberalizációja mind gazdasági, mind politikai szempontból jelentős cél a Közösség számára. Ezért az ezeken a piacokon működő vállalatokra alkalmazandó tőkekövetelményeknek és egyéb felügyeleti szabályoknak arányosnak kell lenniük; ezenkívül nem akadályozhatják aránytalan mértékben a liberalizáció megvalósítását. E célkitűzéseket különösen a (21) preambulumbekazdésben említett felülvizsgálatok során kell figyelembe venni.
- (23) Az intézmények üzleti tevékenységének egészére vonatkozó kamatláb-kockázatot figyelemmel kísérő és ellenőrző belső rendszerek léte rendkívül fontos módját képezik az ilyen kockázatok csökkentésének. Következésképpen ezeket a rendszereket a illetékes hatóságoknak kell felügyelni.
- (24) Mivel a 2006/48/EK irányelv nem hoz létre közös szabályokat az olyan tevékenységek nagy kockázatainak felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozóan, amelyek főként piaci kockázatoknak vannak kitéve, ezért helyénvaló ilyen szabályokat megállapítani.
- (25) A működési kockázat az olyan intézményeket érintő jelentős kockázat, amelyeknek a szavatoló tőkéből kell biztosítani a fedezetet. Alapvetően fontos, hogy alternatív módszerek biztosításával figyelembe vételre kerüljön az EU-szintű intézmények sokfélesége.
- (26) A 2006/48/EK irányelv kimondja a konszolidáció elvét. Nem állapít meg azonban közös szabályokat az elsősorban piaci kockázatoknak kitett tevékenységet folytató pénzügyi szervezetek konszolidációjára.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

- (27) Az egy csoporton belüli intézmények megfelelő szolvenciájának biztosítása érdekében alapvetően fontos az, hogy a minimum tőkekövetelményeket a csoport összevont alapú pénzügyi helyzete alapján alkalmazzák. Annak biztosítására, hogy a szavatoló tőke megfelelő elosztásra kerüljön a csoporton belül és szükség szerint rendelkezésre álljon a befektetések védelmére, a minimum tőkekövetelményeket a csoporton belüli egyes intézményekre kell alkalmazni, amennyiben ezt a célkitűzést nem lehet eredményesen másként elérni.
- (28) A 2006/28/EK irányelv nem alkalmazható a befektetési vállalkozásból vagy vállalkozásokból álló, de hitelintézetet magában nem foglaló csoportokra. Ezért közös keretről kell rendelkezni a befektetési vállalkozások konszolidált alapon történő felügyeletének bevezetéséhez.
- (29) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy az olyan kockázatokra tekintettel, amelyek őket érintik, illetve érinthetik, megfelelő mennyiségű, minőségű és elosztású belső tőkével rendelkezzenek. Ennek megfelelően az intézményeknek stratégiával és eljárásokkal kell rendelkezniük belső tőkéjük megfelelőségének értékelésére és fenntartására.
- (30) Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmények szavatoló tőkéjének megfelelőségét tekintettel azokra a kockázatokra, amelyeknek az intézmények ki vannak téve.
- (31) A banki szolgáltatások belső piacának zökkenőmentes működése érdekében az európai bankfelügyelők bizottságának hozzá kell járulnia ezen irányelv következetes alkalmazásához és a felügyeleti eljárások konvergenciájához az egész Közösség területén, és évente jelentést kell tennie a közösségi intézmények számára az elért előrehaladásról.
- (32) Ahhoz, hogy a belső piac növekvő hatékonysággal működjön, alapvetően fontos, hogy jelentősen javuljon a konvergencia az összehangolt közösségi jogszabályok rendelkezéseinek végrehajtása és alkalmazása között.
- (33) Ugyanezen oknál fogva és annak biztosítása érdekében, hogy a több tagállamban tevékenységet folytató közösségi intézményekre az egyes tagállamok illetékes engedélyezési és felügyeleti hatóságai folyamatos feladatainak eredményeként ne háruljanak aránytalan terhek, alapvetően fontos az illetékes hatóságok közötti együttműködés jelentős javítása. Ebben az összefüggésben meg kell erősíteni az összevont felügyeletet ellátó hatóság szerepét.
- (34) Annak érdekében, hogy a belső piac egyre hatékonyabban működjön és az uniós polgárok számára biztosítva legyen a megfelelő szintű átláthatóság, szükséges, hogy az illetékes hatóságok oly módon hozzák nyilvánosságra ezen irányelv követelményei végrehajtásának módozatát, ami lehetővé teszi az érdemi összehasonlítást.
- (35) A piaci fegyelem erősítése, valamint az intézmények arra való ösztönzése érdekében, hogy javítsák piaci stratégiájukat, kockázatellenőrzésüket és belső irányítási szervezetüket, rendelkezni kell az intézmények megfelelő nyilvánosságra hozatali folyamatairól.
- (36) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (37) A pénzügyi szolgáltatásokról szóló jogszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. február 5-i állásfoglalásában⁽²⁾ az Európai Parlament kérte, hogy a Parlament és a Tanács egyenlő szerepet játsszon a Bizottság végrehajtási hatásköre gyakorlásának felügyeletében, annak érdekében, hogy ez tükrözze az EK-Szerződés 251. cikke értelmében a Parlamentre ruházott jogalkotási jogkört. Ugyanazon a napon a Parlament előtt tett ünnepélyes nyilatkozatában a Bizottság elnöke támogatta ezt a kérést. 2002. december 11-én a Bizottság beterjesztett egy az 1999/468/EK határozat módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatot, amelyet a 2004. április 22-i javaslat módosított. Az Európai Parlament úgy véli, hogy ez a javaslat nem őrzi meg jogalkotási előjogait. Az Európai Parlament véleménye szerint lehetőséget kell adni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arra, hogy egy meghatározott időn belül értékelhesse a végrehajtási jogkörök Bizottságra való átruházását. Ezért helyénvaló azon időtartam korlátozása, amelyen belül a Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el.
- (38) Az Európai Parlamentnek a módosítások és végrehajtási intézkedések tervezetének első átadásától kezdve három hónapot kell biztosítani azok megvizsgálására és véleményalkotásra. Sürgős és megfelelően indokolt esetben ugyanakkor lehetővé kell tenni ezen időszak lerövidítését. Amennyiben ezen időtartam alatt az Európai Parlament állásfoglalást fogad el, a Bizottságnak újra meg kell vizsgálnia a módosítások vagy intézkedések tervezetét.
- (39) A piaci zavarok elkerülése és a szavatoló tőke általános szintjének folyamatos biztosítása érdekében, helyénvaló különleges átmeneti szabályokról rendelkezni.
- (40) Ez a rendelet összhangban áll az alapvető jogokkal, valamint figyelembe veszi különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket, mint a közösségi jog általános elveit.
- (41) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettségnek azokra a rendelkezésekre kell szorítkoznia, amelyek a korábbi irányelvekhez képest lényegi módosítást képviselnek. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvek értelmében merül fel.
- (42) Ez az irányelv nem sértheti a VIII. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.⁽²⁾ HL C 284. E, 2002.11.21., 115. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Tárgy, Hatály És Fogalommeghatározások

1. szakasz

Tárgy és hatály

1. cikk

(1) Ez az irányelv megállapítja a befektetési vállalkozásokra és a hitelintézetekre vonatkozó tőke megfelelési követelményeket, valamint az ezek kiszámítására és prudenciális felügyeletére vonatkozó szabályokat. A tagállamok ezen irányelv követelményeit a 3. cikkben meghatározott befektetési vállalkozásokra és hitelintézetekre alkalmazzák.

(2) A tagállamok további, illetve szigorúbb követelményeket támaszthatnak az általuk engedélyezett befektetési vállalkozásokkal és hitelintézetekkel szemben.

2. cikk

(1) Ezen irányelv 18., 20., 22–32., 34. és 39. cikkére figyelemmel a 2006/48/EK irányelv 68–73. cikke értelemszerűen alkalmazandó a befektetési vállalkozásokra. A 2006/48/EK irányelv 70–72. cikkének a befektetési vállalkozásokra való alkalmazásakor az egy tagállamban működő hitelintézeti anyavállalatra való hivatkozásokat egy tagállamban működő befektetési anyavállalatra való hivatkozásként, az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatra való hivatkozásokat pedig az EU-szintű befektetési anyavállalatokra való hivatkozásként kell értelmezni.

Amennyiben egy hitelintézetnek az anyavállalata egy befektetési anyavállalat valamelyik tagállamban, akkor kizárólag erre a befektetési anyavállalatra vonatkoznak a 2006/48/EK irányelv 71–73. cikke szerinti konszolidált felügyeleti követelmények.

Amennyiben egy befektetési vállalkozásnak az anyavállalata egy hitelintézeti anyavállalat valamelyik tagállamban, akkor kizárólag erre a hitelintézeti anyavállalatra vonatkoznak a 2006/48/EK irányelv 71–73. cikke szerinti konszolidált felügyeleti követelmények.

Amennyiben egy pénzügyi holdingtársaságnak hitelintézet és befektetési vállalkozás is leányvállalata, a hitelintézetre a követelmények a pénzügyi holdingtársaság összevont pénzügyi helyzete alapján alkalmazandók.

(2) Amikor valamely, az (1) bekezdés hatálya alá tartozó csoport tagjai között nincs hitelintézet, a 2006/48/EK irányelvet kell alkalmazni, a következőkre is figyelemmel:

- a) ahol az irányelv „hitelintézeteket” említ, ott „befektetési vállalkozásokat” kell érteni;
- b) ahol a 2006/48/EK irányelv 125. cikke és 104. cikkének (2) bekezdése azon irányelv egyéb cikkeit említi, ott a 2004/39/EK irányelvet kell érteni;

c) a 2006/48/EK irányelv 39. cikkének (3) bekezdése szempontjából az európai bankbizottságra történő hivatkozáson a Tanácsra és a Bizottságra történő hivatkozást kell érteni; és

d) a 2006/48/EK irányelv 140. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy csoport tagjai között nincs hitelintézet, azon cikk első mondata helyébe a következő rendelkezés lép: „Ha valamely befektetési vállalkozás, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság egy vagy több olyan leányvállalatot ellenőriz, amely biztosítótársaság, az illetékes hatóságok és a biztosítási vállalkozások felügyeletének közfeladatával megbízott hatóságok szorosan együttműködnek egymással”.

2. szakasz

Fogalommeghatározások

3. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „hitelintézet”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hitelintézet;
- b) „befektetési vállalkozás”: a 2004/39/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése első albekezdésében meghatározott minden olyan intézet, amely az azon irányelv által előírt követelmények hatálya alá tartozik, kivéve:
 - i. a hitelintézeteket;
 - ii. a p) pontban meghatározott helyi vállalkozásokat; és
 - iii. azokat a vállalkozásokat, amelyek tevékenységi engedélye csak befektetési tanácsadási szolgáltatás nyújtására és/vagy ügyfélmegbízások fogadására és továbbítására terjed ki, anélkül, hogy birtokába jutnának az ügyfelek tulajdonát képező készpénznek vagy értékpapírnak, és amelyek ebből kifolyólag nem kerülhetnek adós pozícióba az ügyfelekkel szemben;
- c) „intézmények”: a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások;
- d) „elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozások”: az olyan vállalkozások, amelyek teljesítik a következő feltételeket:
 - i. olyan vállalkozások, amelyekre, ha azokat a Közösségen belül alapították volna, kiterjedne a befektetési vállalkozás meghatározása;
 - ii. olyan vállalkozások, amelyek harmadik országban működési engedéllyel rendelkeznek; és

- iii. olyan vállalkozások, amelyek olyan prudenciális szabályoknak a hatálya alá tartoznak és felelnek meg, amelyeket az illetékes hatóságok legalább olyan szigorúnak tartanak, mint az ezen irányelvben megállapítottak;
- e) „pénzügyi eszközök”: az olyan szerződések, amelyek egy fél vonatkozásában pénzeszközt, egy másik fél vonatkozásában pedig pénzügyi kötelezettséget vagy tulajdonjogot megtestesítő értékpapírt eredményeznek;
- f) „tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat”: az olyan befektetési vállalkozás, amelynek leányvállalata intézmény vagy pénzügyi intézmény, vagy amelynek ilyen szervezetben részesedése van, és amely nem leányvállalata egy ugyanabban a tagállamban engedélyezett másik intézménynek vagy ugyanabban a tagállamban létrehozott pénzügyi holdingtársaságnak;
- g) „EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat”: az olyan tagállami anyavállalat, amely nem leányvállalata bármely tagállamban engedélyezett másik intézménynek vagy bármely tagállamban létrehozott pénzügyi holdingtársaságnak;
- h) „tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyletek”: a 2006/48/EK irányelv IV. mellékletében szereplő jegyzékbe tartozó tételek, kivéve, amelyekhez az azon irányelv III. melléklete 2. részének 6. pontja értelmében nulla kitettségi értéket rendelnek;
- i) „szabályozott piac”: a 2004/39/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése 14. pontjában meghatározott piac;
- j) „átváltható értékpapír”: az olyan értékpapír, amely birtokosának választása szerint átváltható más értékpapírra;
- k) „opciós utalvány”: az olyan értékpapír, amely jogot biztosít a birtokosának, hogy meghatározott áron, alapul szolgáló eszközt vásároljon a lejárat napig vagy napon, és amelynek a teljesítése történhet magának az alapul szolgáló eszköznek az átadásával vagy készpénzfizetéssel;
- l) „készletfinanszírozás”: az olyan pozíciók, amelyeknél a tényleges árukészletet határidőre értékesítették, és a finanszírozás költségét a határidős értékesítés időpontjáig zárolták;
- m) „repó-” és „fordított repó-ügylet”: minden olyan megállapodás, amely az intézmény vagy a másik fél értékpapírjainak vagy áruinak, vagy az értékpapírok vagy az áruk tulajdonjogához fűződő garantált jogainak átruházásáról rendelkezik, – amennyiben e garanciát olyan elfogadott tőzsde bocsátja ki, amely az értékpapírokhoz vagy az árukhoz fűződő jogokkal rendelkezik, és a megállapodás nem teszi lehetővé az intézmény számára, hogy az adott értékpapírt vagy árut adott időpontban egyszerre több félnek ruházza át vagy adja biztosítékul – az átruházó meghatározott áron, meghatározott vagy meghatározandó jövőbeli időpontban történő visszavásárlási kötelezettsége mellett; a megállapodás az értékpapírokat, illetve árukat eladó intézmény szempontjából visszavásárlási megállapodásnak, az értékpapírokat megvásárló intézmény szempontjából fordított visszavásárlási megállapodásnak tekintendő;
- n) „értékpapír- vagy árukölcsönzés”, valamint „értékpapír- vagy áru-kölcsönvétel”: minden olyan tranzakció, amelynek során az intézmény vagy a másik fél értékpapírokat vagy árukat ruház át megfelelő ügyleti biztosíték ellenében, azzal a kötelezettségvállalással, hogy a kölcsönbe vevő azonos értékpapírokat, illetve árukat fog visszaadni valamely jövőbeli vagy a kölcsönbe adó által meghatározott időpontban; a tranzakció az értékpapírokat vagy árukat átruházó intézmény szempontjából értékpapír- vagy áru-kölcsönzésnek, annak az intézménynek a szempontjából pedig, amelyre az értékpapírokat vagy árukat átruházzák, értékpapír- vagy árukölcsönvételnek tekintendő;
- o) „klíringtag”: a tőzsdének vagy az elszámolóháznak az a tagja, amelynek közvetlen szerződéses kapcsolata van a központi szerződő féllel (aki garantálja a műveletek elvégzését);
- p) „helyi vállalkozás”: az olyan vállalkozás, amely saját számlájára köt ügyleteket pénzügyi határidős vagy opciós vagy egyéb származtatott eszköz-piacokon, valamint készpénzpiacokon a származtatott pozíciók fedezésének kizárólagos céljával, vagy amely azon piacok más tagjainak megbízásából köt ügyleteket, és ugyanezen piacok klíringtagjai garantálják, ahol az ilyen vállalkozások által kötött szerződések teljesítésének biztosítására a felelősséget ugyanazoknak a piacoknak a klíringtagjai vállalják ;
- q) „delta-tényező”: az opció árában az annak alapjául szolgáló eszköz árfolyamában bekövetkezett kismértékű változás hatására várható változás;
- r) „szavatoló tőke”: a 2006/48/EK irányelvben meghatározott szavatoló tőke; és
- s) „tőke”: a szavatoló tőke.
- Az összevont alapú felügyeletre történő alkalmazása szempontjából a „befektetési vállalkozás” fogalma kiterjed a harmadik országbeli befektetési vállalkozásokra.
- Az e) pont alkalmazásában a pénzügyi eszközök tartalmazzák mind az elsődleges pénzügyi eszközöket vagy készpénzt, mind a származtatott pénzügyi eszközöket, amelyek értéke az alapul szolgáló pénzügyi eszköz árából vagy egyéb, indexből vagy árfolyamból vagy egyéb eszköz árából származik, és magában foglalja legalább a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában meghatározott eszközöket.
- (2) Az „anyavállalat”, „leányvállalat”, „vagyonkezelő társaság” és „pénzügyi intézmény” fogalma kiterjed a 2006/48/EK irányelv 4. cikkében ekként meghatározott vállalkozásokra .
- A „pénzügyi holdingtársaság”, a „tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat”, az „EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat” és a „kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás” fogalma kiterjed a 2006/48/EK irányelv 4. cikkében meghatározottak szerinti vállalkozásokra, kivéve ahol az irányelv hitelintézeteket említ, ott intézményeket kell érteni.

(3) A 2006/48/EK irányelvnek a 2. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó, hitelintézeteket nem tartalmazó csoportokra történő alkalmazása céljából az alábbi meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „pénzügyi holdingtársaság”: olyan pénzügyi intézmény, amelynek leányvállalatai kivétel nélkül vagy alapvetően befektetési vállalkozások vagy olyan egyéb pénzügyi intézmények, amelyek közül legalább egy befektetési vállalkozásnak minősül, és amely a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóiintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
- b) „vegyes tevékenységű holdingtársaság”: olyan anyavállalat, amely a 2002/87/EK irányelv értelmében nem minősül pénzügyi holdingtársaságnak, befektetési vállalkozásnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, és amelynek leányvállalatai közül legalább egy befektetési vállalkozásnak minősül; és
- c) „illetékes hatóságok”: azok a nemzeti hatóságok, amelyeket törvényi vagy rendeleti rendelkezések hatalmaznak fel a befektetési vállalkozások felügyeletére.

II. FEJEZET

Indulótőke

4. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában az indulótőke magában foglalja a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) és b) pontjában hivatkozott tételeket.

5. cikk

(1) 125 000 EUR indulótőkével kell rendelkezniük azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek saját számlájukra nem kötnék ügyleteket semmilyen pénzügyi eszközzel, és nem jogosultak pénzügyi eszközök jegyzési garancia-vállalására a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján, de az ügyfelek pénzével és/vagy értékpapírjaival rendelkeznek, és a kibocsátás szolgáltatások valamelyikét (egyet vagy többet) nyújtják:

- a) pénzügyi eszközökre vonatkozó ügyfél-megbízások fogadása és továbbítása;
- b) befektetők pénzügyi eszközökre vonatkozó megbízásainak teljesítése; vagy
- c) pénzügyi eszközökből álló egyedi befektetési portfóliók kezelése.

⁽¹⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

(2) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek a befektetők pénzügyi eszközeire vonatkozó megbízásait teljesítik, hogy saját számlájukon ilyen eszközöket tartsanak, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az ilyen pozíciók csak abból származnak, hogy a vállalkozás a befektetők megrendeléseit nem tudta pontosan összepárosítani;
- b) az összes ilyen pozíció teljes piaci értéke a vállalkozás indulótőkéjének maximum 15 %-a;
- c) a vállalkozás megfelel a 18., 20. és 28. cikkben megállapított követelményeknek; és
- d) ezek a pozíciók jellegüket tekintve esetlegesek, ideiglenesek, és szigorúan az adott tranzakció elvégzéséhez szükséges időszakokra korlátozódnak.

A kereskedési könyvben nem szereplő pénzügyi eszköz-pozíciók birtoklása a szavatoló tőke befektetése céljából nem minősül ügyletkötésnek az (1), illetve a (3) bekezdés értelmében.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett összeget 50 000 euróra csökkenthetik, ha a vállalkozás nem jogosult az ügyfelek pénzével vagy értékpapírjaival rendelkezni, saját számlára ügyleteket kötni vagy jegyzési garancia-vállalást végezni a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján.

6. cikk

A helyi vállalkozásoknak, amennyiben kihasználják a 2004/39/EK irányelv 31. vagy 32. cikkében megállapított letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, 50 000 EUR indulótőkével kell rendelkezniük.

7. cikk

A 3. cikk b) pontjának iii. alpontjában említett vállalkozások az alábbi biztosítéki formák valamelyikével rendelkeznek:

- a) 50 000 EUR indulótőke;
- b) a Közösség egész területére kiterjedő szakmai felelősség-biztosítás vagy egyéb hasonló, szakmai gondatlanságból származó felelősséggel szembeni szavatosság, amelynek értéke követelésenként legalább 1 000 000 EUR, a követelések összességére pedig évente 1 500 000 EUR; vagy
- c) az indulótőke és szakmai felelősségbiztosítás olyan ötvö-zése, amely az a) vagy a b) pontban említett fedezetnek megfelelő szintet biztosít.

A Bizottság az Eurostat által közzétett európai fogyasztói árindexben bekövetkezett változások figyelembevétele céljából rendszeresen felülvizsgálja az első albekezdésben említett összegeket a biztosításközvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 0 4. cikkének (7) bekezdése értelmében végzett kiigazításoknak megfelelően és azokkal egyidőben.

8. cikk

Amennyiben a 3. cikk b) pontjának iii. alpontjában említett vállalkozás a 2002/92/EK irányelv értelmében is bejegyzett, úgy azon irányelv 4. cikke (3) bekezdésének is meg kell felelnie, valamint rendelkeznie kell az alábbi biztosítéki formák egyikével:

- a) 25 000 EUR indulótőke;
- b) a Közösség egész területére kiterjedő szakmai felelősség-biztosítás vagy egyéb hasonló, szakmai gondatlanságból származó felelősséggel szembeni szavatosság, amelynek értéke követelésenként legalább 500 000 EUR, a követelések összességére vonatkozóan pedig évente 750 000 EUR; és
- c) az indulótőke és a szakmai felelősségbiztosítás olyan ötvözése, amely az a) vagy a b) pontban említett fedezetnek megfelelő szintet biztosít.

9. cikk

Az 5-8. cikkben említettektől eltérő egyéb befektetési vállalkozásoknak 730 000 EUR indulótőkével kell rendelkezniük.

10. cikk

- (1) Az 5. cikk (1) és (3) bekezdésétől, a 6. és a 9. cikktől eltérve a tagállamok továbbra is engedélyezhetik az 1995. december 31. előtt már létező olyan befektetési vállalkozásokat és a 6. cikk hatálya alá tartozó vállalkozásokat, amelyek szavatoló tőkéjének összege kevesebb, mint a indulótőkének az 5. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 6. és a 9. cikkben meghatározott mértéke.

Az ilyen vállalkozások szavatoló tőkéjének összege nem csökkenhet az ezen irányelv szerinti értesítést követően kiszámított legmagasabb referenciaszint alá. E referenciaszint a kiszámítás időpontját megelőző hat hónapos időszak során számított szavatolótőke napi szintjének átlaga. A referenciaszintet mindig hathavonta, a megelőző időszakra vonatkozóan kell kiszámítani.

- (2) Ha valamely, az (1) bekezdés hatálya alá tartozó vállalkozás irányítását a korábbiól eltérő természetes vagy jogi személy veszi át, e vállalkozás szavatoló tőkéjének el kell érnie legalább az 5. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 6. és a 9. cikkben meghatározott szintet, kivéve: az 1995. december 31-e utáni első, öröklés útján történő átszállás esetében, az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően, az átszállástól számított legfeljebb 10 évig.

- (3) Bizonyos körülmények között, az illetékes hatóságok hozzájárulásával a befektetési vállalkozások és/vagy a 6. cikk hatálya alá tartozó vállalkozások egyesülése esetén az egyesüléssel létrejött vállalkozás szavatoló tőkéjének nem kell elérnie az 5. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 6. és a 9. cikkben meghatározott szintet. Az új vállalkozás szavatoló tőkéjének értéke azonban akkor sem lehet kevesebb, mint az egyesült vállalkozásoknak az egyesülés időpontjában meglévő szavatoló tőkéjének összege, ha az 5. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 6. és a 9. cikkben meghatározott szinteket nem éri el.

- (4) A befektetési vállalkozások és a 6. cikk hatálya alá tartozó vállalkozások szavatoló tőkéje nem kerülhet az 5. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 6. és a 9. cikkben, és az ezen cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározott szint alá.

Abban az esetben, ha az ilyen vállalkozások és befektetési vállalkozások szavatoló tőkéje azon szint alá kerül, az illetékes hatóságok – amennyiben a körülmények ezt indokolják – határidőt adhatnak e vállalkozások számára helyzetük kiigazítására vagy tevékenységük beszüntetésére.

III. FEJEZET

Kereskedési Könyv

11. cikk

- (1) Az intézmények kereskedési könyve tartalmazza a kereskedési szándékkal vagy a kereskedési könyv egyéb elemeinek fedezésére tartott, pénzügyi eszközökből és árukból álló összes pozíciót; az eszközöknek vagy mentesnek kell lennie a forgalmazhatóságukat korlátozó záradéktól, vagy fedezhetőnek kell lenniük.

- (2) A kereskedési szándékkal tartott pozíciók a rövid távú újraértékesítés szándékával és/vagy a vételi és eladási árak közötti tényleges vagy várható különbözetből, valamint az egyéb ár- vagy kamatlábváltozásokból származó rövid távú haszon szándékával tartott pozíciók. A „pozíció” fogalmába tartoznak a saját számlás pozíciók, valamint az ügyfélmegbízás teljesítéséből és az árjegyzésből l származó pozíciók.

- (3) A kereskedési szándékot az intézményeknek azon stratégiák, szabályzatok és eljárások alapján kell igazolnia, amelyeket annak érdekében hoznak létre, hogy a pozíció vagy a portfólió kezelése a VII. melléklet A. részének megfelelően történjen.

- (4) Az intézményeknek kereskedési könyvük kezelésére olyan rendszereket és ellenőrzési mechanizmusokat kell kialakítania és fenntartania, amelyek megfelelnek a VII. melléklet B. és D. részének..

- (5) A belső fedezeti ügyleteket fel lehet tüntetni a kereskedési könyvben, amely esetben a VII. melléklet C. részét kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 9., 2003.1.15., 3. o.

IV. FEJEZET

Szavatolótőke

12. cikk

Az „eredeti szavatolótőke” a 2006/48/EK irányelv 57. cikke a)–c) pontjainak összege, csökkentve az i)–k) pontok összegével.

A Bizottság 2009. január 1-jéig megfelelő javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé e fejezet módosítására.

13. cikk

(1) E cikk (2)–(5) bekezdésére, valamint a 14. és 17. cikkre figyelemmel a befektetési vállalkozások és hitelintézetek szavatoló tőkéjét a 2006/48/EK irányelvvel összhangban határozzák meg.

Ezen kívül az első albekezdés alkalmazandó azokra a befektetési vállalkozásokra, amelyek nem a 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében említett jogi formában működnek.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik azoknak az intézményeknek, amelyek kötelesek a 21., 28–32. cikkel és az I., és III–VI. melléklettel összhangban kiszámított tőkekövetelmények betartására, hogy a szavatoló tőkére kizárólag ebben az alkalmazásban alternatív meghatározást alkalmazzanak. A szavatolótőke semmilyen részét nem lehet egyidejűleg arra használni, hogy más tőkekövetelményeknek megfeleljenek.

Ez az alternatív meghatározás ezen albekezdés a)–c) pontjában megadott elemek összege, kivonva ebből az alábbi d) pontban megadott elemet úgy, hogy ez utóbbi elemnek a levonása az illetékes hatóságok mérlegelésétől függ:

- a) a 2006/48/EK irányelvben meghatározottak szerinti szavatoló tőke, eltekintve ugyanazon irányelv 57. cikkének az l)–p) pontjaitól azoknak a befektetési vállalkozásoknak az esetében, amelyeknek le kell vonniuk e bekezdés d) elemét e bekezdés a), b) és c) elemeinek összegéből;
- b) az intézmény nettó kereskedési könyvbeli nyeresége csökkentve minden előre látható költséggel és osztalékkal, mínusz az egyéb üzleti tevékenységekben eredő nettó veszteségek, feltéve, hogy ezeknek az összegeknek egyike sem szerepel ennek a bekezdésnek az a) elemében a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének b) vagy k) pontjában megadott elemek egyikének értelmében;
- c) alárendelt kölcsöntőke és/vagy az ezen cikk 5. pontjában említett elemek, az ezen cikk 3. és 4. bekezdésében és a 14. cikkben meghatározott feltételek szerint; és
- d) a 15. cikk meghatározása szerinti illikvid eszközök.

(3) A második albekezdés c) alpontjában említett alárendelt kölcsöntőkének az eredeti futamideje legalább két év. A kölcsöntőkét teljes egészében meg kell fizetni, és a kölcsönmegállapodás nem tartalmaz semmilyen záradékot, amely arról rendelkezne, hogy különleges körülmények között – az intézmény felszámolása kivételével – az adósságot a kikötött törlesztési időpont előtt vissza kellene fizetni, hacsak az illetékes hatóságok jóvá nem hagyják a törlesztést. Az ilyen alárendelt kölcsöntőkének sem a tőkeresztét, sem a kamatösszegét nem lehet visszafizetni, ha ez a törlesztést azt jelentené, hogy az adott intézmény szavatoló tőkéje ezáltal azon intézmény teljes tőkekövetelményének 100 %-a alá csökkenne.

Ezen túlmenően az intézmények azonnal értesítik az illetékes hatóságokat az ilyen alárendelt kölcsöntőkével kapcsolatos minden törlesztésről, amint szavatoló tőkéjük a teljes tőkekövetelmény 120 %-a alá esik.

(4) A (2) bekezdés második albekezdése c) alpontjában említett alárendelt kölcsöntőke nem haladhatja meg a 21. és 28–32. cikknek és az I–VI. mellékletben kiszámított tőkekövetelményeknek való megfelelést szolgáló eredeti szavatolótőke legfeljebb 150 %-át, és csak az illetékes hatóságok számára elfogadható, különleges körülmények között közelítheti meg ezt az összeget.

(5) Az illetékes hatóságok megengedhetik az intézményeknek, hogy a (2) bekezdés második albekezdése c) alpontjában említett alárendelt kölcsöntőkét a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének d)–h) pontjával helyettesítsék

14. cikk

(1) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a befektetési vállalkozásoknak, hogy meghaladják az alárendelt-kölcsöntőkének a 13. cikk (4) bekezdésében megállapított felső határát, ha azt prudenciális szempontból megfelelőnek ítélik meg és feltéve, hogy az ilyen alárendelt-kölcsöntőke és a 13. cikk (5) bekezdésében említett elemek összessége nem haladja meg a 21., 28–32. cikkben, valamint az I. és a III–VI. mellékletben megállapított tőkekövetelményeknek való megfelelést szolgáló eredeti szavatolótőke maximum 200 %-át, vagy ugyanannak az összegnek a 250 %-át, ha a befektetési vállalkozások szavatoló tőkéjük kiszámításakor levonják a 13. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett elemet.

(2) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a hitelintézeteknek, hogy meghaladják az alárendelt-kölcsöntőkének a 13. cikk (4) bekezdésében megállapított felső határát, ha azt prudenciális szempontból megfelelőnek ítélik meg és feltéve, hogy az ilyen alárendelt-kölcsöntőke és a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének d)–h) pontjai nem haladják meg a 28–32. cikkel, valamint az ezen irányelv I. és a III–VI. mellékletével összhangban kiszámított tőkekövetelményeknek való megfelelést szolgáló eredeti szavatolótőke 250 %-át.

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 2003/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosított irányelv.

15. cikk

A 13. cikk (2) bekezdése második albekezdése d) pontjában említett illikvid eszközök a következőket foglalják magukban:

- a) tárgyi eszközök, kivéve azt a mértéket, amelynek erejéig az ingatlanokat szembe lehet állítani azokkal a követelésekkel, amelyekre biztosítékot nyújtanak;
- b) hitelintézetekben vagy pénzügyi intézményekben lévő olyan részesedések, ideértve az ezekkel szembeni alárendelt követeléseket, amelyek azoknak az intézeteknek a szavatoló tőkéje részét képezhetik, hacsak azokat le nem vonták a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének l)–p) pontja vagy ezen irányelv 16. cikkének d) pontja értelmében;
- c) olyan hitelintézeteken és más pénzügyi intézményeken kívüli vállalkozásokban birtokolt részesedések és egyéb befektetések, amelyek nehezen értékesíthetők;
- d) hiány a leányvállalatoknál;
- e) a 90 napon belül visszafizetésre kerülő betéteken kívüli betétek, kizárva a letéttel fedezett határidős és opciós ügyleteket;
- f) kölcsönök és egyéb esedékes összegek a 90 napon belül visszafizetendőken kívül; és
- g) készletek, hacsak már nem tartoznak olyan tőkekövetelmények hatálya alá, amelyek legalább annyira szigorúak, mint a 18. és 20. cikkben ismertetettek.

A b) pont alkalmazásában ha hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények részvényeit átmenetileg birtokolják olyan pénzügyi támogatás céljából, amelynek a célja az adott intézet reorganizációja és megmentése, az illetékes hatóságok eltekinthetnek ettől a rendelkezéstől. Eltekinthetnek tőle azokat a részvényeket illetően is, amelyek szerepelnek a befektetési vállalkozás kereskedési könyvében.

16. cikk

Az olyan csoportba tartozó befektetési vállalkozások, amelyekre a 22. cikkben foglalt felmentést hagytak jóvá, a 13–15. cikknek megfelelően az alábbiak szerint számítják ki szavatoló tőkéjüket:

- a) A 13. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett illikvid eszközöket le kell vonni;
- b) a 13. cikk (2) bekezdés a) alpontjában említett kizárás nem érinti a 2006/48/EK irányelv 57. cikke l)–p) pontjainak azokat az összetevőit, amelyeket a befektetési vállalkozások ennek az irányelvnek a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott összevont felügyelet alá tartozó vállalkozások vonatkozásában birtokolnak;
- c) a 2006/48/EK irányelv 66. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjára vonatkozó korlátokat úgy kell számítani, hogy

az eredeti szavatolótőkéből le kell vonni azon irányelv 57. cikke l)–p) pontjainak az ezen cikk b) pontjában említett összetevőit, amelyek a kérdéses vállalkozások eredeti szavatolótőkéjének részei; és

- d) a 2006/48/EK irányelv 57. cikk l)–p) pontjának a c) pontban említett összetevőit az eredeti szavatolótőkéből kell levonni, nem pedig azon irányelv 66. cikkének (2) bekezdésében megállapított elemek összességéből, különösen ezen irányelv 13. cikkének (4) bekezdése, 13. cikkének (5) bekezdése és 14. cikke tekintetében.

17. cikk

(1) Amennyiben egy intézmény az ezen irányelv II. melléklete alkalmazásában a kitettségek kockázattal súlyozott értékeit a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkének megfelelően számítja, abban az esetben a 2006/48/EK irányelv VII. melléklete, 1. részének 4. alrészében előírt számítás céljára az alábbiakat kell alkalmazni:

- a) a partner hitelminőségének figyelembe vétele céljából végzett értékelési korrekciók részét képezhetik azon értékelési korrekcióknak és tartalékoknak, amelyeket az intézmények a II. mellékletben jelzett kitettségek vonatkozásában képeznek; és
- b) az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően, ha a partner hitelkockázatát megfelelően figyelembe veszik a kereskedési könyvben foglalt pozíciók értékelésénél, a partnerkockázati kitettség várható vesztesége nulla.

Az a) pont alkalmazásában az ilyen intézmények esetén az ilyen értékelési korrekciók nem kerülnek be a szavatoló tőkébe, kivéve ha az az ezen bekezdés rendelkezéseinek megfelelően történik.

(2) E cikk alkalmazásában a 2006/48/EK irányelv 153. és 154. cikke alkalmazandó.

V. FEJEZET

1. szakasz

**A kockázatviselésre Vonatkozó
Rendelkezések**

18. cikk

(1) Az intézményeknek mindenkor rendelkeznie kell akkora összegű szavatoló tőkével, amely legalább egyenlő, vagy meghaladja a következő tételek összegét:

- a) a kereskedési könyvre vonatkozóan a 28–32. cikkben megállapított módszereknek és opcióknak, valamint az I., II. és VI. mellékletnek megfelelően számított tőkekövetelmény, valamint adott esetben az V. melléklet alapján számított tőkekövetelmény; és

- b) a teljes üzleti tevékenységük vonatkozásában a III. és IV mellékletben megállapított módszereknek és opcióknak megfelelően, valamint adott esetben az V. melléklet, alapján számított tőkekövetelmény.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézményeknek, hogy a kereskedési könyvi tevékenységekre vonatkozó tőkekövetelményt a 2006/48/EK irányelv 75. cikke a) pontjának és ezen irányelv II. melléklete 6., 7., 9. és 10. pontjának megfelelően számítsák ki, amennyiben a kereskedési könyvbe tartozó üzleti tevékenységük mértéke megfelel a következő követelményeknek:

- a) ezen intézmények kereskedési könyvbe tartozó üzleti tevékenysége általában nem haladja meg összes üzleti tevékenységük 5 %-át;
- b) a kereskedési könyvbe tartozó pozícióik általában nem haladják meg a 15 millió EUR-t; és
- c) ezen intézmények kereskedési könyvbe tartozó tevékenysége soha nem haladja meg összes üzleti tevékenységük 6 %-át, valamint kereskedési könyvbe tartozó összes pozíciójuk soha nem haladja meg a 20 millió EUR-t.

(3) Annak kiszámításához, hogy a (2) bekezdés a) és c) pontjában szereplő kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenység hogyan aránylik a teljes üzleti tevékenységhez, az illetékes hatóságok figyelembe vehetik a mérleg szerinti és a mérlegen kívüli üzleti tevékenység összevont nagyságát, az adott intézmények eredménykimutatását vagy szavatoló tőkéjét, illetve e mutatószámok kombinációját. A mérleg szerinti és a mérlegen kívüli üzleti tevékenység nagyságának mérlegelésekor a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat piaci árukon vagy névértékükön, a részvényeket piaci árukon, a származtatott eszközöket pedig az azok alapul szolgáló eszközök névértéke vagy piaci értéke szerint kell értékelni. A hosszú és rövid pozíciókat előjelüktől függetlenül összegezni kell.

(4) Ha az intézmény hosszabb időn keresztül túllépné a (2) bekezdés a) és b) pontjában előírt határértékek egyikét vagy mindegyikét vagy a (2) bekezdés c) pontjában előírt határértékek egyikét vagy mindegyikét, az intézmény köteles a kereskedési könyvbe tartozó tevékenysége tekintetében a 2006/48/EK irányelv 75. cikkének a) pontjában előírtak helyett az (1) bekezdés a) pontjában előírt követelményeknek eleget tenni és erről értesíteni az illetékes hatóságot.

19. cikk

(1) Az I. melléklet 14. pontja alkalmazásában a nemzeti hatóságok mérlegelési jogtól függően 0 % súlyozás rendelhető az I. melléklet 1. táblázatában felsorolt szervezetek által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz, ha ezeket a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat hazai devizában bocsátották ki és hazai devizában finanszírozzák.

(2) Az I. melléklet 13. és 14. pontjától eltérve a tagállamok olyan egyedi kockázati követelményt állapíthatnak meg minden, a 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 1. részének 68–70. pontja alá tartozó kötvényre, amely megegyezik az azonos hátralévő futamidejű minőségi tétel egyedi kockázati követelményével, százalékosan csökkentve azon irányelv VI. melléklete, 1. részének 72. pontjában foglalt értékekkel.

(3) Amennyiben az I. melléklet 52. pontjának megfelelően egy illetékes hatóság elismertnek fogadja el valamely harmadik ország kollektív befektetési formáját, egy másik tagállam illetékes

hatósága az elismerést saját értékelés végzése nélkül alkalmazhatja.

20. cikk

(1) Ezen cikk (2), (3) és (4) bekezdése és ezen irányelv 34. cikkének figyelembe vételével a befektetési vállalkozásokra a 2006/48/EK irányelv 75. cikkének követelményeit kell alkalmazni.

(2) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdéstől eltérve engedélyezhetik az olyan befektetési vállalkozásoknak, amelyek nem rendelkeznek engedéllyel a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatások nyújtására, hogy akkora összegű szavatoló tőkével rendelkezzenek, amely mindenkor megegyezik az alábbi tételek közül a magasabbal, vagy meghaladja azt:

- a) a 2006/48/EK irányelv 75. cikkének a)–c) pontjaiban szereplő tőkekövetelmények összege; és
- b) az ezen irányelv 21. cikkében megállapított összeg.

(3) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdéstől eltérve engedélyezhetik az olyan befektetési vállalkozások számára, amelyek a 9. cikkben megállapított indulótőkével rendelkeznek, de amelyek az alábbi kategóriákba tartoznak, hogy akkora összegű szavatoló tőkével rendelkezzenek, amely mindenkor több vagy egyenlő a 2006/48/EK irányelv 75. cikkének a)–c) pontjaiban foglalt követelményeknek megfelelően kiszámított tőkekövetelményeknek és az ezen irányelv 21. cikkében megállapított tőkekövetelménynek az összegével:

- a) kizárólag ügyfélmegbízás teljesítése vagy végrehajtása, illetve klíring- és elszámolási rendszerbe vagy elfogadott tőzsdére történő lépés céljából saját számlára ügyleteket kötő befektetési vállalkozások abban az esetben, ha ügynöki minőségben lépnek fel vagy ügyfélmegbízást hajtanak végre; és
- b) befektetési vállalkozások:
- amelyek nem rendelkeznek az ügyfelek pénzével vagy értékpapíraival;
 - amelyek csak saját számlára történő ügyletkötést vállálnak;
 - amelyek nem rendelkeznek külső ügyfelekkel;
 - amelyek ügyleteinek végrehajtása és teljesítése klíringintézmény felelőssége alatt történik, és amelyeket az a klíringintézmény garانتál.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett befektetési vállalkozások továbbra is a 2006/48/EK irányelv V. mellékletében megállapított működési kockázatra vonatkozó valamennyi egyéb rendelkezés hatálya alá tartoznak.

(5) A 21. cikk kizárólag azon befektetési vállalkozásokra alkalmazandó, amelyekre a (2) vagy (3) bekezdés vagy a 46. cikk alkalmazandó, és azt az ott ismertetett módon kell alkalmazni.

21. cikk

A befektetési vállalkozásoknak legalább a megelőző év általános költségei egynegyedének megfelelő szavatoló tőkével kell rendelkeznie.

Az illetékes hatóságok módosíthatják ezt a követelményt abban az esetben, ha a megelőző évhez képest a vállalkozás üzleti tevékenységében lényeges változás következett be.

Ha a vállalkozás még nem végez egy teljes éve üzleti tevékenységet, ideértve az indulás napját, a követelmény az üzleti tervben szereplő általános költségek összegének negyede, feltéve hogy az illetékes hatóságok nem kérik ennek a tervnek a módosítását.

2. szakasz

A követelmények alkalmazása összevont (konszolidált) alapon

22. cikk

(1) A 2. cikk hatálya alá tartozó csoportok felügyeletét összevont alapon ellátni köteles vagy megbízott, illetékes hatóságok eseti alapon eltekinthetnek a tőkekövetelmények összevont alapon történő alkalmazásától, amennyiben:

- a) az ilyen csoport minden EU-szintű befektetési vállalkozása a szavatoló tőkéjét 16. cikkben megadott módon számítja;
- b) az ilyen csoport valamennyi befektetési vállalkozása a 20. cikk (2) és (3) bekezdésében említett kategóriákba tartozik;
- c) az ilyen csoport minden EU-szintű befektetési vállalkozása egyedi alapon megfelel a 18. és a 20. cikkben előírt követelményeknek, és ezzel egyidejűleg szavatoló tőkéjéből levonja azon befektetési vállalkozások, pénzügyi intézmények, vagyongazdálkodó társaságok és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások felé fennálló függő kötelezettségeit, amelyek egyébként összevont felügyelet alá tartoznának és;
- d) az olyan pénzügyi holding társaság, amely EU-szintű pénzügyi holding anyavállalata az ilyen csoportba tartozó befektetési vállalkozásnak, rendelkezik legalább annyi, a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a)–h) pontjainak összegeként meghatározott tőkével, amennyi egyrészt, az olyan befektetési vállalkozásokban, pénzügyi intézményekben, vagyongazdálkodó társaságokban és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokban fennálló részesedések, alárendelt követelések és azon irányelv 57. cikkében említett eszközök teljes könyv szerinti értékének, amelyekkel összevont alapú felügyelet alá tartozna, másrészt az olyan befektetési vállalkozások, pénzügyi intézmények, vagyongazdálkodó társaságok és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások felé fennálló függő kötelezettségek teljes összegének, amelyekkel egyébként összevont alapú felügyelet alá tartozna, az összege.

Abban az esetben, ha az első albekezdés feltételei teljesülnek, minden EU-szintű befektetési vállalkozásnak rendelkeznie kell a csoportba tartozó valamennyi pénzügyi holdingtársaság, befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, vagyongazdálkodó társaság és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás tőke- és finanszírozási forrásainak felügyeletét és ellenőrzését szolgáló rendszerrel.

(2) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdéstől eltérve engedélyezhetik olyan pénzügyi holdingtársaság számára, amely ilyen csoport egyik EU-szintű befektetési vállalkozásának anyavállalata,

hogy olyan értéket alkalmazzon, amely alacsonyabb, mint az (1) bekezdés d) pontja szerint kiszámított érték, de nem kevesebb, mint egyrészt a 18. és 20. cikkben olyan befektetési vállalkozásokra, pénzügyi intézményekre, vagyongazdálkodó társaságokra és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra egyedi alapon előírt követelményeknek, amelyekkel egyébként összevont alapú felügyelet alá tartozna, másrészt az olyan befektetési vállalkozások, pénzügyi intézmények, vagyongazdálkodó társaságok és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások javára fennálló esetleges függő kötelezettségek teljes összegének, amelyekkel egyébként összevont alapú felügyelet alá tartozna, az összege. E bekezdés alkalmazásában a harmadik országok befektetési vállalkozásaira, pénzügyi intézményeire, vagyongazdálkodó társaságaira és kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásaira vonatkozó tőkekövetelmény elvi tőkekövetelmény.

23. cikk

Az illetékes hatóságoknak köteleznie kell a 22. cikk értelmében felmentést kapott csoportokba tartozó befektetési vállalkozásokat, hogy értesítsék őket azokról a kockázatokról, amelyek pénzügyi helyzetüket veszélyeztethetik, beleértve a tőkéjük és finanszírozásuk forrásaival és összetételével kapcsolatos kockázatokat is. Ha az illetékes hatóságok ennek alapján megállapítják, hogy e befektetési vállalkozások pénzügyi helyzete nem biztosított megfelelően, kötelezniük kell őket, hogy tegyenek intézkedéseket, ideértve – szükség esetén – az e vállalkozásoktól a csoport más tagjaihoz történő tőkeáttörések korlátozását is.

Ha az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 22. cikkben előírt összevont alapú felügyelet kötelezettségétől, más, megfelelő intézkedéseket kell tenniük az egész csoport – beleértve a tagállamok területén kívül elhelyezkedő vállalkozásokat is – kockázatainak, nevezetesen nagy kockázat-vállalásainak felügyeletére.

Ha az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 22. cikkben előírt összevont alapú tőkekövetelmények alkalmazásától, egyéni alapon a 2006/48/EK irányelv 123. cikke és V. címe 5. fejezetének követelményei, a befektetési vállalkozások felügyeletére pedig egyéni alapon továbbra is azon irányelv 124. cikkének követelményei alkalmazandók.

24. cikk

(1) Az illetékes hatóságok a 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve mentesíthetik a befektetési vállalkozásokat az említett cikkben megállapított összevont alapú tőkekövetelmény alól, amennyiben a csoportba tartozó valamennyi befektetési vállalkozásra vonatkozik a 20. cikk (2) bekezdése, és a csoport nem tartalmaz hitelintézeteket.

(2) Ha az első albekezdés követelményei teljesülnek, egy tagállambeli befektetési vállalkozás anyavállalat köteles összevont alapon annyi szavatoló tőkét biztosítani, amely mindenkor egyenlő vagy több mint az alábbi két összeg közül a nagyobb, amelyeket a befektetési anyavállalat konszolidált pénzügyi helyzete alapján számítanak ki, és összhangban vannak e fejezet 3. szakaszával:

- a) a 2006/48/EK irányelv 75. cikkének a)–c) pontjaiban szereplő tőkekövetelmények összege; és
- b) az ezen irányelv 21. cikkében előírt összeg.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés követelményei teljesülnek, a valamely pénzügyi holdingtársaság által ellenőrzött befektetési vállalkozások kötelesek összevont alapon annyi szavatoló tőkét biztosítani, amely mindenkor egyenlő vagy több, mint az alábbi két összeg közül a nagyobb, amelyeket a pénzügyi holding társaság konszolidált pénzügyi helyzete alapján számítanak ki, és összhangban vannak e fejezet 3. szakaszával:

- a) a 2006/48/EK irányelv 75. cikkének a)–c) pontjaiban szereplő tőkekövetelmények összege; és
- b) az ezen irányelv 21. cikkében előírt összeg.

25. cikk

Az illetékes hatóságok a 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve mentesíthetik a befektetési vállalkozásokat az említett cikkben megállapított összevont alapú tőkekövetelmény alól, amennyiben a csoportba tartozó valamennyi befektetési vállalkozás a 20. cikk (2) és (3) bekezdésében említett befektetési vállalkozások kategóriájába tartozik, és a csoport nem tartalmaz hitelintézeteket.

Ha az első albekezdés követelményei teljesülnek, egy tagállambeli befektetési vállalkozás anyavállalat köteles annyi szavatoló tőkét biztosítani összevont alapon, amely mindenkor egyenlő vagy több mint a 2006/48/EK irányelv 75. cikke a)–c) pontjaiban szereplő követelményeknek és az ezen irányelv 21. cikkében előírt összegnek az összege, miközben a számítás a befektetési vállalkozás anyavállalat konszolidált pénzügyi helyzete alapján e fejezet 3. szakaszával összhangban történik.

Amennyiben az (1) bekezdés követelményei teljesülnek, a pénzügyi holdingtársaság által ellenőrzött befektetési vállalkozás köteles összevont alapon legalább annyi szavatoló tőkét biztosítani, amely mindenkor egyenlő vagy több mint a 2006/48/EK irányelv 75. cikkének a)–c) pontjaiban szereplő tőkekövetelményeknek és az ezen irányelv 21. cikkében előírt összegnek az összege, miközben a számítás a pénzügyi holding társaság konszolidált pénzügyi helyzete alapján e fejezet 3. szakaszával összhangban történik.

3. szakasz

az összevont alapú követelmények kiszámítása

26. cikk

(1) Ha a 22. cikkben foglalt felmentésre nem kerül sor, az illetékes hatóságok az I. és V. mellékletben meghatározott tőkekövetelmények, valamint 28–32. cikkben és a VI. mellékletben meghatározott ügyfélkockázatok konszolidált alapú kiszámítása céljából engedélyezhetik, hogy az egyik intézmény kereskedési könyvében szereplő nettó pozíciók a másik intézmény kereskedési könyvében szereplő pozícióknál beszámításra kerüljenek a 28–32. cikkben és az I., V., és VI. mellékletben meghatározott szabályoknak megfelelően.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik továbbá, hogy az egyik intézmény devizapozíciói beszámításra kerüljenek a másik intézmény devizapozícióinál, a III. és/vagy V. mellékletben meghatározott szabályoknak megfelelően. A hatóságok azt is

engedélyezhetik, hogy az egyik intézmény árupozíciói beszámításra kerüljenek a másik intézmény árupozícióinál, a IV. és/vagy V. mellékletben meghatározott szabályoknak megfelelően.

(2) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a harmadik országokban található vállalkozások kereskedési könyvének és deviza-, illetve árupozícióinak beszámítását, ha egyidejűleg teljesülnek a következő feltételek:

- a) e vállalkozások valamely harmadik országban kaptak engedélyt, és vagy megfelelnek a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének első bekezdésében foglalt hitelintézet fogalma meghatározásának, vagy elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozások;
- b) az ilyen vállalkozások egyedi alapon megfelelnek az ebben az irányelvben megállapítottakkal egyenértékű tőke megfelelési szabályoknak; és
- c) az adott országokban nincs hatályban olyan szabályozás, amely jelentősen érintené a csoporton belüli tőketranszfert.

(3) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a (1) bekezdésben foglalt, olyan csoporton belüli intézmények közötti beszámítást, amelyek az adott tagállamban kaptak engedélyt, amennyiben:

- a) a csoporton belül a tőke megoszlása megfelelő; és
- b) azok a szabályozói, jogszabályi vagy szerződéses keretek, amelyek között az intézmények működnek, garantálják a csoporton belüli kölcsönös pénzügyi támogatást.

(4) Ezen túlmenően az illetékes hatóságok engedélyezhetik az (1) bekezdésben foglalt beszámítást a csoporton belüli, a (3) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő intézmények és az ugyanazon csoportba tartozó, valamely másik tagállamban engedélyezett intézmény között, amennyiben ez az intézmény a 18., 20. és 28. cikkben foglalt tőkekövetelményeket egyedi alapon köteles teljesíteni.

27. cikk

(1) szavatoló tőke összevont alapú kiszámításakor a 2006/48/EK irányelv 65. cikkét kell alkalmazni.

(2) Az összevont alapú felügyeletet gyakorló illetékes hatóságok elismerhetik a saját tőkének az IV. melléklet szerinti intézményekre alkalmazandó különleges szavatolótőke-fogalom meghatározásának érvényességét az összevont alapon számított szavatoló tőkékük kiszámításánál.

4. szakasz

A nagykockázatok Felügyelete És Ellenőrzése

28. cikk

(1) Az intézmények nagykockázataikat a 2006/48/EK irányelv 106–118. cikkének megfelelően felügyelik és ellenőrzik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, azon intézményeknek, amelyek a kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenységükre vonatkozó

tőkekövetelményüket az I. és II., valamint adott esetben az ezen irányelv V. mellékletének megfelelően számítják, nagykockázataikat a 2006/48/EK irányelv 106–118. cikkének megfelelően, ezen irányelv 29–32. cikkében megállapított módosításokra figyelemmel kell felülvizni és ellenőrizni.

(3) 2007. december 31-ig a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen szakasz működéséről és szükség esetén javaslatokat is tesz.

29. cikk

(1) Az egyedi ügyfelekkel szemben vállalt, a kereskedési könyvben felmerülő kitettséget az alábbi elemek összegzésével kell számítani:

- a) az intézménynek a kérdéses ügyfél által kibocsátott összes pénzügyi eszközéből fennálló hosszú pozícióinak többlete a rövid pozícióival szemben, amennyiben a többlet pozitív, úgy, hogy az egyes pénzügyi eszközökben fennálló nettó pozíciót az I. mellékletben megállapított módszerek szerint számítják;
- b) a nettó kockázat hitelviszonyt megtestesítő értékpapír- vagy részvény jegyzési garanciavállalásakor; és
- c) a kérdéses ügyféllel a II. mellékletben hivatkozott tranzakciók, megállapodások és ügyletek megkötéséből származó kockázatvállalások, amelyeket a II. mellékletben a kitettségi értékek kiszámítására megállapított módon számítanak.

A b) pont alkalmazásában a nettó kockázatot úgy számítják ki, hogy levonják azokat a jegyzési garanciavállalásokat, amelyeket az alakszerű megállapodás alapján harmadik fél az intézménytől lejegyzett, vagy amelyre jegyzési garanciát vállalt, csökkentve az I. melléklet 41. pontjában meghatározott tényezőkkel.

A b) pont alkalmazásában további összehangolásig a illetékes hatóságoknak elő kell írnia az intézményeknek, hogy a jegyzési garanciavállalásaikat a kezdeti kötelezettségvállalás időpontja és az első munkanap között figyelemmel kísérendő és ellenőrző rendszereket hozzanak létre a kérdéses piacokon felmerült veszélyek természetétől függően.

A c) pont alkalmazásában a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkei kizárásra kerülnek az ezen irányelv II. melléklete 6. pontjában szereplő hivatkozásból.

(2) Az ügyfélcsoportok részére történő, a kereskedési könyvben megjelenő kockázatvállalást az ügyfélcsoportba tartozó egyedi ügyfelek (1) bekezdése szerint kiszámított kockázatainak összegzésével számítják ki.

30. cikk

(1) Az egyedi ügyfelek vagy az ügyfélcsoportok felé fennálló összes kockázatvállalást a kereskedési könyvben és a nem kereskedési könyvben felmerülő kockázatok összeadásával számítják ki, figyelembe véve a 2006/48/EK irányelv 112–117. cikkét.

A nem kereskedési könyvben szereplő kockázatok kiszámításához az intézmények nullának veszik az 13. cikk (2) bekezdése második albekezdése d) pontjának értelmében a saját tőkéjükből levont eszközökből származó kockázatokat.

(2) Az intézményeknek a (4) bekezdésnek megfelelően kiszámított, egyedi ügyfelek és ügyfélcsoportok felé fennálló összes kockázatvállalásukról a 2006/48/EK irányelv 110. cikkének megfelelően kell jelentést készítenie.

Az egyedi ügyfelek vagy ügyfélcsoportok felé fennálló nagykockázatokról készülő jelentésekben repó-ügyleteken, értékpapír- és árukölcsonzési ügyleteken kívül hitelkockázat-mérséklés nem kerülhet elismerésre.

(3) Az egyedi ügyfelek vagy az ügyfélcsoportok felé fennálló kockázatvállalás első pontnak megfelelő összege a 2006/48/EK irányelv 111–117. cikkének megfelelő korlátozás alá esik.

(4) A (3) bekezdés rendelkezéseitől eltérve, illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az elfogadott harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal és az elismert elszámolóházakkal és tőzsdékkal szembeni követeléseket megtestesítő eszközökre és egyéb kockázatokra, ugyanaz az eljárás vonatkozzon, mint amelyet a 2006/48/EK irányelv 113. cikke (3) bekezdésének i. pontjában, 115. cikke (3) bekezdésében és 116. cikkében meghatározottak szerint az intézményekkel szemben engedélyeztek.

31. cikk

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a 2006/48/EK irányelv 111–117. cikkében meghatározott határértékek túllépését, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a kérdéses ügyfél vagy ügyfélcsoport felé fennálló, a nem kereskedési könyvben szereplő kitettségek nem haladják meg a 2006/48/EK irányelv 111–117. cikkében megállapított limiteket, amelyeket az említett irányelvben meghatározottak szerint az azon irányelvben definiált szavatoló tőkéből kiindulva számítanak ki, vagyis a többlet teljes mértékben a kereskedési könyvben jelenik meg;
- b) az intézmény a 2006/48/EK irányelv 111. cikke (1) és (2) bekezdésében megállapított limitek túllépését illetően megfelel a VI. mellékletnek alapján számított pótlólagos tőkekövetelménynek;
- c) ha a túllépés felmerülése óta 10 vagy annál kevesebb nap telt el, a kérdéses ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal szemben vállalt, kereskedési könyvben szereplő kitettség nem haladhatja meg az intézmény szavatoló tőkéjének 500 %-át;
- d) semmilyen 10 napnál hosszabb ideje fennálló túllépés nem haladhatja meg az intézmény szavatoló tőkéjének 600 %-át; és

- e) az intézményeknek háromhavonta be kell számolniuk a illetékes hatóságoknak minden olyan esetről, amikor a 2006/48/EK irányelv 111. cikke (1) és (2) bekezdésében megállapított korlátokat a megelőző három hónap során túllépték.

Az e) ponttal kapcsolatban, minden olyan esetben, amikor a korlátokat túllépik, be kell számolni annak mértékéről és az érintett ügyfél nevről.

32. cikk

(1) Az illetékes hatóságoknak ki kell dolgozniuk olyan eljárásokat, amelyek megakadályozzák az intézményeket a pótlólagos tőkekövetelmények – amelyek pedig a 2006/48/EK irányelv 111. cikke (1) és (2) bekezdésében megállapított limiteket túllépő kitétségek esetében terhelnék őket, ha ezek a kitétségek 10 napon túl fennállnak – tudatos elkerülésében oly módon, hogy ideiglenesen más, akár ugyanazon a csoporton belüli, akár egy másik csoportba tartozó vállalkozáshoz viszik át ezeket a kitétségeket és/vagy oly módon, hogy mesterséges tranzakciókat hoznak létre a meglévő kitétség 10 napon belüli lezárására és újrainyítására.

Az illetékes hatóságok értesítik a Tanácsot és a Bizottságot ezekről a módszerekről.

Az intézményeknek olyan rendszereket kell üzemeltetniük, amelyek biztosítják, hogy minden, a fenti hatással járó tranzakcióról az illetékes hatóságok azonnal jelentést kapjanak.

(2) A illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézményeknek, amelyek a szavatoló tőkének a 13. cikk (2) bekezdése szerinti meghatározását alkalmazhatják, hogy azt a 30. cikk (2) bekezdése, a 30. cikk (3) bekezdése és a 31. cikk szempontjából is alkalmazzák, feltéve, hogy az érintett intézményeknek a 2006/48/EK irányelv 110–117. cikkeiben meghatározott kötelezettségek mindegyikének is meg kell felelniük a kereskedési könyvükben nem szereplő kitétségekre vonatkozóan, azon irányelvben meghatározottak szerinti szavatoló tőke használata mellett.

5. szakasz

A pozíciók Jelentési Célból Történő Értékelése

33. cikk

(1) Valamennyi kereskedési könyvi pozícióra a VII. melléklet B. részében meghatározott prudens értékelési szabályok vonatkoznak. Ezek a szabályok annak biztosítására kötelezik az intézményeket, hogy az összes kereskedési könyvi pozíciójukhoz társított érték megfelelően tükrözze az aktuális piaci értéket. Az előbbi értéknek megfelelő mértékű stabilitást kell mutatnia tekintettel a kereskedési könyvi pozíciók dinamikus természetére, a prudenciális megbízhatóság követelményeire, valamint a kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a tőkekövetelmények működési módjára és céljára.

(2) A kereskedési könyvi pozíciókat legalább naponta újra kell értékelni.

(3) Ténylegesen rendelkezésre álló piaci árak hiányában az illetékes hatóságok eltekinthetnek az (1) és (2) bekezdésben előírt követelménytől, és előírják az intézményeknek, hogy alkalmazzanak alternatív értékelési módszereket, feltéve, hogy azok elég megbízhatóak, és azokat az illetékes hatóságok jóváhagyták.

6. szakasz

Kockázatkezelés és tőkehelyzet felmérés

34. cikk

Az illetékes hatóságok minden befektetési vállalkozástól megkövetelik, hogy a 2004/39/EK irányelv 13. cikke követelményeinek teljesítése mellett a 2006/48/EK irányelv 68–73. cikkében az alkalmazási körökre előírt rendelkezésekre is figyelemmel, ez utóbbi irányelv 22. és 123. cikkében foglalt követelményeknek is megfeleljenek.

7. szakasz

Jelentési Kötelezettségek

35. cikk

(1) A tagállamoknak elő kell írniuk a befektetési vállalkozások és hitelintézetek számára, hogy küldő tagállam illetékes hatóságai számára minden szükséges információt biztosítsanak annak érdekében, hogy értékelni lehessen az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott szabályoknak való megfelelésüket. A tagállamoknak kell gondoskodniuk arról is, hogy az intézmények belső irányítási rendszere, illetve adminisztratív és számviteli eljárásai bármikor lehetővé tegyék az e szabályoknak való megfelelés ellenőrzését.

(2) A 9. cikk hatálya alá tartozó befektetési vállalkozások legalább havonta, az 5. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó vállalkozások legalább háromhavonta, az 5. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozó vállalkozások pedig legalább hathavonta jelentést tesznek az illetékes hatóságoknak az utóbbiak által meghatározott módon.

(3) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, a 5. cikk (1) és (9) bekezdésének hatálya alá tartozó befektetési vállalkozásoknak, összevont vagy szubkonsolidált alapon hathavonta kell információt szolgáltatniuk.

(4) A hitelintézetek a 2006/48/EK irányelvben meghatározott gyakorisággal kötelesek jelentést tenni, az illetékes hatóságok által meghatározott módon.

(5) Az illetékes hatóságok kötelezővé teszik az intézmények számára, hogy azonnal jelentsék, ha a repo- vagy az értékpapír- és árukölcsönzési ügyletek során a partner nem tesz eleget kötelezettségeinek.

VI. FEJEZET

38. cikk

1. szakasz

Illetékes Hatóságok

36. cikk

(1) A tagállamoknak meg kell nevezniük azokat a hatóságokat, amelyek illetékesek az irányelvben meghatározott feladatok elvégzésére. A tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot, feltüntetve a feladatok megosztását.

(2) Az illetékes hatóságoknak a nemzeti jogszabályok vagy hatóságok által az adott tagállamban működő felügyeleti rendszer részeként hivatalosan elismert hatóságoknak vagy szervezeteknek kell lenniük.

(3) Az érintett illetékes hatóságok részére biztosítani kell a feladataik ellátásához szükséges minden jogosultságot, különösen a kereskedési könyvek összetételének megvizsgálási jogát.

2. Szakasz

Felügyelet

37. cikk

(1) A 2006/48/EK irányelv V. címének 4. fejezete a befektetési vállalkozások felügyeletére az alábbiak szerint értelemszerűen alkalmazandó:

- a) a 2006/48/EK irányelv 6. cikkére történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, mint a 2004/39/EK irányelv 5. cikkére történő hivatkozást;
- b) a 2006/48/EK irányelv 22. és 123. cikkére történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, mint az ezen irányelv 34. cikkére történő hivatkozást; és
- c) a 2006/48/EK irányelv 44–52. cikkére történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, mint a 2004/39/EK irányelv 54. és 58. cikkére történő hivatkozást.

Ha egy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak hitelintézet és befektetési vállalkozás leányvállalata is van, a 2006/48/EK irányelv V. címének 4. fejezete alkalmazandó az intézmények felügyelete vonatkozásában ugyanúgy, mintha a hitelintézetekre való utalás helyett intézmények szerepelnének.

(2) Az intézmények ezen irányelv V. mellékletében szereplő belső modelljeinek elismerésére ugyanúgy a 2006/48/EK irányelv 129. cikke (2) bekezdésében megállapított követelményeket kell alkalmazni, ha erre vonatkozóan egy EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és leányvállalatai, illetve egy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat és leányvállalatai, vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai közös kérelmet nyújtanak be.

Az első albekezdésben említett elismerés beszerzésére hat hónap áll rendelkezésre.

(1) A tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek az ezen irányelvben foglalt feladatok ellátása során, különösen az olyan befektetési szolgáltatások esetén, amelyeket szolgáltatásként vagy fióktelepek létrehozásával nyújtanak.

A hatóságok a másik kérelmére rendelkezésre bocsátanak minden olyan információt, amely elősegíti az intézmények tőke megfelelésének felügyeletét, különösen az ezen irányelvben megállapított szabályoknak való megfelelés ellenőrzését.

(2) Az illetékes hatóságok közötti, az ezen irányelvben foglalt bármely információcsere az alábbi szakmai titoktartási kötelezettségek hatálya alá tartozik:

- a) a befektetési vállalkozásokat illetően a 2004/39/EK irányelv 54. és 58. cikke szerinti szakmai titoktartási kötelezettségek; és
- b) a hitelintézetek esetében a 2006/48/EK irányelv 44–52. cikkében foglalt kötelezettségek.

VII. FEJEZET

Közzététel

39. cikk

A befektetési vállalkozásokra a 2006/48/EK irányelv V. címének 5. fejezetében megállapított követelményeket kell alkalmazni.

VIII. FEJEZET

1. szakasz

40. cikk

A partnerkockázatra vonatkozó minimum tőkekövetelmények ezen irányelv szerinti, valamint a minimum tőkekövetelmények 2006/48/EK irányelv szerinti számítása céljából, azon irányelv III. melléklete 2–6. pontja rendelkezései sérelme nélkül az elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségeket, valamint az elismert elszámolóházakkal és tőzsdékkal szembeni kitettségeket az intézményekkel szembeni kitettséggént kezelik.

2. szakasz

Végrehajtási jogkörök

41. cikk

(1) A Bizottság a 42. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határoz a technikai kiigazításokról az alábbi területeken:

- a) a 3. cikk fogalommeghatározásainak tisztázása az irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;
- b) a 3. cikk fogalommeghatározásainak tisztázása a pénzügyi piacok fejlődésének figyelembevétele érdekében;

- c) az 5–9. cikkben előírt indulótőke összegeinek és 18. cikk (2) bekezdésében említett összegnek a kiigazítása a gazdasági és monetáris téren történő fejlődésfigyelembevétele érdekében;
- d) a 20. cikk (2) és (3) bekezdésében szereplő befektetési vállalkozások kategóriáinak kiigazítása a pénzügyi piacok fejlődésének figyelembevétele érdekében;
- e) a 21. cikkben megállapított követelmény tisztázása ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;
- f) a terminológiának és a meghatározások szövegezésének kiigazítása az intézményekről és a kapcsolódó kérdésekről szóló későbbi jogszabályokkal összhangban;
- g) az I–VII. melléklet technikai rendelkezéseinek kiigazítása a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások, a kockázattertelés és a számviteli standardok vagy követelmények változásainak fényében, amely figyelembe veszi a közösségi jogszabályokat, illetve a felügyeleti eljárások konvergenciáját; vagy
- h) technikai kiigazítások a 2004/39/EK irányelv 65. cikkének (3) bekezdésében említett felülvizsgálat eredményeinek figyelembevétele céljából.

(2) Az elfogadott végrehajtási intézkedések nem változtathatják meg ezen irányelv érdemi rendelkezéseit.

42. cikk

(1) A Bizottságot a 2003. november 5-i 2004/10/EK ⁽¹⁾ 2. bizottsági határozat alapján létrehozott Európai Bankbizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. cikkében megállapított eljárást kell alkalmazni, a határozat 7. cikke (3) bekezdésének és 8. cikkének megfelelően.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül, ezen irányelv elfogadását követő két éves időszak elteltével, de legkésőbb 2008. április 1-jén felfüggesztésre kerülnek azon rendelkezései, amelyek a (2) bekezdés értelmében technikai szabályok, módosítások és határozatok elfogadását teszik szükségessé. Az Európai Parlament és a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, megújíthatja az érintett rendelkezéseket a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban, és e célból felül kell vizsgálnia e rendelkezéseket az említett időtartam lejártá, illetve időpont bekövetkezése előtt.

(4) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

3. szakasz

Tmeneti Rendelkezések

43. cikk

Ezen irányelv 2. cikkének és V. fejezete 2. és 3. szakaszával összhangban a 2006/48/EK irányelv 152. cikkének (1)–

(7) bekezdését kell alkalmazni azokra a befektetési vállalkozásokra, amelyek ezen irányelv II. melléklete alkalmazásában a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkének megfelelően végzik a kockázattal súlyozott kitétségekértékek kiszámítását, vagy azokra, amelyek a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeik kiszámításához azon irányelv 105. cikkében meghatározott fejlett mérési módszert alkalmazzák.

44. cikk

2012. december 31-ig a tagállamok 15 %-ot alkalmazhatnak a kereskedési és értékesítési („trading and sales”) üzletágra azon befektetési vállalkozások vonatkozásában, amelyeknél a kereskedési és értékesítési üzletágra vonatkozó megfelelő mutató legalább 50 %-a a valamennyi üzletágra vonatkozó – ezen irányelv 20. cikkével és a 2006/48/EK irányelv X. melléklete 2. részének 1-4. pontjával összhangban számított – megfelelő mutatók összegének.

45. cikk

(1) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a befektetési vállalkozások számára a nagykockázatokra vonatkozóan a 2006/48/EK irányelv 111. cikkében előírt határértékek túllépését. A túllépést a befektetési vállalkozásoknak nem kell azon irányelv 75. cikk b) pontjában meghatározott, e határértékeket túllépő tőkekövetelmények kiszámításakor figyelembe venniük. E lehetőséggel 2010. december 31-ig vagy a nagykockázatok kezelésére vonatkozó, a 2006/48/EK irányelv 119. cikke értelmében később bekövetkező módosítások hatálybalépésének időpontja közül a korábban bekövetkező időpontig élhetnek. E lehetőség alkalmazásához az alábbi a)-d) pontban foglalt feltételeknek teljesülnie kell:

- a) a befektetési vállalkozás a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában felsorolt pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokat nyújt vagy befektetési tevékenységet végez;
- b) a befektetési vállalkozás e befektetési szolgáltatásokat nem lakossági ügyfelek számára vagy nevében nyújtja és e tevékenységeket nem számukra vagy nevükben végzi;
- c) a bevezető részben említett határérték-túllépés olyan szerződésekből eredő kockázatok kapcsán jön létre, amelyek az a) pontban felsorolt pénzügyi eszközök és a 2004/39/EK (MiFID) irányelv I. melléklete C. szakaszának 10. pontja szerinti árukkal vagy alapul szolgáló eszközökkel kapcsolatosak, továbbá amelyeket a 2006/48/EK irányelv III. és IV. melléklete alapján számítottak ki, illetve áru leszállításra vagy engedélyezett kibocsátáshoz vonatkozó szerződések kapcsán jönnek létre; és

- d) a befektetési vállalkozás rendelkezik a kitétségek koncentrációjából adódó kockázatok kezelésére, és különösen azok ellenőrzésére és korlátozására vonatkozó, dokumentált

⁽¹⁾ HL L 3., 2004.1.7., 36. o.

stratégiával. A befektetési vállalkozás haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságokat e stratégiáról és a stratégia minden lényegi módosításáról. A befektetési vállalkozásnak megfelelő intézkedéseket kell hoznia a kölcsönfelvevők hitelképességének folyamatos nyomon követésére a koncentrált kockázatra gyakorolt hatásuknak megfelelően. Ezen intézkedéseknek lehetővé kell tenniük a befektetési vállalkozás számára, hogy megfelelő módon és kellő gyorsasággal reagálhasson a hitelképesség romlására.

(2) Amennyiben a befektetési vállalkozás túllépi az (1) bekezdés d) pontjában említett stratégia alapján meghatározott belső határértéket, haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot a túllépés mértékéről és jellegéről, valamint a partner személyéről.

46. cikk

Az illetékes hatóságok a 20. cikk első bekezdésétől eltérve 2011. december 31-ig úgy dönthetnek, hogy eseti jelleggel nem alkalmazzák a 2006/48/EK irányelv 75. cikkének d) pontjából származó tőkekövetelményeket az olyan befektetési vállalkozások tekintetében, amelyekre nem alkalmazandó a 20. cikk (2) és (3) bekezdése, amelyek teljes kereskedési könyvi pozíciója soha nem haladja meg az 50 millió EUR-t, és amelyek érintett dolgozóinak átlaglétszáma nem haladja meg a 100 főt a pénzügyi év során.

Ehelyett a tőkekövetelménynek az alábbiak közül legalább a legalacsonyabbat el kell érnie:

- a) a 2006/48/EK irányelv 75. cikke d) pontjából eredő tőkekövetelmények; és
- b) az alábbiak közül a magasabb érték 12/88 része:
 - i. a 2006/48/EK irányelv 75. cikke a)-c) pontjában szereplő tőkekövetelmények összessége; és
 - ii. az ezen irányelv 21. cikkében előírt összeg, figyelemmel a 20. cikk (5) bekezdésére.

Amennyiben a második bekezdés b) pontja alkalmazandó, az összeget legalább évente fokozatosan meg kell növelni.

Ezen eltérés alkalmazása nem eredményezheti a befektetési vállalkozások tőkekövetelményeinek általános csökkenését a 2006. december 31-i követelményekhez képest, kivéve, ha az ilyen csökkentést a befektetési vállalkozás üzletméretének csökkenése indokolja.

47. cikk

Azon intézmények, amelyek egyedi kockázat számítási modelljét 2007. január 1-je előtt az V. melléklet 1. bekezdésével összhangban engedélyezték, 2009. december 31-ig, vagy az illetékes hatóságok által eseti jelleggel meghatározott bármely korábbi időpontig az V. melléklet 4. és 8. pontját azok 2007. január 1. előtti változatában alkalmazhatják.

48. cikk

(1) Az ezen irányelvben és a 2006/48/EK irányelv irányelvben megállapított tőkekövetelmények nem alkalmazandók az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll, és amelyekre 2006. december 31-én a 93/22/EGK irányelvet ⁽¹⁾ 3 nem kellett alkalmazni. E mentességet 2010. december 31-ig vagy a (2) és (3) bekezdés alapján történő bármely későbbi módosítás hatálybalépésének időpontja közül a korábbi időpontig kell alkalmazni.

(2) A 2004/39/EK irányelv 65. cikkének (3) bekezdésében előírt felülvizsgálat részeként a Bizottság nyilvános konzultációk és az illetékes hatóságokkal folytatott tárgyalások alapján jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára az alábbiakról:

- a) megfelelő rendszer azon befektetési vállalkozások prudenziális felügyeletére, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott áruderivatívákhoz vagy derivatíva-szerződésekhez kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységektől áll; és
- b) a 2004/39/EK irányelv módosításának szükségessége azon befektetési vállalkozások további kategóriájának létrehozására, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában meghatározott, energiaellátással – beleértve a villamos energiát, a szén, a gázt és az olajat – összefüggő pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységektől áll.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott jelentés alapján a Bizottság javaslatokat nyújthat be ezen irányelv és a 2006/48/EK irányelv kapcsolódó módosításaira.

4. szakasz

Záró Rendelkezők

49. cikk

(1) A tagállamok 2006. december 31-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2., 3., 11., 13., 17., 18., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 29., 30., 33., 34., 35., 37., 39., 40., 41., 43., 44. és 50. cikknek és az I., II., III., V. és VII. mellékletnek megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul ismertetik a Bizottsággal e rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2007. január 1-jétől kezdődően alkalmazzák.

⁽¹⁾ Az értékpapírok területén végzett befektetési szolgáltatásokról szóló 1993. május 10-i 93/22/EGK tanácsi irányelv (HL L 141., 1993.6.11., 27. o.) A legutóbb a 2002/87/EK irányelvvel módosított irányelv.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben egy olyan nyilatkozatot is fel kell tüntetniük, amely szerint a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait az ezen irányelvre történő hivatkozásokként kell értelmezni.

A tagállamok ismertetik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

50. cikk

(1) A 2006/48/EK irányelv 152. cikkének (8)–(14) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó ezen irányelv céljaira a következő rendelkezésekre is figyelemmel, amennyiben a 2006/48/EK irányelv 152. cikkének (8) bekezdésében említett jogot gyakorolják:

a) ezen irányelv II. mellékletének 7. pontjában szereplő, a 2006/48/EK irányelvre való hivatkozásokat a 2000/12/EK irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, annak 2007. január 1-je előtt hatályos szövege formájában;

b) ezen irányelv II. melléklete 4. pontját a 2007. január 1-je előtt hatályos szövege formájában kell alkalmazni.

(2) A 2006/48/EK irányelv 157. cikkének (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni ezen irányelv 18. és 20. cikkének céljára.

51. cikk

A Bizottság 2011. január 1-jéig felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, és jelentést készít arról, amelyet az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszt a megfelelő módosítási javaslatokkal együtt.

52. cikk

A VIII. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 93/6/EGK irányelv hatályát veszti, a VIII. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozást erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, a IX. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

53. cikk

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

54. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 14. június 2006.

az Európai Parlament részéről
az elnök

J. BORRELL FONTELLES ...

a Tanács részéről
az elnök

H. WINKLER

I. MELLÉKLET

POZÍCIÓKOCKÁZATRA VONATKOZÓ TŐKEKÖVETELMÉNY KISZÁMÍTÁSA

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Nettósítás

1. Az intézmény hosszú (rövid) pozícióinak a rövid (hosszú) pozícióihoz képest ugyanabból a részvényből, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból, átváltható értékpapírból, azonos tőzsdai határidős ügyletből, opcióból, opciós utalványból és fedezett opciós utalványból fennálló többlete a különböző eszközönkénti nettó pozíció. A nettó pozíció kiszámításakor az illetékes hatóságok lehetővé teszik, hogy a származtatott eszköz-pozíciók – a 4–7. pontban megállapítottak értelmében – úgy legyenek tekinthetők, mint az alapul szolgáló (vagy elvi) értékpapírban vagy értékpapírokban lévő pozíciók. A 14. pont szerinti egyedi kockázat kiszámításánál figyelmen kívül kell hagyni az intézmények birtokában lévő saját, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat.
2. Nem engedhető meg a nettósítás az átváltható értékpapír és az annak alapjául szolgáló eszköz kiegyenlítő pozíciója között, hacsak az illetékes hatóságok nem fogadnak el olyan módszert, amelynek értelmében egy adott átváltható értékpapír átváltásának valószínűsége figyelembe vehető, vagy nem írnak elő olyan tőkekövetelményt, amely fedezi az átváltással járó esetleges veszteségeket.
3. A nettó pozíciókat összesítésük előtt – előjelüktől függetlenül – naponta át kell váltani az aktuális spot árfolyamon az intézmény elszámolási pénznemére.

Különleges értékpapírok

4. A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vételére vagy eladására szóló határidős tőzsdai kamatlábügyleteket, határidős kamatláb-megállapodásokat (FRA) és határidős kötelezettségvállalásokat úgy kell tekinteni, mint a hosszú és rövid pozíciók kombinációját. Így a hosszú határidős kamatlábügyletet úgy kell tekinteni, mint egy határidős szerződés leszállítási határidejének napján lejáró értékpapír-kölcsönügylet és egy olyan eszközbeli részesedés kombinációját, amelynek lejáráti napja megegyezik az adott határidős szerződés alapjául szolgáló pénzügyi eszköz vagy elvi pozíció lejáráti napjával. Hasonlóképpen, az értékesített FRA-t úgy kell tekinteni, mint olyan hosszú pozíciót, amelynek lejáráta megegyezik a teljesítés határidejének és a szerződés időtartamának összegével, illetve mint olyan rövid pozíciót, amelynek lejáráta megegyezik a teljesítés határidejével. Mind a kölcsönügyletnek, mind az eszközbeli részesedésnek szerepelni kell a 14. pont 1. táblázatában feltüntetett első kategóriának annak érdekében, hogy a határidős tőzsdai kamatlábügyletek és az FRA-k egyedi kockázatahoz szükséges tőkekövetelmény kiszámítható legyen. A hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vételére szóló határidős kötelezettségvállalást úgy kell tekinteni, mint a leszállítási határidőkor lejáró kölcsönügylet és magához a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz fűződő hosszú (azonnali) pozíció kombinációját. A kölcsönügyletnek szerepelni kell a 14. pont 1. táblázatában feltüntetett első kategóriában az egyedi kockázat céljára, és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnak ugyanebben a táblázatban a számára megfelelő oszlopban.

Az illetékes hatóságok megengedhetik, hogy a tőzsdén forgalmazott határidős ügylet tőkekövetelménye megegyezzen a tőzsde által előírt fedezettel, ha teljes mértékben meg vannak győződve arról, hogy az lehetővé teszi a határidős ügylethez kapcsolódó kockázat pontos felmérését, és az legalább megegyezik a határidős ügylet azon tőkekövetelményével, amelyet az ezen mellékletben meghatározott módszer alkalmazó számítás, vagy az V. mellékletben leírt belső modell módszer alkalmazása eredményezne. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik továbbá, hogy az általuk elismert elszámolóház által elszámolt, e bekezdésben említett típusú származtatott, tőzsdén kívüli (OTC) ügyletekre kötött szerződésre vonatkozó tőkekövetelmény egyenlő legyen az elszámolóház által előírt letéti követelménnyel, amennyiben teljes mértékben meggyőződtek arról, hogy az lehetővé teszi a származékos ügyletekre vonatkozó szerződéssel kapcsolatos kockázat pontos felmérését, és legalább egyenlő a szóban forgó szerződés tőkekövetelményével, amelyet az e mellékletben ismertetett módszer alkalmazásával végzett számítás, vagy az V. mellékletben ismertetett belső modell módszer alkalmazásával végzett számítás eredményezne.

E bekezdés alkalmazásában a hosszú pozíció olyan pozíció, amelyben az intézmény rögzítette azt a kamatlábat, amelyet a jövőben valamikor meg fog kapni, rövid pozíció pedig az olyan pozíció, amelyben azt a kamatlábat rögzítette, amelyet valamikor a jövőben meg fog fizetni.

5. A kamatlábakhoz, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz, részvényekhez, részvényindexekhez, pénzügyi határidős ügyletekhez, swap-ügyletekhez és devizához kapcsolódó opciókat e melléklet alkalmazásában úgy kell tekinteni, mintha azok értéküket tekintve az opció alapjául szolgáló eszközök összegével azonos pozíciók lennének, megszorozva a hozzájuk tartozó delta tényezővel. Ez utóbbi pozíciókat nettósítani lehet a megegyező, alapul szolgáló értékpapírok vagy származtatott eszközök kiegyenlítő pozíciójával szemben. Az alkalmazott delta tényező vagy az adott tőzsde delta tényezője, vagy az illetékes hatóságok által számított delta tényező, vagy – ha az nem áll rendelkezésre, illetve az OTC opciók esetében – az intézmény által számított delta tényező, az illetékes hatóságok arról való meggyőződésétől függően, hogy az intézmény által alkalmazott modell elfogadható-e.

Az illetékes hatóságok ugyanakkor előírhatják, hogy az intézmények delta értékeit az illetékes hatóságok által meghatározott módszer alkalmazásával számítsák ki.

Az opciókhoz kapcsolódó, delta kockázaton kívüli, egyéb kockázatokkal szemben is biztosítékot kell nyújtani. Az illetékes hatóságok megengedhetik, hogy a kibocsátott, tőzsdén forgalmazott opcióval szembeni követelmény megegyezzen a tőzsde által megkövetelt fedezettel, ha teljes mértékben meg vannak győződve arról, hogy az lehetővé

teszi az opcióhoz kapcsolódó kockázat pontos felmérését, és az legalább egyenlő az opció azon tőkekövetelményével, amelyet az ezen melléklet további részében meghatározott módszert alkalmazó számítás, vagy az V. mellékletben leírt belső modell módszer alkalmazása eredményezne. Az illetékes hatóságok megengedhetik továbbá, hogy az általuk elismert elszámolóház által elszámolt tőzsdén kívüli (OTC) áruügylet-opcióra vonatkozó tőkekövetelmény egyenlő legyen az elszámolóház által előírt fedezettel, amennyiben teljes mértékben meggyőződtek arról, hogy az lehetővé teszi az opcióval kapcsolatos kockázat pontos felmérését, és legalább a tőzsdén kívüli (OTC) opció azon tőkekövetelményével egyenlő, amelyet az e melléklet további részében ismertetett módszer alkalmazásával végzett számítás, vagy az V. mellékletben ismertetett belső modell módszer alkalmazása eredményezne. Ezenkívül a hatóságok megengedhetik, hogy a megvásárolt, tőzsdén forgalmazott vagy OTC opció tőkekövetelménye ugyanaz legyen, mint az annak alapjául szolgáló értékpapír esetében, azzal a megszorítással, hogy az így adódó tőkekövetelmény nem haladja meg az opció piaci értékét. A kibocsátott OTC opcióval szembeni tőkekövetelményt az annak alapjául szolgáló értékpapírhoz kapcsolódóan kell meghatározni.

6. A hitelviszonyt megtestesítő és az osztalékra jogosító értékpapírokra vonatkozó opciós utalványokat ugyanúgy kell tekinteni, mint az 5. pont szerinti opciókat.
7. A swap-ügyleteket a kamatláb-kockázat szempontjából ugyanúgy kell kezelni, mint a mérlegben szereplő eszközöket. Így a kamatláb-swap-ügyletet, amely alapján az intézmény változó kamatot kap, és rögzített kamatot fizet, ugyanúgy kell tekinteni, mint az olyan változó kamatozású értékpapírban fennálló hosszú pozíciót, amelynek lejáratát megegyezik a következő kamatrögzítésig terjedő időtartammal, illetve mint az olyan rögzített kamatozású értékpapírban fennálló rövid pozíciót, amelynek lejáratát megegyezik magának a swapnak a lejáratával.

A. A KOCKÁZATOT ÁTVEVŐ KEZELÉSE

8. A hitelkockázatot vállaló fél (kockázatot átvevő) piaci kockázata tőkekövetelményének kiszámításához ellenkező rendelkezés hiányában a hitelderivatíva-szerződésben szereplő elvi főösszeget kell használni. A tőkecsereügyletek kivételével az egyedi kockázati költség kiszámításakor az ügylet lejáratá helyett a hitelderivatíva-szerződés lejáratát kell alapul venni. A pozíciókat az alábbiak szerint kell meghatározni:
 - i. A tőkecsereügylet hosszú pozíciót képez a szóban forgó ügylet általános piaci kockázatában és rövid pozíciót a következő kamatrögzítésig tartó időszakkal megegyező napon lejáratú államkötvény általános piaci kockázatában, amelyhez a 2006/48/EK irányelv VI. melléklete értelmében 0 % kockázati súlyt rendelnek. Emellett hosszú pozíciót képez a szóban forgó ügylet egyedi kockázatában is.
 - ii. Nemteljesítéskori csereügylet nem képez pozíciót az általános piaci kockázat tekintetében. Az egyedi kockázat céljából az intézménynek szintetikus hosszú pozíciót kell rögzítenie a referenciaintézmény ügyletében, kivéve, ha a származtatott termék minősített és megfelel egy minőségi kötvény feltételeinek, amely esetben a származtatott eszközben hosszú pozíciót kell rögzíteni. Ha a termék alapján kamatfelár- vagy kamatkifizetés esedékes, ezeket a pénzáramlásokat az államkötvényeknél elvi pozícióként kell feltüntetni.
 - iii. Egyetlen névre hitelfedezettel kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír saját általános piaci kockázatában kamatláb kockázatu terméként képez hosszú pozíciót. Az egyedi kockázatot illetően szintetikus hosszú pozíció képződik a referenciaintézmény egyik ügyletében. További hosszú pozíció keletkezik az értékpapír kibocsátójánál. Ha egy hitelfedezettel kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír külső minősítésű és megfelel egy minőségi kötvény feltételeinek, csak az értékpapír egyedi kockázatának megfelelő pozíciót kell rögzíteni.
 - iv. Az értékpapír kibocsátójának egyedi kockázatában fennálló hosszú pozíción túlmenően egy több névre hitelfedezettel kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, amely arányos védelmet nyújt, minden referenciaintézménynél pozíciót képez, és az ügylet teljes elvi összege a referenciaintézményekkel kapcsolatos egyes kockázatoknak a teljes elvi összeghez való arányában oszlik meg a pozíciók között. Abban az esetben, ha egy referenciaintézménynek egynél több ügylete választható, a legmagasabb kockázati súlyozású ügylet határozza meg az egyedi kockázatot.

Ha egy több névre hitelfedezettel kibocsátott értékpapír külső minősítésű és megfelel egy elfogadott adósságtétel feltételeinek, csak az értékpapír egyedi kockázatának megfelelő hosszú pozíciót kell rögzíteni; és

- v. Az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva kosár („first-asset-to-default basket”) az elvi főösszeget illető pozíciót képez a kosárba tartozó mindegyik referenciaintézmény egy-egy ügyletében. Ha a hiteleseménnyel kapcsolatos maximális kifizetés mértéke alacsonyabb, mint az ezen pont első mondatában szereplő módszer szerinti tőkekövetelmény, a maximális kifizetés összege az egyedi kockázat tőkekövetelményének tekinthető.

A második nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva kosárba („second-asset-to-default basket”) tartozó termék az elvi főösszeget illető pozíciót képez egy kivételével a kosárba tartozó mindegyik referenciainstítmény ügyleténél (a kivétel a legalacsonyabb egyedi kockázati tőkekövetelménnyel bíró referenciainstítmény). Ha a hiteleseménnyel kapcsolatos maximális kifizetés mértéke alacsonyabb, mint az ezen pont első mondatában szereplő módszer szerinti tőkekövetelmény, ez az összeg az egyedi kockázat tőkekövetelményének tekinthető.

Ha az első vagy második nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva külsőleg minősített és megfelel egy minőségi követény feltételeinek, akkor a kockázat átvévjének csak a származtatott eszköz minősítését tükröző egyetlen kockázati költséget kell kiszámítania.

B. A KOCKÁZATOT ÁTADÓ KEZELÉSE

A hitelkockázatot átadó fél (kockázatot átadó) szempontjából a pozíciókat a kockázatot átvévővel szimmetrikusan határozzák meg, kivéve a hitelfedezettel kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt (amely nem eredményez rövid pozíciót a kibocsátónál). Ha egy adott időpontban olyan vételi opció merül fel, amelynél a kötési árfolyam előre meghatározott időpontban emelkedik, az az időpont tekintendő a védelem lejáratának. Az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetén a kockázatot átadók ellensúlyozhatják az alapul szolgáló eszközök n-1 részére vonatkozó egyedi kockázatot (azaz azon n-1 eszközöknél, amelyeknek a legalacsonyabb az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelménye).

9. Azok az intézmények, amelyek pozícióikat piaci áron értékelik, és a 4-7. pontban foglalt származtatott eszközök kamatláb-kockázatát diszkontált pénzáramlás alapján kezelik, a fent említett pozíciók kiszámításához érzékenységi modelleket alkalmazhatnak, illetve azokat az olyan rögzített kamatozású értékpapírok esetében is alkalmazhatják, amelyeket nem egyszeri, végső tőketörlesztéssel, hanem a hátralévő futamidőn keresztül törlesztenek. Mind a modellt, mind annak az intézmény általi alkalmazását az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia. Ezeknek a modelleknek olyan pozíciókat kell eredményezniük, amelyeknek ugyanakkora a kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenyséjük, mint az alapul szolgáló pénzáramlásé. Az érzékenységet a mintául szolgáló kamatlábaknak a hozamgörbén való független mozgásai révén kell felmérni úgy, hogy a 20. pontban foglalt 2. táblázat lejárati sávjainak mindegyikében legalább egy érzékenységi pont legyen. A pozíciókat a 17-32. pontban megállapított rendelkezéseknek megfelelően kell figyelembe venni a tőkekövetelmények számításakor.
10. Azok az intézmények, amelyek nem a 9. pont szerinti modelleket alkalmazzák, – az illetékes hatóságok jóváhagyásával – teljes mértékben kiegyenlítőként kezelhetik azokat a 4-7. pont szerinti származtatott eszköz-pozíciókat, amelyek megfelelnek legalább a következő feltételeknek:
 - a) a pozíciók azonos értékűek, és ugyanabban a valutában vannak meghatározva;
 - b) a referencia-kamatláb (a változó kamatozású pozícióknál) vagy a kamatszervény (a rögzített kamatozású pozícióknál) szorosan illeszkedik; és
 - c) a kamatrögzítés következő időpontja vagy – rögzített kamatszervény-pozíciók esetében – a hátralévő futamidő az alábbi időtartamokkal összhangban:
 - i. ha kevesebb mint egy hónap van hátra: aznap;
 - ii. ha egy hónap és egy év közötti időtartam van hátra: hét napon belül; és
 - iii. ha több mint egy év van hátra: 30 napon belül.
11. Repóügylet esetén az értékpapírok vagy az értékpapírokhoz fűződő jogcímhez kötődő garantált jogok átruházójának, illetve értékpapír-kölcsönzésnél az értékpapírok kölcsönbeadójának ezeket az értékpapírokat figyelembe kell vennie az e melléklet szerinti tőkekövetelmény számításakor, amennyiben ezek az értékpapírok megfelelnek a 11. cikkben megállapított feltételeknek.

Egyedi és általános kockázatok

12. A forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy részvény (vagy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy részvény származtatott eszközének) pozíciókockázatát – a rá vonatkozó tőkekövetelmény kiszámításánál – két összetevőre kell bontani. Az első elem az egyedi kockázati összetevő – azaz az adott eszköz árváltozásának kockázata, ami a kibocsátójával, illetve, származtatott eszköz esetében, az alapul szolgáló eszköz kibocsátójával kapcsolatos tényezőkből adódik. A második elem az általános kockázatot fedezi – azaz az eszköz árváltozásának kockázatát, ami (tőzsdén forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-származtatott eszköz esetén) a kamatszintek változásából vagy (részvény vagy részvénytőke származtatott eszköz esetén) a széles részvénytőkepiaci mozgásokból adódik, ami nincs kapcsolatban az egyes értékpapírok sajátos tulajdonságaival.

FORGALMAZOTT, HITELVISZONYT MEGTESTESÍTŐ ÉRTÉKPAPÍROK

13. A nettó pozíciókat aszerint sorolják be, hogy azok milyen pénznemben vannak meghatározva, és minden egyes pénznemnél külön számolja ki az általános és az egyedi kockázat tőkekövetelményét.

Egyedi kockázat

14. Az intézmény nettó pozícióit, amelyeket az 1. pont szerint számított ki, a kereskedési könyvben a kibocsátójuk/ügyfelük, külső vagy belső hitelminősítésük, valamint a hátralévő futamidő alapján sorolja az 1. táblázat megfelelő kategóriába, majd azokat a feltüntetett súlyozással besorozza. Az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámításához összegzi a súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek).

1. táblázat

Kategóriák	Egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény
Központi kormányzatok által kibocsátott vagy garantált, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok, illetve tagállami regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek megfelelnek a hitelminősítés első besorolásának, vagy 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkének kockázatsúlyozási szabályai alapján 0 % kockázati súlyozást kapnának.	0 %
Központi kormányzatok által kibocsátott vagy garantált, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok, illetve tagállami regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkének kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés második vagy harmadik besorolásának, illetve intézmények által kibocsátott vagy garantált, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkének kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés első vagy második besorolásának, és intézmények által kibocsátott vagy garantált, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 1. része 28. pontjának kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés harmadik besorolásának valamint társaságok által kibocsátott vagy garantált, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkének kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés első vagy második besorolásának. Egyéb, a 15. pontban meghatározott minősítő tételek.	0,25 % (a végső lejáratig hátralévő futamidő hat hónap vagy annál kevesebb) 1,00 % (a végső lejáratig hátralévő futamidő hat hónapnál több és legfeljebb 24 hónap) 1,60 % (a végső lejáratig hátralévő futamidő meghaladja a 24 hónapot)
Központi kormányzatok által kibocsátott vagy garantált, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok, illetve tagállami regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkének kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés negyedik vagy ötödik besorolásának, illetve intézmények által kibocsátott vagy garantált, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 1. részének 26. bekezdésének kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés harmadik besorolásának valamint társaságok által kibocsátott vagy garantált, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkének kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés harmadik vagy negyedik besorolásának. A kijelölt KHMI által nem hitelminősített kitétségek.	8,00 %
Központi kormányzatok által kibocsátott vagy garantált, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok, illetve tagállami regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkének kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés hatodik besorolásának, illetve társaságok által kibocsátott vagy garantált, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkének kockázatsúlyozási szabályai alapján megfelelnek a hitelminősítés ötödik vagy hatodik besorolásának.	12,00 %

Ahhoz, hogy a 2006/48/EK irányelv 84-89. cikkének kockázatsúlyozási szabályait alkalmazó intézmények megfeleljenek a hitelminősítési besorolásnak, az ügyféllel szembeni nemteljesítési valószínűsége vonatkozó belső minősítése egyenlő, vagy alacsonyabb kell legyen, mint azon irányelv 78-83. cikkének társasági kockázatsúlyozási szabályai alapján a megfelelő hitelminősítési besorolás.

A nem minősített kibocsátók által kibocsátott értékpapírok a fenti 1. táblázatnak megfelelően 8-12 % közötti egyedi kockázati tőkekövetelményben részesülnek. Az illetékes hatóságok megkövetelhetik az intézményektől, hogy magasabb egyedi kockázati tőkekövetelményeket alkalmazzanak ezen értékpapírokra és/vagy ne engedélyezzék az ellentételezést az ilyen értékpapírok és bármely más hitelviszonyt megtestesítő értékpapír közötti általános piaci kockázat mértékének meghatározására.

A 2006/48/EK irányelv 66. cikke (2) bekezdésében foglalt eljárás alatti levonási eljárás alá tartozó, illetve a 2006/48/EK irányelv IX. mellékletének 4. részében meghatározott 1 250 %-os kockázati súlyozású értékpapírosítási kockázatokra az idézett eljárásban meghatározottnál nem alacsonyabb összegű tőke-követelményt kell alkalmazni. A nem minősített likviditási lehetőség tőkekövetelménye nem kevesebb, mint amit a 2006/48/EK irányelv IX. mellékletének 4. része meghatározott.

15. A 14. pont alkalmazásában a minőségi tételek az alábbiakat tartalmazzák:

- a) a 2006/48/EK irányelv V. címe, 2. fejezete, 3. szakaszának 1. alszakaszában ismertetett kockázati besorolásnál legalább befektetési kategóriának megfelelő hitelminőségi besorolásra minősített eszközökhöz kapcsolódó hosszú és rövid pozíciókat;
- b) olyan eszközökhöz kapcsolódó hosszú és rövid pozíciókat, amelyeknél a kibocsátó szolvenciája miatt a nemteljesítés valószínűsége nem magasabb, mint az a) pontban említett eszközöknél a 2006/48/EK irányelv V. címe, 2. fejezete, 3. szakaszának 2. alszakaszában ismertetett módszer szerint;
- c) olyan eszközökhöz kapcsolódó hosszú és rövid pozíciókat, amelyekhez nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézmény által kiállított hitelminősítés, és amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:
 - i. azokat az adott intézmények kellően likvideknek minősítik;
 - ii. befektetési minősítésük az intézmény saját mérlegelése szerint legalább egyenértékű az a) pontban említett eszközökével; és
 - iii. az ilyen eszközöket bármely tagállam legalább egy szabályozott piacán vagy valamely harmadik ország tőzsdéjén jegyzik, amennyiben e tőzsdét az adott tagállam illetékes hatóságai elismerik;
- d) hosszú és rövid pozíciók, amelyek a 2006/48/EK irányelvben megállapított tőkemegfelelési követelmények alá tartozó intézmények által kibocsátott eszközökhöz kapcsolódnak, és amelyeket az érintett intézmények megfelelően likvidnek minősítenek, és amelyek befektetési minősége az intézmények mérlegelése alapján legalább egyenlő az a) pontban említett eszközökével; és
- e) intézmények által kibocsátott olyan értékpapírok, amelynek hitelminősítése azonos vagy jobb, mint amelyeket a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkében megállapított kockázatsúlyozási szabályok alapján a hitelminősítés második besorolásához társítottak és amelyekre az ezen irányelvben előírtakhoz hasonló felügyeleti és szabályozási rendelkezések vonatkoznak.

Az illetékes hatóságok megvizsgálják a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok értékelésének módját, és felülbírálják az intézmény döntését, ha úgy vélik, hogy az érintett értékpapírok esetében az egyedi kockázat túl magas ahhoz, hogy azok minőségi tételek legyenek.

16. Az illetékes hatóságok kötelezik az intézményeket a 14. pont 1. táblázatában szereplő maximális súlyozás alkalmazására azon eszközök esetében, amelyek különös kockázatot jelentenek a likviditást biztosító kibocsátó nem elégséges szolvenciája miatt.

Általános kockázat

a) *Lejárat alapú*

17. Az általános kockázati tőkekövetelmény kiszámításának eljárása két alapvető lépésből áll. Először minden pozíciót lejárát alapján kell súlyozni (a 18. pontban meghatározottak szerint), a rájuk vonatkozó tőkekövetelmény összegének kiszámítása érdekében. Második lépésben lehetővé kell tenni ennek a tőkekövetelménynek a csökkentését az azonos lejárati sávon belüli, ellentétes előjelű súlyozott pozíciók. Ezenkívül akkor is lehetséges a tőkekövetelmény csökkentése, ha az ellentétesen súlyozott pozíciók más lejárati sávokba esnek; ekkor a csökkentés mértéke függ mind

attól, hogy a két pozíció ugyanabba a zónába esik-e, mind pedig attól, hogy pontosan melyik zónába esik. Összesen három sáv (lejáratási-csoport) van.

18. Az intézmények a 20. pont 2., táblázatának 2., illetve 3. oszlopában található megfelelő lejáratú sávokba sorolják a nettó pozícióikat. A besorolást rögzített kamatozású értékpapírok esetében a hátralévő futamidő alapján, míg változó kamatozású értékpapírok esetén a kamatláb következő rögzítéséig tartó időszak alapján sorolják be. Az intézmények különbséget tesznek a 3 % vagy magasabb osztalékszelvényű és a 3 %-nál kisebb osztalékszelvényű hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok között is, és ennek alapján besorolják azokat a 2. táblázat 2. vagy 3. oszlopába. Ezután mindegyiket meg kell szorozni az adott lejáratú sávra vonatkozó, a 2. táblázat 4. oszlopában található súlyozással.
19. Ezt követően kell kiszámítani a súlyozott hosszú pozíciók és a súlyozott rövid pozíciók összegét mindegyik lejáratú sávban. Az adott lejáratú sávban az előbbi ki kell egyenlíteni az utóbbival, és ez lesz az adott sáv kiegyenlített súlyozott pozíciója, míg a fennmaradó hosszú vagy rövid pozíció ugyanannak a sávnak a kiegyenlített súlyozott pozíciója. Ezek után kell kiszámítani mindegyik sáv kiegyenlített súlyozott pozíciójának az összegét.
20. Az intézmények a 2. táblázat mindegyik sávjában kiszámítják az oda tartozó zónákban szereplő kiegyenlített súlyozott hosszú pozíciók összegét annak érdekében, hogy ebből megkapják az egyes zónák kiegyenlített súlyozott hosszú pozícióit. Hasonlóképpen, összeadják az egyes sávokban szereplő kiegyenlített súlyozott rövid pozíciók összegeit az adott sávban, hogy ebből kiszámítsák a kiegyenlített súlyozott rövid pozíciót arra a zónára vonatkozóan. Az adott sávban a kiegyenlített súlyozott hosszú pozíciónak az a része, amelyet az ugyanarra a zónára vonatkozó kiegyenlített súlyozott rövid pozícióval állítanak szembe, az adott sáv kiegyenlített súlyozott pozíciója. A kiegyenlített súlyozott hosszú vagy kiegyenlített súlyozott rövid pozíciónak az a része, amelyet nem lehet ilyen módon egymással szembeállítani, az adott sáv kiegyenlített súlyozott pozíciója.

2. táblázat

Zóna	Lejáratú sáv		Súlyozás (%-ban)	Becsült kamatlábváltozás (%-ban)
	Legalább 3 %-os szelvény	3 %-nál alacsonyabb szelvény		
Első	0 ≤ 1 hónap	0 ≤ 1 hónap	0,00	—
	> 1 ≤ 3 hónap	> 1 ≤ 3 hónap	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 hónap	> 3 ≤ 6 hónap	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 hónap	> 6 ≤ 12 hónap	0,70	1,00
Második	> 1 ≤ 2 év	> 1,0 ≤ 1,9 év	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 év	> 1,9 ≤ 2,8 év	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 év	> 2,8 ≤ 3,6 év	2,25	0,75
Harmadik	> 4 ≤ 5 év	> 3,6 ≤ 4,3 év	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 év	> 4,3 ≤ 5,7 év	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 év	> 5,7 ≤ 7,3 év	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 év	> 7,3 ≤ 9,3 év	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 év	> 9,3 ≤ 10,6 év	5,25	0,60
	> 20 év	> 10,6 ≤ 12,0 év	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 év	8,00	0,60
		> 20 év	12,50	0,60

21. Ezután kell az első zónában található kiegyenlített súlyozott hosszú (rövid) pozíció összegét – amely a második zónában található kiegyenlített rövid (hosszú) pozícióval van szembeállítva – kiszámítani. Ezt az összeget veszi figyelembe a 25. pont az egyes és kettes sáv közötti kiegyenlített súlyozott pozícióként. Ugyanezt a számítást kell elvégezni a második sáv kiegyenlített súlyozott pozíciójának fennmaradó részének és a harmadik sávban található kiegyenlített súlyozott pozíciónak a figyelembevételével a második és harmadik sáv közötti kiegyenlített súlyozott pozíció kiszámításához.
22. Az intézmény, ha jónak látja, megfordíthatja a 21. pontbeli sorrendet úgy, hogy először a második és a harmadik zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíciót számítja ki, majd csak ezt követően az első és a harmadik zóna közöttit.
23. Az első zónában fennmaradó kiegyenlített súlyozott pozíciót ezután az ebből a harmadik zónára megmaradóval kell szembeállítani, miután ez utóbbit egyeztetették a második zónával a második és a harmadik zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíció kiszámítása érdekében.
24. A 21., 22. és 23. pontban foglalt három különböző kiegyenlítő számítást követően a maradványpozíciókat össze kell adni.
25. Az intézmény tőkekövetelményét az alábbi értékek összeadásával kell kiszámítani:
- a) a kiegyenlített súlyozott pozíciók összegének 10 %-a minden lejáratú sávban;
 - b) a kiegyenlített súlyozott pozíciók 40 %-a az első zónában;
 - c) a kiegyenlített súlyozott pozíciók 30 %-a a második zónában;
 - d) a kiegyenlített súlyozott pozíciók 30 %-a a második zónában;
 - e) a kiegyenlített súlyozott pozíciók 40 %-a az első és a második zóna között, valamint a második és a harmadik zóna között (ld. a 21. pontot);
 - f) a kiegyenlített súlyozott pozíciók 150 %-a az első és a harmadik zóna között;
 - g) a maradvány kiegyenlített súlyozott pozíciók 100 %-a.
- b) *Futamidő alapú*
26. A tagállamok illetékes hatóságai, általánosan vagy egyéni alapon, megengedhetik az intézményeknek, hogy olyan rendszert alkalmazzanak a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz kapcsolódó általános kockázati tőkekövetelmény kiszámításához, amely a futamidőt veszi alapul, nem pedig a 17–25. pontban meghatározott módszert, amennyiben azt az intézmények következetesen alkalmazzák.
27. A 26. pontban említett módszer szerint az intézmények az egyes rögzített kamatozású, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok piaci értékét veszik alapul, és ebből állapítják meg a lejáratig számított hozamot, ami az adott értékpapír vonatkozó diszkontrátája. A változó kamatozású értékpapírok esetében az intézmények minden eszköznek a piaci értékét veszik alapul, és ebből számítják ki a hozamukat, feltéve hogy a tőkeösszeg akkor esedékes, amikor a kamatlábat legközelebb módosítani lehet.
28. Az intézmények ezután minden, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetében az alábbi képlet alapján számítják ki a módosított futamidőt: módosított átlagos hátralévő futamidő = $((\text{futamidő } (D))/((1 + r)))$, ahol

$$D = \left(\left(\sum_{t=1}^M \left((C_t) / ((1 + r)^t) \right) \right) / \left(\sum_{t=1}^M \left((C_t) / ((1 + r)^t) \right) \right) \right)$$

Ahol

R = a lejáratig számított hozam (ld. a 25. pontot),

C_t = készpénzkifizetés a t időszak során,

M = teljes lejáratú idő (ld. a 25. pontot).

29. Az intézmények ezután mindegyik hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt besorolják a 3. táblázat megfelelő zónáiba. Ezt az egyes papírok módosított futamideje alapján teszik.

3. táblázat

Zóna	Módosított futamidő (években)	Becsült kamatlábváltozás (%-ban)
Első	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Második	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Harmadik	$> 3,6$	0,7

30. Az intézmények ezt követően kiszámítják minden értékpapír átlagos hátralévő futamidővel súlyozott pozícióját úgy, hogy az értékpapír piaci árát megszorozzák annak módosított átlagos hátralévő futamidejével és az értékpapír feltételezett kamatlábváltozásával (ld. 3. táblázat 3. oszlop).

31. Az intézmények mindegyik sávban kiszámítják az átlagos hátralévő futamidővel súlyozott hosszú és a futamidővel súlyozott rövid pozíciókat. Az előzőnek az az összege, amelyet az egyes zónákban az utóbbival kiegyenlítene, az adott sáv kiegyenlített átlagos hátralévő futamidővel súlyozott pozíciója.

Az intézmények ezután kiszámítják minden sávban a kiegyenlítettlen átlagos hátralévő futamidővel súlyozott pozíciókat. A továbbiakban pedig a 21–24. pontokban a kiegyenlítettlen súlyozott pozíciókra megállapított eljárásokat követik.

32. Az intézmény tőkekövetelményét az alábbi értékek összeadásával kell kiszámítani:

- a kiegyenlített átlagos hátralévő futamidővel súlyozott pozíció 2 %-a minden sávban;
- az első és második sáv és a második és harmadik sáv közötti kiegyenlített átlagos hátralévő futamidővel súlyozott pozíciók 40 %-a;
- az első és harmadik sáv közötti kiegyenlített átlagos hátralévő futamidővel súlyozott pozíció 150 %-a;
- a maradvány kiegyenlítettlen súlyozott pozíciók 100 %-a.

RÉSZVÉNYJELLEGŰ ÉRTÉKPAPÍROK

33. Az intézmények összeadják az 1. pont szerinti nettó hosszú és nettó rövid pozícióikat. A kettő összege a teljes bruttó pozíció. A kettő közötti különbség a teljes nettó pozíció.

Egyedi kockázat

34. Az intézmény az 1. pont szerint összeadja összes nettó hosszú és nettó rövid pozícióit. Az intézmény a teljes bruttó pozícióját megszorozza 4 %-kal az egyedi kockázattal szembeni tőkekövetelmény kiszámításához.

35. A 34. ponttól eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az egyedi kockázattal szembeni tőkekövetelmény 2 % legyen, nem pedig 4 %, azoknál az intézmény által birtokolt részvényportfólióknál, amelyek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- a részvények nem olyan kibocsátótól származnak, amely kizárólag olyan forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátott ki, amelyek tényleges tőkekövetelménye a 14. pont 1. táblázatában 8 vagy 12 %, vagy amelyekhez alacsonyabb tőkekövetelmény fűződik csak azért, mert azokra garanciát vállaltak vagy biztosítékot nyújtottak;
- a részvényeket az illetékes hatóságok objektív kritériumok alapján kellően likvidnek ítélik; és
- egyetlen egyedi pozíció sem képviseli az intézmény teljes részvényportfóliójának több mint 5 %-át.

A c) pont alkalmazásának céljából az illetékes hatóságok 10 %-ig engedélyezhetnek egyedi pozíciókat, feltéve, hogy az ilyen pozíciók összege nem haladja meg a portfólió 50 %-át.

Általános kockázat

36. Az intézmények általános kockázattal szembeni tőkekövetelménye a teljes nettó pozíció, szorozva 8 %-kal.

Határidős részvényindex-ügyletek

37. A tőzsdei határidős részvényindex-ügyleteket, a határidős részvényindex-ügyletekhez fűződő opciók delta-tényezővel súlyozott megfelelőit és a részvényindexeket (a továbbiakban határidős részvényindex-ügyletek) az azokat alkotó részvények szerinti pozíciókra lehet osztani. Ezeket a pozíciókat az adott részvények alapjául szolgáló pozíciókként lehet kezelni, és az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően azokat szembe lehet állítani az alapul szolgáló részvényekből fennálló ellentétes pozíciókkal.
38. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy minden intézmény, amely nettósította a pozícióit egy vagy több, határidős részvényügyletet megtestesítő részvény esetében egy vagy több, magához a határidős részvényügyletkehez fűződő pozíciójával szemben, megfelelő tőkével rendelkezzen ahhoz, hogy fedezze az abból származó veszteséget, hogy a határidős ügyletek értéke nem mozog teljesen összhangban az azokat alkotó részvényekével; ezt akkor is biztosítják, ha egy intézménynek ellentétes pozíciói vannak olyan határidős részvényügyletekben, amelyek nem egyeznek meg lejáratuk, összetételük vagy mindkettő tekintetében.
39. A 37. és 38. pont rendelkezéseitől eltérve, azok a határidős részvényindex-ügyletek, amelyek tőzsdei forgalomban szerepelnek, és – az illetékes hatóságok véleménye szerint – széles körben diverzifikált indexeket képviselnek, az általános kockázattal szemben 8 %-os tőkekövetelményt igényelnek, de nincs szükségük egyedi kockázat elleni tőkére. Az ilyen határidős részvényindex-ügyleteket bele kell venni a teljes nettó pozíció 33. pont szerinti kiszámításába, de figyelmen kívül kell hagyni az ugyanabban a bekezdésben foglalt teljes bruttó pozíció számításakor.
40. Ha egy határidős részvényindex-ügyletet nem osztanak fel az alapul szolgáló pozíciókra, azt úgy kell kezelni, mintha önálló részvény lenne. Figyelmen kívül lehet hagyni azonban az ehhez az önálló részvényhez fűződő egyedi kockázatot, ha az adott határidős részvényindex-ügylet a tőzsdei forgalomban szerepel, és az illetékes hatóságok véleménye szerint széles körben diverzifikált indexet képvisel.

JEGYZÉSI GARANCIÁVÁLLALÁS

41. A hitelviszonyt megtestesítő és a részvények jegyzési garanciavállalása során az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézményeknek, hogy az alábbi eljárást alkalmazzák a tőkekövetelmény kiszámításához. Először a nettó pozíciókat számítják ki oly módon, hogy levonják azokat a jegyzési pozíciókat, amelyeket alakszerű megállapodás alapján harmadik fél jegyzett, vagy szindikátusi társult tagsággal harmadik fél jegyzett. Másodszor pedig a 4. táblázatban szereplő tényezőkkel csökkentik a nettó pozíciókat.

4. táblázat

— 0. munkanap:	100 %
— 1. munkanap:	90 %
— 2–3. munkanap:	75 %
— 4. munkanap:	50 %
— 5. munkanap:	25 %
— 5. munkanapon túl:	0 %.

A 0. munkanap az a munkanap, amelyen az intézmény feltétel nélkül kötelezetté válik ismert mennyiségű értékpapír előre meghatározott áron történő jegyzési garanciavállalására.

Harmadik lépésként a csökkentett jegyzési garanciavállalási pozíciók alapján kell kiszámítani a tőkekövetelményeket.

Az illetékes hatóságnak biztosítani kell, hogy az intézmény megfelelő nagyságú tőkével rendelkezzen a kezdeti kötelezettségvállalás és az 1. munkanap között keletkező veszteség fedezésére.

EGYEDI KOCKÁZATI TŐKEKÖVETELMÉNYEK A HITELDERIVATÍVÁKKAL FEDEZETT KERESKEDÉSI KÖNYVI POZÍCIÓKRA NÉZVE

42. A hitelderivatívákkal biztosított hitelkockázattal szembeni védelem a (43)–(46) bekezdésekben ismertetett elvekkel összhangban megengedett.
43. A teljes beszámítás megengedett, ha az alap és a fedezetül szolgáló pozíció értéke mindig ellentétes irányba mozog, és az értékváltozás mértéke is nagyjából megegyezik. Ez az eset áll fenn mindkét alábbi helyzetben:
- a) a két pozíció teljesen azonos eszközökből áll; vagy
 - b) a hosszú készpénz-pozíciót teljes tőkecsereügylet fedezi (vagy fordítva) valamint a szóban forgó ügylet és a mögöttes kitétségek (azaz a készpénz-pozíció) pontosan illeszkednek egymáshoz. A csereügylet lejárata különbözhet a mögöttes kitétség lejáratától.

Ezekben az esetekben a pozíció egyik oldalára sem kell egyedi kockázati tőke-követelményt alkalmazni.

44. 80 %-nak megfelelő ellentételezésre kerül sor, amikor a két pozíció értéke mindig ellentétes irányban mozog és amennyiben pontos megfelelés áll fenn a szóban forgó ügyletet, a hitelderivatíva és a szóban forgó ügylet lejárata, valamint a mögöttes kitétség devizanemét illetően. Ezenkívül a hitelderivatíva-szerződés fő jellegzetességei nem okozhatják a hitelderivatíva ármozgásának a készpénz-pozíció ármozgásaitól való jelentős mértékű eltérését. Az ügylet kockázataitruházásának mértékéig 80 %-nak megfelelő egyedi kockázati ellentételezést kell alkalmazni az ügylet magasabb tőkekövetelményű oldalára, míg a másik oldalon a egyedi kockázat miatti követelmények értéke nulla.
45. Részleges beszámítás megengedett, amikor a két pozíció értéke ellentétes irányban mozog. Ez az eset áll fenn a következő helyzetekben:
- a) a pozíció a 43. pont b) alpontja alá tartozik, de eszközösszetétel eltérés áll fenn a szóban forgó ügylet és a mögöttes kitétség között. A pozíciók azonban teljesítik a következő követelményeket:
 - i. a szóban forgó ügylet az alap-kötelezettséggel egyenrangú (pari passu) vagy ahhoz képest hátrasorolt; és
 - ii. az alap-kötelezettség és a szóban forgó ügylet ügyfele azonos, és e kötelezettségek rendelkeznek nemteljesítéskor felmondásra jogosító záradékkal, valamint azonnal lejárttá tételre vonatkozó záradékkal;
 - b) a pozíció a 43. pont a) alpontja vagy a 44. pont alá tartozik, de devizanem vagy lejárat eltérés áll fenn a hitelkockázattal szembeni védelem és az alapul szolgáló eszköz között (a devizanem eltérést be kell vonni a devizaárfolyam-kockázatról szóló III. melléklet szerinti rendes jelentésbe); vagy
 - c) a pozíció a 44. pont alá tartozik, de eszközösszetétel eltérés áll fenn a készpénz-pozíció és a hitelderivatíva között. Az alapul szolgáló eszköz azonban a (leszállítható) kötelezettségek részét képezi a hitelderivatíva dokumentációban.

Ezen esetek mindegyikében a két tőkekövetelmény közül csak a nagyobbikat kell alkalmazni, és nem kell az ügylet mindkét oldalához hozzáadni az egyedi kockázati tőkekövetelményeket.

46. Mindazon esetekben, amelyek nem tartoznak a 43–45. pont hatálya alá, egyedi kockázati tőkekövetelmény kiszámítására kerül sor a pozíciók mindkét oldalára nézve.

A kollektív befektetési forma tőkekövetelményei a kereskedési könyvben

47. A kollektív befektetési formáknál lévő – a kereskedési könyvi tőkekövetelmény meghatározás 11. cikkben megállapított feltételeit teljesítő – pozíciók tőkekövetelményeit a 48–56. pontban ismertetett módszerekkel összhangban kell kiszámítani.
48. Az e szakasz egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a kollektív befektetési formáknál lévő pozíciókra 32 %-nak megfelelő, (egyedi és általános) pozíciós kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt kell alkalmazni. A III. melléklet 2.1. pontjának negyedik alpontja vagy az V. melléklet 12. pontjának hatodik alpontja (árkockázat) együtt a III. melléklet 2.1. pontjának negyedik alpontjával rendelkezéseinek sérelme nélkül, amennyiben az ezen bekezdésekben ismertetett, aranyra meghatározott, módosított számítási módszert alkalmazzák, a kollektív befektetési formáknál lévő pozíciókra 40 %-ot meg nem haladó, (egyedi és általános) pozíciós kockázatra, valamint devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt kell alkalmazni.

49. Az intézmények az 53–56. pontban ismertetett módszerekkel határozhatják meg az olyan kollektív befektetési formáknál lévő pozíciókra vonatkozó tőkekövetelményt, amelyek teljesítik az 51. pontban ismertetett kritériumokat.
50. Külön rendelkezés hiányában nem engedélyezett a nettósítás a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetései és az intézmény által tartott egyéb pozíciók között.

ÁLTALÁNOS KRITÉRIUMOK

51. A Közösség területén felügyelt vagy ott bejegyzett vállalatok által kibocsátott kollektív befektetési formák esetében az 53–56. pont módszereinek használatára a következő általános elismerhetőségi kritériumok vonatkoznak:
- a) a kollektív befektetési forma kibocsátási tájékoztatójának, vagy az azzal egyenértékű dokumentumnak tartalmaznia kell a következőket:
 - i. azon eszközkategóriák, amelyekbe a kollektív befektetési forma befektetni jogosult;
 - ii. befektetési korlátok esetén a megfelelő korlátok és azok kiszámításának módszerei;
 - iii. a tőkeáttétel maximális szintje, amennyiben engedélyezett a tőkeáttétel; és
 - iv. ha engedélyezett a tőzsdén kívüli (OTC) derivatív pénzügyi ügyletekbe vagy repo-jellegű ügyletekbe történő befektetés, szabályzat az ezen ügyletekből eredő partnerkockázat korlátozására;
 - b) a kollektív befektetési forma üzleti tevékenységeiről féléves és éves jelentéseket kell készíteni, ami lehetővé teszi az eszközök és a források, a nyereség és a műveletek jelentési időszakot felölelő értékelését;
 - c) a kollektív befektetési forma befektetési jegyeit/részcékjait készpénzben kell visszafizetni a vállalkozás eszközeiből, napi rendszerességgel és a befektetési jeggyel rendelkező kérésére;
 - d) a kollektív befektetési formába történő befektetéseket el kell különíteni a kollektív befektetési forma kezelőjének eszközeitől; és
 - e) a befektető intézmény elvégzi a kollektív befektetési forma megfelelő mértékű kockázatértékelését.
52. A harmadik országbeli kollektív befektetési formák elismerhetők, amennyiben teljesülnek az 51. pont a)–e) alpontjának követelményei és hozzájárult ahhoz az intézményért felelős illetékes hatóság.

EGYEDI MÓDSZEREK

53. Amennyiben az intézmény napi jelleggel ismeri a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseit, az intézmény megvizsgálhatja ezeket az alapul szolgáló befektetéseket, hogy e pozíciók tekintetében az (általános és egyedi) pozíciós kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket az e mellékletben, vagy amennyiben azt engedélyezték, az V. mellékletben ismertetett módszerekkel összhangban számítsa ki. E megközelítés szerint a kollektív befektetési formákban lévő pozíciókat úgy kell kezelni, mint a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseiben lévő pozíciókat. Engedélyezett a nettósítás a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseiben lévő pozíciók és az intézmény által tartott egyéb pozíciók között, amennyiben az intézmény elegendő számú befektetési jeggyel rendelkezik, hogy lehetőség legyen az alapul szolgáló befektetések fejében történő visszafizetésre/kibocsátásra.
54. Az intézmények a kollektív befektetési formákban lévő pozíciók tekintetében az (általános és egyedi) pozíciós kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket az e mellékletben, vagy amennyiben azt engedélyezték, az V. mellékletben ismertetett módszerekkel összhangban számíthatják ki, és még hozzá olyan felvett pozíciókra nézve, amelyek az a) pontban említett hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapírok rögzített összetételű kosara vagy külsőleg képzett indexe összetételének és hozamának előállításához szükséges pozíciókat képviselnek, a következő feltételek teljesülésétől függően:
- a) a kollektív befektetési forma megbízásának célja a hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapírok rögzített összetételű kosara vagy külsőleg generált indexe összetételének és hozamának előállítása; és
 - b) egy legalább hat hónap hosszú időszakra vetítve egyértelműen megállapítható a minimum 0,9-nek megfelelő korreláció a kollektív befektetési forma napi ármozgásai és az általa nyomon követett hitelviszonyt megtestesítő részvényjellegű értékpapírok indexe vagy kosara között. A korreláció ebben az összefüggésben a tőzsdén kereskedett alap napi hozamai és a nyomon követett hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapírok indexe vagy kosara közötti korrelációs együtthatót jelenti.

55. Amennyiben az intézmény nem ismeri napi jelleggel a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseit, az intézmény az ezen mellékletben ismertetett módszerekkel összhangban számíthatja ki az (általános és egyedi) pozíciós kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- a) feltételezik, hogy a kollektív befektetési forma először a megbízása szerint engedélyezett maximális mértékig olyan eszközkategóriákba eszközöl befektetéseket, amelyek a legmagasabb – (általános és egyedi) pozíciós kockázatra vonatkozó – tőkekövetelményt igénylik, majd ezt követően csökkenő sorrendben eszközöl befektetéseket mindaddig, amíg el nem érik a teljes maximális befektetési korlátot. A kollektív befektetési formában lévő pozíciót úgy kezelik, mint a felvett pozícióban való közvetlen befektetést;
 - b) a pozíciós kockázatra vonatkozó tőkekövetelményük számításakor az intézmények úgy veszik figyelembe a maximális közvetett kitettséget – amelyet azáltal érhetnek el, hogy a kollektív befektetési formán keresztül tőkeáttételes pozíciókat vesznek fel – , hogy a kollektív befektetési formában lévő pozíciót arányosan növelik egészen az alapul szolgáló – a befektetési megbízásból származó – befektetési eszközöknek való maximális kitettség mértékéig; és
 - c) amennyiben az (általános és egyedi) pozíciós kockázatra vonatkozó e megközelítés szerinti tőkekövetelmény meghaladja a 48. pontban ismertetett tőkekövetelményt, úgy a tőkekövetelményt azon a szinten kell meghatározni.
56. Az intézmények harmadik felet is megbízhatnak a kollektív befektetési formákban lévő – az 53. és 55. pont alá eső – pozíciók (általános és egyedi) pozíciós kockázatára vonatkozó tőkekövetelményeknek az e mellékletben ismertetett módszerekkel összhangban történő kiszámításával és az eredmények jelentésével, amennyiben megfelelően biztosított a számítás és a jelentés pontossága.
-

II. MELLÉKLET

AZ ELSZÁMOLÁSI ÉS PARTNER-HITELKOCKÁZATTAL KAPCSOLATOS TŐKEKÖVETELMÉNYEK
KISZÁMÍTÁSA

ELSZÁMOLÁSI/LESZÁLLÍTÁSI KOCKÁZAT

- Olyan ügyletek esetében, amelyeknél a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat, részvényjellegű értékpapírokat, külföldi fizetőeszközöket és árukat az esedékes leszállítási határidőig nem egyenlítik ki (kivéve a repó- és fordított repó-megállapodásokat, valamint az értékpapír- és árukölcsönzést, illetve értékpapír- és áru-kölcsönvételt), az intézménynek ki kell számítania a felmerült árkülönbözetet. Ez a különbség az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, részvényjellegű értékpapír, külföldi fizetőeszköz vagy áru kikötött teljesítési árfolyama és a jelenlegi piaci értéke közötti különbség, ahol a különbség veszteséget jelenthet az intézmény számára. A tőkekövetelmény kiszámításához az intézménynek ezt a különbséget meg kell szoroznia az 1. táblázat A. oszlopának megfelelő tényezőjével.

1. TÁBLÁZAT

A teljesítési idő után eltelt munkanapok száma	(%)
5 – 15	8
16 – 30	50
31 – 45	75
46 vagy annál több	100

NYITVA SZÁLLÍTÁS

- Az intézmények a 2. táblázatban megállapítottak szerint kötelesek szavatoló tőkével rendelkezni, amennyiben:
 - értékpapírt, külföldi fizetőeszközt, vagy árut fizettek ki a beérkezés előtt vagy értékpapírt, külföldi fizetőeszközt, vagy árut szállítottak annak megfizetése előtt; és
 - a határokon átvitelő ügyletek esetében egy vagy több nap telt el a fizetés vagy a szállítás óta.

2. táblázat

Tőkekezelés a nyitva szállításokhoz

Ügylet típusa	Az első szerződés szerinti fizetésig vagy szállítási szakaszig	Az első szerződés szerinti fizetéstől vagy szállítási szakasztól a második szerződés szerinti kifizetést vagy szállítási szakaszt követő négy napon belül	A második szerződés szerinti fizetést vagy szállítási szakaszt követő 5 munkanaptól az ügylet megszűntéig
Nyitva szállítás	Nincs tőkekövetelmény	Kockázatként kell kezelni	A szavatoló tőkéből levonva az átadott értéket plusz az aktuális pozitív kockázatot

- A 2. táblázat 3. oszlopa szerint kezelt nyitva szállítási kitettségek esetében kockázati súlyozás alkalmazásakor a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkeiben meghatározott megközelítést használó intézmények azon ügyletek esetében, amelyeknél nincs más nem-kereskedési könyvi kitettség, meghatározhatják a nemteljesítési valószínűséget az ügyfél külső minősítése alapján. A nemteljesítéskori veszteségráta számításához saját becsléseket használó intézmények alkalmazhatják a 2006/48/EK irányelv VII. melléklete 2. részének 8. pontjában meghatározott nemteljesítéskori veszteségrátát a 2. táblázat 3. oszlopa szerinti nyitva szállítási kitettségek esetében feltéve, hogy ezt alkalmazzák minden ilyen kitettségénél. A fenti módszer alternatívájaként a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkeiben meghatározott

megközelítést használó intézmények alkalmazhatják azon irányelv 78–83. cikkeiben meghatározott kockázati súlyokat feltéve, hogy minden ilyen kitettség esetében ezt alkalmazzák vagy minden ilyen kitettségnél 100 %-os kockázati súlyozást alkalmazhatnak.

Amennyiben a nyitva szállítási ügyletből származó pozitív kitettség érték nem lényeges, az intézmények az ilyen kitettségek esetében 100 %-os kockázati súlyozást alkalmazhatnak.

4. Teljesítési és elszámolási rendszerek rendszerszintű fizetési képessége esetében az illetékes hatóságok a helyzet rendeződéséig mentesíthetnek az 1. és 2. pont alapján számítandó tőkekövetelmények alól. Ebben az esetben, ha az ügyfél nem tudja teljesíteni az ügyletet, az a hitelkockázat szempontjából nem tekinthető nemteljesítésnek.

PARTNER-HITELKOCKÁZAT (CCR)

5. Az intézménynek tőkével kell rendelkeznie a következő tételekhez kapcsolódó kitettségekből eredő CCR-ekkel szemben:
- a) (tőzsdén kívüli) OTC derivatív eszközök és hitelderivatívák;
 - b) Repómegállapodások, fordított repómegállapodások, értékpapír- vagy árukölcsönzési, illetve értékpapír- vagy áru-kölcsönvételi ügyletek, amelyek a kereskedési könyvben szereplő értékpapírokon vagy árukon alapulnak;
 - c) értékpapír-alapú vagy árualapú letéti hitelügyletek; és
 - d) hosszú teljesítésű ügyletek.
6. A 7–10. pontra is figyelemmel az ilyen kitettségek kitettség értékeit és kockázattal súlyozott kitettség értékeit a 2006/48/EK irányelv V. címe 2. fejezete 3. szakaszának rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani, ennek során az abban a szakaszban a „hitelintézetek”-re tett hivatkozást „intézmények”-re, a „hitelintézet anyavállalatok”-ra tett hivatkozást „anyavállalati intézmények”-re való hivatkozásként, a velük együtt előforduló kifejezéseket pedig értelemszerűen kell értelmezni.
7. A 6. pont alkalmazásában:

A 2006/48/EK irányelv IV. mellékletét oly módon kell módosítottnak tekinteni, hogy az magában foglalja a 2004/39/EK irányelv I melléklete C. részének 8. pontját;

A 2006/48/EK irányelv III. mellékletét oly módon kell módosítottnak tekinteni, hogy az az 1. táblázat után a következő szöveggel egészül ki:

„Az olyan hitelderivatívák esetén, mint a teljes hozam-csereügyletek vagy a nemteljesítéskori csereügyletek, a potenciális jövőbeni hitelkitettséget kifejező szám meghatározásához az eszköz nominális összegét a következő százalékokkal kell megszorozni:

- 5 %, amennyiben a szóban forgó ügylet olyan, hogy az az I. melléklet értelmében minőségi tételnek minősül az intézmény közvetlen kitettsége előidézésének esetén; és
- 10 %, amennyiben a szóban forgó ügylet olyan, hogy az az I. melléklet értelmében nem minősül minőségi tételnek az intézmény közvetlen kitettsége előidézésének esetén;

A nemteljesítéskori csereügylet esetén azonban engedélyezni lehet azon intézménynek, akinek a swap-ügyletből származó kitettsége az alapul szolgáló eszközben hosszú pozíciót jelent, hogy 0 %-os számot használjon a potenciális jövőbeni hitelkitettség kifejezésére, amennyiben a nemteljesítéskori csereügylet nem képezi a szervezet fizetési képessége miatti felszámolás tárgyát, akinek a swap-ügyletből származó kitettsége az alapul szolgáló eszközben rövid pozíciót jelent, noha az alapul szolgáló pozíció esetén nem maradt el a teljesítés.”

Amennyiben a hitelderivatíva védelmet nyújt az „n-edik veszteségviselő kategória” vonatkozásában egy sor alapkötelezettség között, az alkalmazandó, fentebb előírt százalékokban kifejezett számokat az n-edik legalacsonyabb hitelminőségű kötelezettséggel határozzák meg – ez utóbbit annak meghatározásával állapítják meg, hogy az minőségi tétel lenne-e az I. melléklet alkalmazásában, ha a kötelezettség az intézménynél keletkezett.

8. A 6. pont alkalmazásának céljából a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása során az intézményeknek nem lehet engedélyezni a– a 2006/48/EK irányelv VIII. melléklete 3. részének 24–29. pontjában ismertetett – pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerének használatát a pénzügyi biztosíték hatásainak elismerésére.
9. A 6. pont alkalmazásának céljából a kereskedési könyvben nyilvántartott repóügyletek, értékpapír- vagy árukölcsönzési, illetve értékpapír- vagy áru-kölcsönvételi ügyletek, valamennyi a kereskedési könyvben szerepeltethető pénzügyi eszköz és áru elfogadható elismert biztosítékként. A kereskedési könyvben nyilvántartott, tőzsdén kívüli (OTC) származtatott eszközök miatti kitettség vonatkozásában a kereskedési könyvben szerepeltethető áru szintén

elfogadható elismert biztosítékként. A volatilitási kiigazítások kiszámításának céljából, a 2006/48/EK irányelv VIII. melléklete értelmében el nem ismert pénzügyi eszközöket vagy árukat kölcsönadják, értékesítik vagy rendelkezésre bocsátják, illetve azokat biztosíték vagy az ilyen ügyletek keretében valami egyéb úton kölcsönveszik, megvásárolják vagy átveszik, és az intézmény a felületei volatilitási kiigazításokat alkalmazza azon irányelv VIII. mellékletének 3. része értelmében, az ilyen eszközöket és árukat ugyanolyan módon kell kezelni, mint egy elismert tőzsdén jegyzett, annak nem főindexében szereplő részvényeket.

Ha intézmények a volatilitási kiigazítások számításában a saját becsléseiket használják a 2006/48/EK irányelv VIII. mellékletének 3. része értelmében olyan pénzügyi eszközök vagy áruk vonatkozásában, amelyek azon irányelv VIII. melléklete értelmében nem elismertek, a volatilitási kiigazításokat minden egyes tétel vonatkozásában külön ki kell számítani. Ha azonban intézmények a belső modell módszerét használják a 2006/48/EK irányelv VII. mellékletének 3. része szerint, akkor az ilyen kiigazításokat a kereskedési könyvben is használhatják.

10. A 6. pont alkalmazásának céljából az olyan szabványosított nettósítási megállapodások elismerésével kapcsolatban, amelyek repóügyleteket és/vagy értékpapír- vagy árukölcsönzési, illetve értékpapír- vagy áru-kölcsönvételi ügyleteket és/vagy egyéb tőkepiaci vezérlésű ügyleteket érintenek, a kereskedési könyvben szereplő és a kereskedési könyvben nem szereplő pozíciók közötti nettósítás csak akkor kerül elismerésre, amikor a nettósított ügyletek teljesítik a következő feltételeket:
 - a) az összes ügyletet napi rendszerességgel értékeli piaci értéken; és
 - b) az ügyletek keretében kölcsönvett, megvásárolt vagy átvett összes tétel a 2006/48/EK irányelv V. címe 2. fejezete 3. szakaszának 3. alszakasza szerint elfogadható elismert pénzügyi biztosítékként az e melléklet 9. pontjának alkalmazása nélkül.
 11. Amennyiben a kereskedési könyvben szereplő hitelderivatíva belső fedezeti ügylet részét képezi és a hitelkockázattal szembeni védelem a 2006/48/EK irányelv szerint elismert, abból kell kiindulni, hogy a hitelderivatívában lévő pozícióból nem ered partnerkockázat.
 12. A tőkekövetelmény a kockázattal súlyozott teljes kitettséérték 8 %-a.
-

III. MELLÉKLET

A DEVIZAÁRFOLYAM-KOCKÁZATTAL KAPCSOLATOS TŐKEKÖVETELMÉNYEK KISZÁMÍTÁSA

1. Ha valamely intézmény teljes nettó devizapozíciójának, illetve nettó aranypozíciójának összege, amelyet a 2. pontban részletezett eljárás szerint számítottak ki, meghaladja teljes szavatoló tőkéjének a 2 %-át, a devizaárfolyam-kockázattal szembeni szavatoló tőke követelményének kiszámításához az intézmény megszorozza nettó devizapozíciójának, illetve nettó aranypozíciójának összegét 8 %-kal.
2. A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények esetén az alkalmazandó számítás két lépésből áll.
- 2.1. Első lépésben az intézmény nettó nyitott pozícióit kell kiszámítani minden egyes valutában (ide értve a jelentések alapjául szolgáló valutát is) és aranyban.

Ez a nettó nyitott pozíció az alábbi (pozitív vagy negatív) összetevők összegéből áll:

- a) azonnali piaci nettó pozíciók (vagyis minden eszköztétel mínusz minden forrástétel, ide értve az adott valutában felhalmozott kamatot is, illetve arany esetében a nettó azonnali aranypozíciót);
- b) a nettó határidős pozíciók (vagyis a határidős deviza- és aranyügyletek keretében minden jövőben befolyó összeg mínusz minden jövőben kifizetendő összeg, ide értve a határidős deviza- és aranyügyleteket, valamint a deviza swap-ügyleteknek az azonnali pozíciókban nem szereplő tőkeösszegét);
- c) olyan visszavonhatatlan garanciák (és hasonló eszközök), amelyeket biztosan lehívnak, és valószínűsíthetően visszavonhatatlanok;
- d) még fel nem merült, de már lefedezett nettó jövőbeli jövedelmek/kiadások (a jelentést készítő intézmény mérlegelése alapján és az illetékes hatóságok előzetes beleegyezésével a könyvelési adatokként még fel nem vett, de határidős devizaügyletekkel már fedezett nettó jövőbeli jövedelmek/kiadások szerepelhetnek itt). Az ezzel kapcsolatos mérlegelésnek következetesnek kell lennie;
- e) a deviza és arany opciók teljes könyv szerinti értékének nettó delta (vagy delta alapú) megfelelője; és
- f) más opciók (vagyis nem deviza és nem arany opciók) piaci értéke.

Minden olyan pozíció, amelyet az intézmény kifejezetten azért vállal, hogy ezzel a valutaárfolyamnak a tőkemegfelelésre gyakorolt negatív hatását fedezze, kizárható a nettó nyitott devizapozíciók számításából. Ezeknek a pozícióknak kereskedelmen kívülieknek vagy strukturális jellegűeknek kell lenniük, és kizárásukhoz, valamint kizárási feltételeik bármilyen megváltoztatásához az illetékes hatóságok beleegyezésére van szükség. Ugyanez az eljárás alkalmazható, ugyanúgy a fenti feltételek szerint azokra az intézmény tulajdonában lévő pozíciókra, amelyek olyan tételekhez kapcsolódnak, amelyeket a szavatolótőke számításakor már levontak.

Az első albekezdésben említett számítás alkalmazásának céljából a kollektív befektetési formák tekintetében a kollektív befektetési forma tényleges devizapozíciói kerülnek figyelembe vételre. Az intézmények harmadik felet is megbízhatnak a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciók jelentésével, amennyiben megfelelően biztosított ennek a jelentésnek a pontossága. Amennyiben egy intézmény nem ismeri a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciókat, feltételezi, hogy a kollektív befektetési formában a kollektív befektetési forma megbízása szerint engedélyezett maximális mértékig devizába eszközöltek befektetéseket és az intézmények a kereskedési könyvi pozíciók tekintetében figyelembe veszik a devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó tőkekövetelményük számításakor a maximális közvetett kitettséget, amelyet azáltal érhetnek el, hogy a kollektív befektetési formán keresztül tőkeáttételes pozíciókat vesznek fel. Ez úgy történik, hogy a kollektív befektetési formában lévő pozíciót arányosan növelik egészen az alapul szolgáló – a befektetési megbízásból származó – befektetési elemeknek való maximális kitettség mértékéig. A kollektív befektetési forma devizában felvett pozícióját külön devizanemként kell kezelni az aranyba történő befektetések kezelése szerint; ez azzal módosulhat, hogy amennyiben ismert a kollektív befektetési forma befektetésének az iránya, a teljes hosszú pozíciót hozzá lehet adni a teljes hosszú nyitott devizapozícióhoz és a teljes rövid pozíciót hozzá lehet adni a teljes rövid nyitott devizapozícióhoz. Az ilyen pozíciók közötti nettósítás a számítását megelőzően nem volna engedélyezett.

Az illetékes hatóságoknak mérlegelési joguk van, hogy megengedjék az intézményeknek a nettó jelenérték használatát az egyes valutákban és aranyban fennálló nettó nyitott pozíciók kiszámításához.

- 2.2. Második lépésben az elszámolási pénznemen kívül minden más valutabeli nettó rövid és hosszú pozíciót, valamint aranybeli nettó rövid és hosszú pozíciót azonnali devizaárfolyamon kell átváltani az elszámolási pénznemre. Ezeket azután külön-külön összeadják az összes nettó rövid pozíció és az összes nettó hosszú pozíció kiszámításához. A két összeg közül a magasabb lesz az intézmény teljes nettó devizapozíciója.

3. Az 1. és 2. ponttól eltérve és további összehangolásig az illetékes hatóságok előírhatják vagy megengedhetik az intézményeknek, hogy ennek a mellékletnek a szempontjából a következő módszereket alkalmazzák.
- 3.1. Az illetékes hatóságok megengedhetik az intézményeknek, hogy tőkekövetelményük alacsonyabb legyen a szorosan kapcsolódó valutákban meglévő pozícióik fedezésére, mint ami az 1 és 2. pont alkalmazásából származna. Az illetékes hatóságok csak akkor ítéltethetnek két valutát szorosan kapcsolódónak, ha az ezekből a valutákból meglévő azonos és ellentétes pozíciókban az elkövetkezendő 10 munkanapon bekövetkezett – a napi valutaárfolyam-adatok alapján az előző három vagy öt évre kalkulált – veszteség valószínűsége, amely veszteség az adott (a jelentések alapjául szolgáló valutában értékelt) egyeztetett pozíció értékének 4 %-a vagy annál alacsonyabb, legalább 99 % hároméves megfigyelési időszak alkalmazása esetén, vagy pedig 95 % ötéves megfigyelési időszak alkalmazása esetén. Két szorosan kapcsolódó valuta kiegyenlített pozíciójának tőkekövetelménye 4 %, szorozva a kiegyenlítő pozíció értékével. Két szorosan kapcsolódó valuta nem kiegyenlítő pozíciójának és minden más valutában fennálló pozíciónak a tőkekövetelménye 8 %, szorozva az adott valutában a nettó rövid vagy a nettó hosszú pozíciók összege közül a nagyobbal, miután a szorosan kapcsolódó valuták kiegyenlítő pozícióit kivonták.
- 3.2. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézményeknek, hogy azokat a bármilyen valutában fennálló pozícióikat, amelyek jogilag kötelező érvényű kormányközi megállapodás hatálya alá esnek, és amely korlátozza a valuta ingadozását a másik, ugyanazon megállapodás hatálya alá eső valutákhoz képest, kivegyék a bármelyik módszer szerinti számításokból, amelyet az 1., a 2. és a 3. pont 1. alpontjában pontban leírtak közül alkalmaznak. Az intézmények kiszámítják ezekből a valutákból a kiegyenlítő pozícióikat, és olyan tőkekövetelményt rendelnek hozzájuk, amely az érintett valutákat illetően nem kevesebb az adott kormányközi megállapodásban meghatározott maximális megengedett ingadozás felénél. A nem kiegyenlítő pozíciókat ezekből a valutákból ugyanúgy kezelik, mint a többi valuta esetében.
- Eltérve az előző albekezdéstől, az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az Európai Monetáris Unió második szakaszában részt vevő tagállamok valutáiban fennálló kiegyenlítő pozíciók tőkekövetelménye 1,6 % legyen, szorozva a kiegyenlítő pozíció értékével.
4. Az összetett valutákból meglévő nettó pozíciókat a hatályban lévő kvóták alapján fel lehet osztani a valutakosárban szereplő valutákban fennálló pozíciókra.
-

IV. MELLÉKLET

AZ ÁRUKOCKÁZATTAL KAPCSOLATOS TŐKEKÖVETELMÉNYEK KISZÁMÍTÁSA

1. Minden egyes áruügylet vagy származtatott áruügylet-pozíciót szabványos mértékegységben kell kifejezni. Az áruügyletek azonnali (spot) árát az elszámolás pénznemében kell kifejezni.
2. Az arany- vagy származtatott aranypozíciókat úgy kell tekinteni a piaci kockázat kiszámítása szempontjából, mintha a devizaárfolyam-kockázat hatálya alá tartoznának, és a III. vagy V. mellékletnek megfelelően kezelendők.
3. E melléklet alkalmazásában a tisztán készletfinanszírozásra szolgáló pozíciók csak az árukockázat számításánál hagyhatók figyelmen kívül.
4. Az ennek a mellékletnek az egyéb rendelkezései által nem érintett kamatláb- és devizaárfolyam-kockázatokat a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozó általános kockázatszámításánál és a devizaárfolyam-kockázat számításánál figyelembe kell venni.
5. Ha a rövid pozíció a hosszú pozíciót megelőzően válik esedékessé, az intézményeknek az egyes piacokon fennálló likviditáshiány kockázata ellen is biztosítaniuk kell magukat.
6. A 19. pont alkalmazásában valamely intézmény ugyanabban az áruban és azonos határidős áruügyleteiben, opcióiban és opciós utalványokban lévő rövid (hosszú) pozícióit meghaladó hosszú (rövid) pozíciói az egyes áruk nettó pozícióival azonosak.

Az illetékes hatóságoknak lehetővé kell tenniük a származtatott ügylet pozícióknak – a 8., 9. és 10. pontban megállapított rendelkezéseknek megfelelően – az alapul szolgáló áru pozíciójakénti kezelését.

7. Az illetékes hatóságok a következő pozíciókat úgy tekinthetik, mint az ugyanazon áru pozícióit:
 - a) az áruk különböző kategóriáinak pozíciói, amennyiben az kategóriák egymás helyettesítésére leszállíthatók; és
 - b) a hasonló áruk pozíciói, amennyiben azok közeli helyettesítők, és amennyiben az ármozgások között legalább egyéves időszakon keresztül, egyértelműen legalább 0,9-es korreláció állapítható meg.

Különleges értékpapírok

8. A határidős áruügyleteket, és az áruk vételére vagy eladására vonatkozó határidős kötelezettségvállalásokat szabványos mértékegységben kifejezett, feltételezett összegekként kell beépíteni a számítási rendszerbe, és esedékességüket a lejárat napjára való utalással jelölni kell.

Az illetékes hatóságok megengedhetik, hogy a tőzsdén forgalmazott határidős ügylet tőkekövetelménye megegyezzen a tőzsde által előírt fedezettel, ha teljes mértékben meg vannak győződve arról, hogy az lehetővé teszi a határidős ügyletbe való kapcsolódó kockázat pontos felmérését, és az legalább megegyezik a határidős ügylet azon tőkekövetelményével, amelyet az ezen melléklet további részében meghatározott módszert alkalmazó számítás, vagy a V. mellékletben leírt belső modell módszer alkalmazása eredményezne.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik továbbá, hogy az általuk elismert elszámolóház által elszámolt, e bekezdésben említett típusú származtatott, tőzsdén kívüli (OTC) ügyletekre kötött szerződésre vonatkozó tőkekövetelmény egyenlő legyen az elszámolóház által előírt letéti követelménnyel, amennyiben teljes mértékben meggyőződtek arról, hogy az lehetővé teszi a származékos ügyletekre vonatkozó szerződéssel kapcsolatos kockázat pontos felmérését, és legalább egyenlő a szóban forgó szerződés tőkekövetelményével, amelyet az e melléklet hátralévő részében ismertetett módszer alkalmazásával végzett számítás, vagy a V. mellékletben ismertetett belső modell módszer alkalmazásával végzett számítás eredményezne.

9. Azokat az áru swap-ügyleteket, ahol az ügylet egyik oldalán rögzített ár, a másik oldalán pedig az aktuális piaci ár áll, a 13–18. pontban ismertetett lejárat szerinti lépcsőzetes megközelítésbe úgy kell beépíteni, mint az olyan ügylet feltételezett összegével egyenlő pozíciók sorozatát, ahol egy pozíció a swap-ügylet egy kifizetésének felel meg, és be kell sorolni a lejárat sávokat tartalmazó 13. pont 1. táblázatában. A pozíciók hosszú pozícióknak minősülnek, ha az intézmény rögzített árat fizet és változó árat kap, illetve rövid pozícióknak minősülnek, ha az intézmény rögzített árat kap és változó árat fizet.

Azokat az áru swap-ügyleteket, ahol az ügylet oldalain különböző áruk állnak, a lejárat sávok módszere esetében a megfelelő elszámolási sávban kell elszámolni.

10. Az áruügyletekre vagy származtatott áruügyletekre vonatkozó opciókat úgy kell kezelni, mintha azoknak az alapul szolgáló áru összegével egyenlő értékű pozíciók lennének, amelyekre az opció vonatkozik, megszorozva a delta értékével ennek a mellékletnek az értelmében. Az utóbbi pozíciók nettósíthatók az alapul szolgáló azonos áruügyletként vagy származtatott áruügyletként jelenlévő kiegyenlítő pozíciókkal szemben. Az alkalmazott delta érték az adott tőzsde által alkalmazott delta érték, amelyet az illetékes hatóságok számítanak ki, vagy ezek hiányában, továbbá a tőzsdén kívüli (OTC) opciók esetében az intézmény számít ki, azzal a feltétellel, hogy az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy az intézmény által alkalmazott modell megfelelő.

Az illetékes hatóságok ugyanakkor előírhatják, hogy az intézmények delta-értékeiket az illetékes hatóságok által meghatározott módszer alkalmazásával számítsák ki.

Az áruopciókkal kapcsolatos, delta kockázaton kívüli egyéb kockázatokkal szemben biztosítékot kell nyújtani.

Az illetékes hatóságok megengedhetik, hogy a jegyzett, tőzsdei áruügylet-opció tőkekövetelménye megegyezzen a tőzsde által előírt fedezettel, ha teljes mértékben meg vannak győződve arról, hogy az biztosítja az opcióhoz kapcsolódó kockázat pontos felmérését, és az legalább megegyezik az opció azon tőkekövetelményével, amelyet az ezen melléklet további részében meghatározott módszert alkalmazó számítás, vagy a V. mellékletben leírt belső modell módszer alkalmazása eredményezne.

Az illetékes hatóságok megengedhetik továbbá, hogy az általuk elismert elszámolóház által elszámolt tőzsdén kívüli (OTC) áruügylet-opcióra vonatkozó tőkekövetelmény egyenlő legyen az elszámolóház által előírt fedezettel, amennyiben teljes mértékben meggyőződtek arról, hogy az lehetővé teszi az opcióval kapcsolatos kockázat pontos felmérését, és legalább a tőzsdén kívüli (OTC) opció azon tőkekövetelményével egyenlő, amelyet az e melléklet további részében ismertetett módszer alkalmazásával végzett számítás, vagy a V. mellékletben ismertetett belső modell módszer alkalmazása eredményezne.

Ezenfelül megengedhetik, hogy a megvásárolt, tőzsdén forgalmazott vagy tőzsdén kívüli (OTC) áruügylet-opció tőkekövetelménye megegyezzen az alapul szolgáló áru követelményével, azzal a kikötéssel, hogy az így keletkező követelmény nem haladja meg az opció piaci értékét. A jegyzett, tőzsdén kívüli (OTC) opció tőkekövetelményét az annak alapjául szolgáló árura tekintettel kell megállapítani.

11. Az árukra vonatkozó opciós utalványokat ugyanúgy kell kezelni, mint a 10. pontban említett áruopciókat.
12. A repó megállapodásban az áruk vagy áruk tulajdonjogához kötődő szavatolt jogok átruházójának, valamint árukölcsönzési-megállapodásokban az áruk kölcsönbeadójának az ilyen árukat bele kell foglalnia tőkekövetelményeinek e melléklet szerinti kiszámításába.
- a) *Lejárat szerinti lépcsőzetes megközelítés*
13. Az intézmény minden egyes árura külön lejáratú sávot alkalmaz az 1. táblázattal összhangban. Minden árupozíciót és minden olyan pozíciót, amely ugyanazon árupozíciónak minősül, a 7. pontnak megfelelően be kell sorolni a megfelelő lejáratú sávba. A készleteket az első lejáratú sávba kell besorolni.

1. táblázat

Lejáratú sáv (1)	Különbözeti ráta (%-ban) (2)
0 ≤ 1 hónap	1,50
> 1 ≤ 3 hónap	1,50
> 3 ≤ 6 hónap	1,50
> 6 ≤ 12 hónap	1,50
> 1 ≤ 2 év	1,50
> 2 ≤ 3 év	1,50
> 3 év	1,50

14. Az illetékes hatóságok megengedhetik, hogy az azonos, illetve a 7. pont szerint azonosnak minősülő árupozíciókat kiegyenlítésre, illetve nettó alapon a megfelelő lejáratú sávba besorolásra kerüljenek a következők tekintetében:
- a) az azonos napon lejáratú szerződésbeli pozíciók esetében; és
- b) az egymáshoz képest 10 napon belül lejáratú szerződésbeli pozíciók esetében, amennyiben az ügyletet olyan piacokon forgalmazzák, amelyek napi szállítási határidőkkel rendelkeznek.

15. Az intézmény ezt követően kiszámítja a hosszú pozíciók összegét és a rövid pozíciók összegét mindegyik lejáratú sávban. Az előbbi (utóbbi) utóbbival (előbbivel) kiegyenlített összege egy adott lejáratú sávban az adott sávon belül kiegyenlített pozíció lesz, míg a fennmaradó hosszú, illetve rövid pozíció ugyanannak a sávnak nem kiegyenlített pozíciója lesz.
16. Az adott lejáratú sávon belüli nem kiegyenlített hosszú (rövid) pozíció egy másik lejáratú sávban lévő nem kiegyenlített rövid (hosszú) pozícióval kiegyenlített pozíciója a két lejáratú sáv közötti kiegyenlített pozíció lesz. Az a nem kiegyenlített hosszú, illetve nem kiegyenlített rövid pozíció, ami így sem párosítható össze, lesz a nem kiegyenlített pozíció.
17. Az intézménynek az egyes árukkal kapcsolatos tőkekövetelménye a megfelelő lejáratú sávok táblázata alapján a következők összegeként számítandó ki:
- a kiegyenlített hosszú és rövid pozíciók összege, megszorozva az egyes lejáratú sávokra a 13. pont 1. táblázatának második oszlopában feltüntetett különbözeti rátával és az áru azonnali árával;
 - a két lejáratú sáv közötti viszonylatban kiegyenlített pozíció minden olyan lejáratú sávra, amelyikbe egy nem kiegyenlített pozíció került átvitelre, megszorozva 0,6 %-kal (átviteli ráta) és az áru azonnali árával; és
 - a fennmaradó nem kiegyenlített pozíciók, megszorozva 15 %-kal (outright ráta) és az áru azonnali árával.
18. Az intézménynek az árukockázattal kapcsolatos teljes tőkekövetelményét az egyes árukra a 17. pontnak megfelelően kiszámított tőkekövetelmények összegeként kell kiszámolni.
- Egyszerűsített megközelítés*
19. Az intézménynek az egyes árukkal kapcsolatos tőkekövetelményét a következők összegeként kell kiszámítani:
- a nettó, hosszú vagy rövid pozíciók 15 %-a, szorozva az áru azonnali árával; és
 - a hosszú és a rövid pozíciók összegeként kapott bruttó pozíció 3 %-a, szorozva az áru azonnali árával.
20. Az intézménynek az árukockázattal kapcsolatos teljes tőkekövetelményét az egyes árukra a 19. pontnak megfelelően kiszámított tőkekövetelmények összegeként kell kiszámolni.
- Kiterjesztett lejárat szerinti lépcsőzetes megközelítés*
21. Az illetékes hatóságok felhatalmazhatják intézményeiket arra, hogy a 13., 14., 17. és 18. pontban feltüntetettek helyett a következő táblázatban (2. táblázat) szereplő minimális különbözeti, átviteli és outright rátát alkalmazzák, amennyiben illetékes hatóságaik véleménye szerint az intézmények:
- jelentős mértékű árukereskedelmi tevékenységet folytatnak;
 - változatos áruportfólióval rendelkeznek; és
 - még nincsenek abban a helyzetben, hogy az árukockázatokkal kapcsolatos tőkekövetelmény kiszámításához az V. mellékletnek megfelelően belső modelleket alkalmazzák.

2. táblázat

	Nemesfém (kivéve arany)	Nem nemesfémek	Mezőgazdasági termékek (softs)	Egyéb, beleértve energetikai termékeket
Különbözeti ráta (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Átviteli ráta (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Outright ráta (%)	8	10	12	15

V. MELLÉKLET

BELSŐ MODELLEK HASZNÁLATA TŐKEKÖVETELMÉNYEK KISZÁMÍTÁSÁRA

1. Az illetékes hatóságok az e mellékletben megállapított feltételek mellett megengedhetik az intézményeknek, hogy a pozíció-kockázatokra, devizaárfolyam-kockázatokra és/vagy árukockázatokra vonatkozó tőkekövetelményt az I., III. és IV. mellékletben ismertetett módszerek helyett vagy azokkal kombinálva saját belső kockázatkezelési modelljeik szerint számítsák ki. Az illetékes hatóságoknak minden esetben kifejezett formában el kell ismerniük a felügyeleti tőke számításához alkalmazott modelleket.
2. Az elismerés csak akkor adható meg, ha az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy az intézmény kockázatkezelési rendszere elméletileg megalapozott, egységesen végrehajtott és különösen megfelel a következő minőségi előírásoknak:
 - a) a belső kockázatértékelési modell szorosan illeszkedik az intézmény napi kockázatkezelési folyamatába, és alapul szolgál a kockázatvállalásoknak az intézmény felső vezetése felé történő jelentéséhez;
 - b) az intézmény az üzleti kereskedelmi részlegétől független kockázatellenőrzési részleggel rendelkezik, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be. A részleg felel az intézmény kockázatkezelési rendszerének megtervezéséért és végrehajtásáért. A kockázatértékelési modell eredményeiről és az üzletkötési limitekkel kapcsolatban hozandó intézkedésekre vonatkozóan napi jelentéseket készít és azokat elemzi. A részleg végzi a belső modell kezdeti és folyamatos jóváhagyását is;
 - c) az intézmény igazgatótanácsa és felső vezetése aktívan részt vesz a kockázatellenőrzési folyamatban, és a kockázatellenőrző részleg által készített napi jelentéseket olyan szintet képviselő vezetés nézi át, amely megfelelő hatáskörrel rendelkezik az egyes üzletkötők által vállalt pozíciók, valamint az intézmény teljes kockázatvállalása csökkentésének végrehajtását illetően;
 - d) az intézmény a kifinomult modellek használatában jártas, megfelelő létszámú alkalmazottal rendelkezik a forgalmazás, a kockázatellenőrzés, az auditálás és a back-office területeken;
 - e) az intézmény kialakult eljárásokkal rendelkezik a kockázatértékelési rendszer általános működésével kapcsolatos, dokumentált belső irányelveknek és ellenőrzésnek való megfelelés figyelemmel kísérésére és biztosítására;
 - f) az intézmény modelljei a kockázatértékelésben megfelelő pontosságú, igazolható, időbeli sorrend szerinti nyilvántartással rendelkeznek;
 - g) az intézmény rendszeresen szigorú stressz-vizsgálati programokat végez, amely eredményeit a felső vezetés vizsgálja felül, és azok az általa megállapított irányelvekben és limitekben tükröződnek. Ezt az eljárást alkalmazza a piacok feszült piaci körülmények közötti illikviditása, a koncentrációs kockázat, az egyirányú piac, a váratlan esemény miatti nem teljesítés, az áruk nem linearitása, a súlyos pénzhiány, a jelentős árrések és más olyan kockázat esetén, amelyet nem kezel megfelelően a VaR modell. Az alkalmazott módszerek a portfólió természetétől és attól függenek, hogy súlyos piaci körülmények között mennyi idő szükséges a kockázat fedezéséhez és kezeléséhez; és
 - h) az intézmény rendszeres belső ellenőrzési eljárásának részeként köteles független felülvizsgálatot végezni kockázatértékelési rendszerét illetően.

Az első albekezdés h) pontjában említett felülvizsgálatnak az üzleti kereskedelmi részleg tevékenységeire és a független kockázatellenőrző részleg tevékenységeire is ki kell terjednie. Az intézménynek évente legalább egyszer felül kell vizsgálnia egész kockázatkezelési eljárását.

A felülvizsgálatnál a következő szempontokat kell figyelembe venni:

- a) a kockázatkezelési rendszer és eljárás dokumentációjának, valamint a kockázatellenőrző részleg szervezetének alkalmassága;
- b) a piaci kockázatértékelés napi kockázatkezelésbe való beépítése és a vezetői információs rendszer integritása;
- c) az az eljárás, amit az intézmény a főiroda és a back-office alkalmazottai által használt kockázatarazási modellek és értékelési rendszerek jóváhagyására alkalmaz;
- d) a kockázatértékelési modell által lefedett piaci kockázatok köre és a kockázatértékelési eljárásban történő bármilyen jelentősebb változás érvényesítése;

- e) a pozíciókra vonatkozó adatok pontossága és teljessége, a volatilitási és korrelációs feltevések pontossága és megfelelősége, valamint az értékelés és a kockázattérékenységi számítások pontossága;
 - f) az intézmény által a belső modellek működtetésére használt adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának – beleértve az ilyen adatforrások függetlenségét – értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás; és
 - g) az intézmény által a modell pontosságának felmérése érdekében végzett utólagos tesztelés értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás.
3. Annak érdekében, hogy megbízható koncepció alapján megfelelően kezeljék valamennyi lényeges kockázatot, az intézmények olyan eljárásokkal rendelkeznek, amelyek biztosítják, hogy belső modelljüket a fejlesztési folyamattól független, megfelelően képzett szakértők hagyják jóvá. A jóváhagyást akkor hajtják végre, amikor a modellt kifejlesztik és amikor jelentősen módosítják. A jóváhagyást rendszeres gyakorisággal is végzik, de különösen akkor, amikor a piac valamilyen alapvető szerkezeti változáson megy keresztül vagy a portfólió összetétele módosul, aminek következtében lehetséges, hogy a modell már nem megfelelő. Ahogy a technikák és legjobb gyakorlatok kialakulnak, az intézmények élni fognak ezekkel az eszközökkel. A modell jóváhagyása nem korlátozódik az utólagos ellenőrzésre, hanem legalább az alábbiakat is magába foglalja:
- a) olyan tesztek, amelyek kimutatják, hogy a belső modell alkalmazása során kidolgozott feltételezések megfelelőek-e és nem becsülik-e alá vagy fölé a kockázatot;
 - b) a szabályozási jellegű utólagos ellenőrzésen kívül az intézmények saját validációs tesztmodelljüket alkalmazzák portfólióik kockázatainak és szerkezetének ellenőrzésére; és
 - c) hipotetikus portfóliók használata annak érdekében, hogy a modell adjon magyarázatot bizonyos szerkezeti sajátosságokra, amelyek felmerülhetnek, például lényegi, alapvető kockázat és koncentrációs kockázat.
4. Az intézmény modelljének pontosságát és teljesítményét egy utólagos ellenőrzési program segítségével kíséri figyelemmel. Az utólagos ellenőrzésnek minden munkanapra vonatkozóan összehasonlítást kell nyújtania 1 az intézménynek a portfólió napvégi pozícióira vonatkozó modellje által kiadott egynapi kockázati értéke mértékének, és 1 a portfólió értékének a következő munkanap végéig bekövetkezett egynapi változására vonatkozóan.
- Az illetékes hatóságok vizsgálják az intézménynek a portfólió értékében bekövetkezett tényleges és feltételes változásokra vonatkozó utólagos ellenőrzés elvégzésére vonatkozó kapacitását. A portfólió értékének feltételes változásaira vonatkozóan végzett utólagos ellenőrzés a portfólió nap végi értékének és, változatlan pozíciókat feltételezve, a következő nap végi értékének az összehasonlítása alapján történik. Az illetékes hatóságok előírják az intézményeknek, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak utólagos ellenőrzési programjuk fejlesztésére, amennyiben az hiányosnak bizonyul. Az illetékes hatóságok megkövetelhetik, hogy az intézmények utólagos ellenőrzést végezzenek hipotetikus (a portfólió értékének változásait használva, amelyek akkor következnenek be, ha a nap végén a pozíciók változatlanok maradnának) és/vagy valós üzletkötéseik (kivéve a díjakat, jutalékokat és a nettó kamatjövedelmet) eredményeiről.
5. A tőzsdén forgalmazott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír- és osztalékra jogosító értékpapír-pozíciókkal kapcsolatos egyedi kockázatokra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámítását illetően az illetékes hatóságok akkor ismerhetik el egy intézmény belső modelljének használatát, ha az e melléklet további részében szereplő feltételeken felül a következő feltételeknek is megfelel:
- a) magyarázatot ad a portfólió időbeli árváltozásaira;
 - b) képes mérni a koncentrációt a portfólió nagyságát és az összetételében bekövetkezett változásokat illetően;
 - c) kedvezőtlen körülmények között is teherbíró;
 - d) arra irányuló utólagos ellenőrzéssel érvényesítik, hogy képes-e az egyedi kockázat pontos észlelésére. Ha az illetékes hatóságok lehetővé teszik ezen utólagos ellenőrzésnek az adott al-portfóliókon való elvégzését, akkor azokat következetesen kell kiválasztani;
 - e) méri a névhez kapcsolódó alapkockázatot, vagyis az intézmény bizonyítja, hogy a modell érzékeny a hasonló, de nem azonos pozíciók közötti lényeges sajátságbeli különbségekre; és
 - f) méri az eseménykockázatot.

Az intézménynek az alábbi feltételeknek is meg kell felelnie:

- amennyiben az intézmény a VaR számításban nem jelentkező eseménykockázatnak van kitéve, mert a 10 napos tartási periódus és a 99 %-os konfidenciaintervallum fölött van (kis valószínűségű és nagyon súlyos események), az intézmény gondoskodik arról, hogy ezen események szerepeljenek a belső tőkeértékelésben; és
- az intézmény modelljének konzervatív becsléssel kell megállapítania a kevésbé likvid és a korlátozott ártárláthatóságú pozíciókból adódó, reális piaci helyzetekben megvalósuló kockázatot. A modellnek továbbá az adatok tekintetében meg kell felelnie a minimális standardoknak. A helyettesítő értékeknek megfelelően konzervatívoknak kell lenniük és csak akkor használhatók, ha a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek, vagy a pozíció illetve a portfólió valós volatilitását nem tükrözik kellőképpen.

Továbbá, a technika és a legjobb gyakorlat fejlődésével az intézményeknek ki kell használniuk a fejlődés adta lehetőségeket.

Továbbá, az intézménynek tőkekövetelménye számításakor rendelkeznie kell az ebben a bekezdésben előbb leírtak szerinti VaR számítás által mért nemteljesítési kockázatot növelő, a kereskedési könyvi pozíció szerinti nemteljesítési kockázat mérésére szolgáló módszerrel. A kétszeres beszámítás elkerülése érdekében a nemteljesítési kockázat miatti költségnövekmény számításakor az intézmény figyelembe veheti a VaR számításakor már beszámított nemteljesítési kockázat mértékét, különösen olyan kockázati pozícióknál, amelyeket a piaci körülmények rosszabbodása, illetve a hitelkörnyezet romlására utaló egyéb jelek esetén 10 napon belül be lehet és be is kell zárni. Ha az intézmény a nemteljesítési kockázat miatti növekményt a pótdíjon keresztül méri, rendelkeznie kell a mérés más módszerekkel való igazolására szolgáló módszerekkel.

Az intézménynek bizonyítania kell, hogy módszere megfelel a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkében meghatározott módszerrel egyenértékű megbízhatósági standardoknak, a kockázat állandó meglétének feltételezése, és a likviditás, a koncentráció, a fedezés és az opcionalitás hatását kellően tükröző szükség szerinti kiigazítások megtétele mellett.

Ha az intézmény a nemteljesítési kockázat miatti növekményt nem belső fejlesztésű módszer segítségével méri, akkor a pótdíjat vagy a 2006/48/EK irányelv 78-83. cikkében meghatározott módszerrel, vagy a 2000/12/EK irányelv 84-89. cikkében meghatározott módszerrel egyenértékű módszerrel kell kiszámítania.

A 2006/48/EK irányelv 66. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerinti levonási eljárás alá tartozó, illetve azon irányelv IX. mellékletének 4. részében meghatározott 1250 %-os kockázati súlyozású készpénz-, illetve szintetikus értékpapírosítási kockázatokra az idézett eljárásban meghatározottnál nem alacsonyabb összegű tőkekövetelményt kell alkalmazni. Az ilyen kitettségekkel kereskedő intézmények más eljárást is alkalmazhatnak, ha az illetékes hatóságok felé a kereskedési célon felül bizonyítani tudják, hogy az értékpapírosítási kitettségekre, illetve a kizárólag hitelderivatívákra támaszkodó szintetikus értékpapírosítás esetén az értékpapírosítási kitettségekre magukra, vagy összes kockázati összetevőikre likvid kétirányú kereslet van. Ezen szakasz alkalmazásában a kétirányú kereslet akkor jön létre, ha független és jóhiszemű vételi és eladási ajánlat áll fenn, és a legutolsó eladási árhoz vagy a jóhiszemű folyó vételi, illetve eladási ajánlattételi árhoz elfogadhatóan viszonyuló ár egy napon belül meghatározható, és az üzlet a kereskedési szokásoknak megfelelő viszonylag rövid időn belül ezen az áron megköthető. Ha egy intézmény más eljárást kíván alkalmazni, elegendő piaci adattal kell rendelkeznie ahhoz, hogy a nemteljesítés kockázat miatti növekmény a fentiekben meghatározott normáknak megfelelő mérésére szolgáló belső módszerével a kitettségek koncentrált nemteljesítés kockázatát teljes mértékben képes legyen felmérni.

6. Az olyan belső modelleket használó intézmények esetében, amelyek a 4. pont szerint nem elismertek, az egyedi kockázatra az I. mellékletnek megfelelően kiszámított külön tőkekövetelmény alkalmazandó.
7. A 9. pont b) alpontja alkalmazásában az intézmény saját számításának eredményeit legalább 3-as tényezővel kell megszorozni.
8. A szorzótényezőt az 1. táblázatnak megfelelően egy 0 és 1 közötti plusz-tényezővel meg kell növelni a legutóbbi 250 munkanapban az intézmény által végzett utólagos ellenőrzés által észlelt túllépések számától függően. Az illetékes hatóságok előírják az intézmény számára, hogy a túllépések számát a portfólió értékének tényleges vagy feltételezett változásaira végzett utólagos ellenőrzés alapján következetesen számítsa ki. Túllépésnek számít az a portfólió értékében egy nap alatt bekövetkezett változás, ami meghaladja az intézmény modellje által kiadott egynapos kockázati érték mértékét. A plusz-tényező meghatározásához a túllépések számát legalább negyedévente fel kell mérni.

1. táblázat

A túllépések száma	Plusz-tényező
Kevesebb, mint 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 vagy annál több	1,00

Az illetékes hatóságok egyes esetekben és kivételes helyzetben eltekinthetnek a szorzótényezőnek az 1. táblázat szerinti plusz-tényezővel történő megnövelésétől, ha az intézmény az illetékes hatóságok felé igazolta, hogy az ilyen növelés indokolatlan lenne, és hogy a modell alapvetően megbízható.

Ha több túllépés jelzi, hogy a modell nem kellőképpen pontos, az illetékes hatóságok visszavonhatják a modell elismerését, vagy megfelelő intézkedéseket hozhatnak a modell haladéktalan kiigazításának biztosítására.

Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok folyamatosan ellenőrizhessék a plusz-tényező alkalmasságát, az intézmény köteles haladéktalanul, de minden esetben legfeljebb öt munkanapon belül értesíteni az illetékes hatóságokat az utólagos ellenőrzési programjukból származó olyan túllépésekről, amelyek a fenti táblázat szerint a plusz-tényező növekedését vonnák maga után.

9. Az intézményeknek a következők közül a magasabb tőkekövetelménynek kell eleget tenniük:
 - a) az e mellékletben meghatározott paramétereknek megfelelően értékelt előző napi kockázati érték, valamint adott esetben az 5. pontban előírt nemteljesítési kockázat miatti költségnövekmény díja; vagy
 - b) a megelőző 60 munkanapon mért napi kockázati értékek átlaga, szorozva a 7. pontban említett tényezővel, és a 8. pontban említett plusz-tényezővel korrigálva, valamint adott esetben az 5. pontban előírt nemteljesítési kockázat miatti költségnövekmény.
10. A kockázati érték kiszámítására a következő minimális követelmények vonatkoznak:
 - a) legalább naponta történő kockázati érték számítás;
 - b) 99 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallum;
 - c) 10 napos tartási periódus;
 - d) legalább egyéves tényleges megfigyelési időszak, kivéve, ha az árfolyam-ingadozás jelentős növekedése ennél rövidebb megfigyelési időszakot indokol; és
 - e) háromhavonkénti adatállomány-frissítés.
11. Az illetékes hatóságok megkövetelik, hogy a modell pontosan mérje az opciók, illetve opciószerű pozíciók összes lényeges árfolyamkockázatát, és a modell által le nem fedett minden más kockázatra a szavatolóátke formájában megfelelő fedezet álljon rendelkezésre.
12. A kockázattertelékesi modellnek észlelnie kell az intézménynek a vonatkozó piacokon folytatott tevékenységének szintjétől függő, megfelelő számú kockázati tényezőt és különösen a következőket.

Kamatlábkkockázat

A kockázattértékelési rendszernek magában kell foglalnia egy sor olyan kockázati tényezőt az egyes valuták kamatlábaira vonatkozóan, amelyre az intézmény mérlegben szereplő vagy mérlegen kívüli pozícióit illetően kamatláb-érzékeny. Az intézménynek a hozamgörbéket az általánosan elfogadott megközelítések valamelyikével kell modelleznie. A főbb piacok és valuták esetében jelentősebb kamatlábkkockázat esetén a hozamgörbét legalább hat lejáratú sávra kell osztani a kamatláb-ingadozásoknak a hozamgörbe mentén való változásának követése érdekében. A kockázatkezelési rendszernek a különböző hozamgörbék közötti tökéletesnél gyengébb korrelációban lévő mozgások kockázatát is kezelnie kell.

Devizaárfolyam-kockázat

A kockázattértékelési rendszernek magában kell foglalnia az aranyban és az intézmény egyedi külföldi valutában megnevezett pozícióinak megfelelő kockázati tényezőket.

A kollektív befektetési formák tekintetében a kollektív befektetési forma tényleges devizapozíciói kerülnek figyelembe vételre. Az intézmények harmadik felet is megbízhatnak a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciók jelentésével, amennyiben megfelelően biztosított ennek a jelentésnek a pontossága. Amennyiben egy intézmény nem ismeri a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciókat, akkor e pozíciót el kell különíteni, és a III. melléklet 2.1. pontjának negyedik alpontja szerint kell kezelni.

Részvénykockázat

A kockázattértékelési rendszernek legalább minden olyan részvénytípusra külön kockázati tényezőt kell használni, ahol az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik.

Árukockázat

A kockázattértékelési rendszernek legalább minden olyan árura külön kockázati tényezőt kell használni, ahol az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik. A kockázattértékelési rendszernek mérnie kell a hasonló, de nem azonos áruk és a határidős árfolyamokban a lejáratú megfelelések hiányából adódó változások kockázata közötti, tökéletesnél gyengébb korreláció kockázatát is. Továbbá figyelembe kell vennie a piac jellemzőit, különösen a leszállítási határidőket, és a kereskedők részére a pozíciók lezárására biztosított hatáskört.

13. Az illetékes hatóságok, a kockázati kategóriákon belül és a kockázati kategóriák között, megengedhetik az intézményeknek empirikus korrelációk használatát is, ha meggyőződtek arról, hogy az intézménynek a korrelációk mérésére szolgáló rendszere megalapozott és egységesen megvalósított.

VI. MELLÉKLET

A NAGYKOCKÁZATVÁLLALÁSOKKAL KAPCSOLATOS TŐKEKÖVETELMÉNYEK KISZÁMÍTÁSA

1. A 31. cikk b) pontjában említett többletet úgy számítják ki, hogy a kérdéses ügyfél vagy ügyfélcsoport részére történő összes kereskedési kockázatvállalásnak azokat az összetevőit választják ki, amelyek az I. melléklet szerinti legmagasabb egyedi kockázati tőkekövetelményekkel és/vagy a II. melléklet szerinti tőkekövetelményekkel járnak, és amelyeknek az összege megegyezik a 31. cikk a) pontjában említett többlet mértékével.
2. Amennyiben a többlet 10 napnál tovább nem állt fenn, a további tőkekövetelmény ezekre az összetevőkre vonatkozóan az 1. bekezdésben említett követelmény 200 %-a.
3. A többlet felmerülése után 10 nappal a többlet 1. pont szerint kiválasztott összetevőit besorolják az 1. táblázat első oszlopának megfelelő sorába, az I. melléklet szerinti egyedi kockázati követelmények és/vagy a II. melléklet szerinti követelmények növekvő sorrendjében. A további tőkekövetelmény megegyezik az I. melléklet szerinti egyedi kockázati követelmények és/vagy a II. melléklet szerinti követelmények összegével, szorozva az 1. táblázat második oszlopában szereplő megfelelő tényezővel.

1. táblázat

A korlátokat meghaladó többletek (a szavatolótőke százalékának alapján)	Tényezők
40 %-ig	200 %
40 %-tól 60 %-ig	300 %
60 %-tól 80 %-ig	400 %
80 %-tól 100 %-ig	500 %
100 %-tól 250 %-ig	600 %
250 % fölött	900 %

VII. MELLÉKLET

KERESKEDÉS

A. RÉSZ

Kereskedési szándék

1. kereskedési szándékkal tartott pozícióknak/portfólióknak meg kell felelniük a következő követelményeknek:
 - a) a pozícióra/pénzügyi eszközre vagy portfóliókra nézve léteznie kell egy, a felső vezetés által jóváhagyott, világosan dokumentált kereskedési stratégiának, amelynek részét képezi a birtoklási időszak várt hossza;
 - b) a pozíció aktív kezelésére nézve létezniük kell világosan meghatározott szabályzatoknak és eljárásoknak, amelyeknek részét képezik a következők:
 - i. kereskedés keretében felvállalt pozíciók;
 - ii. a pozíciós korlátok megállapításra kerülnek és felügyelik ezek megfelelőségét;
 - iii. a kereskedők a megállapodott korlátokon belül és a megállapodott stratégiával összhangban szabadon vállalhatják/kezelhetik a pozíciót;
 - iv. az intézmény kockázatkezelési eljárásának szerves részét képezi a pozíciók felső vezetésnek való jelentése; és
 - v. a pozíciókat a piaci információs források igénybevételével folyamatosan felügyelik és értékelés készül a pozíció vagy az azt alkotó kockázatok értékesíthetőségéről vagy fedezeti ügyletbe való vonhatóságáról, ideértve különösen az értékelési folyamat piaci paramétereinek minőségét és rendelkezésre állását, a piaci forgalom szintjét valamint a piacon kereskedett pozíciók méretét illető értékelését; és
 - c) létezniük kell világosan meghatározott irányvonalaknak és eljárásoknak annak nyomon követésére, hogy a pozíció összhangban áll-e az intézmény kereskedési stratégiájával, ehhez hozzátartozik a forgalomnak és az intézmény kereskedési könyve értékesítési pozícióinak nyomon követése is.

B. RÉSZ

Rendszerek és ellenőrzések

1. A prudens és megbízható értékelési becslések biztosítására az intézmények megfelelő rendszereket és ellenőrzési mechanizmusokat vezetnek be és tartanak fenn.
2. A rendszereknek és ellenőrzési mechanizmusoknak tartalmazniuk kell legalább a következő elemeket:
 - a) dokumentált irányvonalak és eljárások az értékelési folyamatra vonatkozóan. Ide tartoznak az értékelés kialakításában résztvevő különböző területek világosan elhatárolt felelősségi körei, a piaci információk forrásai és azok megfelelőségének felülvizsgálata, a független értékelés gyakorisága, a záró árak időzítése, eljárások az értékelések korrigálására, hóvégi és ad-hoc ellenőrzési eljárások; és
 - b) az értékelési folyamatért felelős részlegre vonatkozóan világos és független (azaz az üzleti területtől független) jelentési útvonalak.

A jelentési útvonal végén belső igazgatósági tagnak kell állnia.

Prudens értékelési módszerek

3. A piaci árakon történő értékelés a pozíciók legalább napi rendszerességgű értékelését jelenti könnyen hozzáférhető, semleges forrásból szerzett záró árak alapján. Ilyenek például a tőzsdei árfolyamok, a kereskedési felületeken megjelenő árak vagy különféle független, jó hírnevű kereskedők árjegyzései.
4. A piaci árakon történő értékeléskor az eladási és vételi árak közül a prudensebb értékelést biztosító árat kell használni, kivéve azt az esetet, amikor az intézmény a szóban forgó pénzügyi eszköz vagy áru adott fajtájának terén jelentős piacvezető és képes piaci középárfolyamokon zárni.
5. Amennyiben a piaci árakon történő értékelés nem lehetséges, az intézményeknek modell alapú árazással kell értékelniük pozícióikat/portfólióikat a kereskedési könyvi tőkekövetelmény-meghatározás elvégzése előtt. A modell alapú árazás olyan értékelést jelent, amelyet piaci paraméter alapján kell viszonyítani, valószínűségi alapon megbecsülni vagy egyéb módon kiszámítani.
6. A modell alapú árazáskor a következő követelményeket kell teljesíteni:
 - a) a felső vezetésnek ismernie kell a kereskedési könyv azon elemeit, amelyek modell alapú árazás tárgyát képezik, és tisztában kell lennie azzal, hogy ez milyen mértékben okoz bizonytalanságot az üzleti terület kockázataról/hozamáról történő jelentésben;
 - b) a piaci paramétereket lehetőség szerint ugyanabból a forrásból kell nyerni, mint a piaci árakat, és gyakran kell értékelni a szóban forgó értékelési pozíció piaci paramétereinek megfelelőségét és a modell paramétereit;
 - c) amennyiben lehetséges, olyan értékelési módszertanokat kell alkalmazni, amelyek adott pénzügyi eszközök vagy áruk tekintetében elismert piaci gyakorlatnak minősülnek;
 - d) amennyiben a modellt az intézmény maga fejleszti ki, a modellnek helyes feltételezéseken kell alapulnia, amelyeket a modellfejlesztéstől független, megfelelően képzett harmadik felek értékelték és kritikus szemszögből felülvizsgáltak;
 - e) hivatalos változás-ellenőrzési eljárásoknak kell életben lenniük, valamint meg kell őrizni a modell biztonsági másolatát és azt az értékelések időszakos ellenőrzésére kell használni;
 - f) a kockázatkezelő részlegnek ismernie kell az alkalmazott modellek gyengeségeit és hogy azokat hogyan lehet a legelőnyösebben megjeleníteni az értékelés eredményében; és
 - g) a modellt rendszeres időközönként felül kell vizsgálni a modelleredmények (pl. a feltételezések folyamatos helyénvalóságának értékelése, az eredménykimutatásnak a kockázati tényezők fényében történő elemzése, a tényleges záróárak összehasonlítása a modelleredményekkel) pontosságának meghatározására.

A d) pont alkalmazásának céljából a modellt az üzleti területtől függetlenül kell kifejleszteni vagy jóváhagyni és függetlenül kell tesztelni, amely magában foglalja a matematikai képletek, a feltételezések és a szoftver beillesztését is.

7. Független árfelülvizsgálatot kell végezni a napi rendszerességgű piaci árazás vagy modell alapú árazás mellett. Ezen a folyamaton keresztül kell ellenőrizni a piaci árak és modellparaméterek pontosságát és függetlenségét. Míg a mindennapos piaci árazást a kereskedők végezhetik, addig a piaci árak és modellparaméterek felülvizsgálatát egy a kereskedőtől független egységnek kell végeznie, legalább havi rendszerességgel (vagy a piaci/kereskedési tevékenység természetétől függően gyakrabban). Amennyiben nem állnak rendelkezésre független árazási források vagy az árazási források inkább szubjektívek, úgy prudens méréseket – mint pl. értékelési korrekciók – kell végezni.

Értékelési korrekciók vagy tartalékok

8. Az intézmények az értékelési korrekciók/tartalékok figyelembe vételére eljárásokat vezetnek be és tartanak fenn.

Általános sztenderdek

9. Az illetékes hatóságok előírják a következő értékelési korrekciók/tartalékok formális figyelembe vételét: nem realizált kamatnyereség, pozíciózárási költségek, működési kockázatok, lejárat előtti visszaváltás, befektetési és finanszírozási költségek, jövőbeni igazgatási költségek és adott esetben modellkockázat.

A kevésbé likvid tételekre vonatkozó sztemdek

10. A kevésbé likvid pozíciók piaci eseményekből és intézményspecifikus helyzetekből – pl. koncentrált vagy hosszú ideje tartott pozíciók – egyaránt adódhatnak.
11. Az intézmények több tényezőt vesznek figyelembe annak megállapításakor, hogy szükség van-e értékelési tartalékra a kevésbé likvid tételek vonatkozásában. E tényezők közé tartoznak a következők: a pozíció/kockázatok pozíción belüli fedezéséhez szükséges idő, az eladási és vételi árajánlat különbségek volatilitása és átlaga, a piaci árjegyzések rendelkezésre állása (a piacvezetők száma és kiléte), a kereskedési mennyiségek volatilitása és átlaga, a piaci koncentráció, a pozíciók öregedése, a modell alapú számítás alapulvételének mértéke, és egyéb modell-kockázatok hatása.
12. Harmadik fél által végzett értékelések vagy a modell alapú árazás használatakor az intézmények fontolóra veszik, hogy alkalmaznak-e értékelési korrekciót. Ezen felül az intézmények fontolóra veszik, hogy szükséges-e tartalékokat képezni a kevésbé likvid pozíciókra és folyamatosan felülvizsgálják azok állandó megfelelőségét.
13. Amennyiben az értékelési korrekciók/tartalékok a folyó pénzügyi évben jelentős veszteségekhez vezetnek, úgy ezeket le kell vonni az intézmény – a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének k) pontja szerinti – eredeti szavatoló tőkéjéből.
14. Az értékelési korrekciókból/tartalékokból adódó egyéb nyereségeket/veszteségeket a 13. cikk 2. pontjának b) alpontjában említett „nettó kereskedési könyvbeli nyereség” számításába kell foglalni, és azokat hozzá kell adni, illetve le kell vonni a további szavatoló tőkéből, amely e rendelkezések szerint a piaci kockázati követelmények fedezésére jogosult.
15. Az intézményre nézve kötelező elszámolási rendszerrel számítottakat meghaladó értékelési kiigazításokat/tartalékokat, amennyiben ezek jelentős veszteséget eredményeznek, a 13. pont szerint, illetve minden más esetben a 14. pont szerint kell kezelni.

C. RÉSZ

Belső fedezeti ügyletek

1. A belső fedezeti ügylet olyan pozíció, amely jelentős mértékben vagy teljesen ellentételezi a nem-kereskedési könyvi pozíció kockázati komponensét vagy pozíciók egész sorát. A belső fedezeti ügyletekből eredő pozíciók elismerhetők a kereskedési könyvi tőkekövetelmény meghatározását illetően, feltéve, hogy azokat kereskedési szándékkal tartják és hogy teljesülnek az A. és B. részben a kereskedési szándékra és a prudens értékelésre vonatkozóan megállapított általános kritériumok. Figyelembe kell venni különösen a következőket:
 - a) a belső fedezeti ügyleteknek alapvetően nem arra kell irányulniuk, hogy elkerüljék vagy csökkentsék a tőkekövetelményeket;
 - b) a belső fedezeti ügyleteket megfelelően dokumentálni kell, és külön belső jóváhagyási és ellenőrzési (audit) eljárások tárgyát kell képezniük;
 - c) a belső ügyletet piaci feltételek mellett bonyolítják le;
 - d) a belső fedezeti ügylet által képzett piaci kockázat nagyobb részét a kereskedési könyvben dinamikus módon kezelik az engedélyezett korlátok között; és
 - e) a belső ügyleteket gondosan nyomon kell követni.

A nyomonkövetést megfelelő folyamatokkal kell biztosítani.

2. Az 1. pontban említett elbánást a belső fedezeti ügylet nem kereskedési könyvi oldalára alkalmazandó tőkekövetelmények sérelme nélkül kell alkalmazni.
3. A fentiekől eltérően, ha az intézmény a kereskedési könyvben nyilvántartott hitelderivatíva felhasználásával a kereskedési könyvben nem szereplő hitelkockázati kitettséget fedez (belső fedezés használata mellett), a tőkekövetelmény számításának szempontjából a kereskedési könyvön kívüli kockázat nem tekinthető fedezettnek, hacsak az intézmény a kereskedési könyvben nem szereplő kockázat tekintetében elismert fedezeti védelmet nyújtó harmadik féltől a 2006/48/EK irányelv VIII. melléklete 2. része 19. pontja előírásainak megfelelő hitelderivatívát nem vásárol. Amennyiben ilyen harmadik fél által nyújtott védelem megvásárlásra került, és a tőkekövetelmény számításának céljából elismerik a kereskedési könyvön kívüli kockázat fedezeteként, sem a belső, sem a külső hitelderivatíva-fedezetet nem lehet a kereskedési könyvbe belevenni a tőkekövetelmény számításának céljából.

D. RÉSZ

A kereskedési könyv tartalma

1. Az intézményeknek a 11. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő, az intézmény kockázatkezelési képességét és gyakorlatát figyelembe vevő, egyértelműen meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyvbe a tőkekövetelmény számítása céljából bevezetendő kitettségek meghatározása céljából. A szabályzatok és eljárások betartását teljes körűen dokumentálni kell, és rendszeres belső ellenőrzésnek kell alávetni.
2. Az intézményeknek egyértelműen meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyv általános használatának tekintetében. Ezek a szabályzatok és eljárások legalább az alábbiakat kell, hogy tartalmazzák:
 - a) az intézmény által kereskedésnek, és a tőkekövetelmény szempontjából a kereskedési könyv részének tekintett tevékenységet;
 - b) a kitettség likvid, kétirányú keresletre vetített piaci értékelésének (marked-to-market) mértékét;
 - c) a modell alapján értékelt (marked-to-model) kitettségeknek a mértékét, amelyen belül az intézmény képes:
 - i. a kitettség összes lényegi kockázatát azonosítani;
 - ii. a kitettség összes lényegi kockázatát fedezni olyan pénzügyi eszközökkel, amelyekre aktív, likvid, kétirányú kereslet áll fenn; és
 - iii. a modellben használt kulcsfontosságú feltételezések és paraméterek tekintetében megbízható becsléseket tenni;
 - d) a külsőleg igazolható kitettség következetes értékelésére való képesség és kötelezettség mértékét;
 - e) a jogi megszorítások és egyéb működési követelmények az intézmény rövid távú likvidációs vagy kitettség-fedezési képességére gyakorolt korlátozó hatásának mértékét;
 - f) az intézmény kereskedési tevékenysége során felmerülő kitettségek aktív kockázatkezelésére való képesség és kötelezettség mértékét; és
 - g) a kockázat vagy a kitettségek a nem kereskedési könyv és a kereskedési könyv közötti mozgására való lehetőség mértékét, és ennek feltételeit.
3. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az intézmények a kereskedési könyvben a 2006/48/EK irányelv 57. cikke l), m) és n) pontjában meghatározottak szerinti részesedésnek minősülő pozíciókat tulajdonjogot vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírként kezelje, amennyiben az intézmény igazolja, hogy ezeket a pozíciókat illetően aktív piacvezető szerepet játszik. Ebben az esetben az intézménynek a saját tulajdonú kereskedelemre bocsátható eszközök tekintetében megfelelő rendszerrel és ellenőrzési mechanizmussal kell rendelkeznie.
4. Az intézmény által nem a kereskedési könyvben nyilvántartott repó típusú határidős kereskedelemhez kapcsolódó ügyleteket tőkemegfelelés céljából be lehet venni a kereskedési könyvbe, de csak akkor, ha minden ilyen repó-típusú ügylet bevételre kerül. Ennek alkalmazásában a kereskedelemhez kapcsolódó repó-típusú ügylet az az ügylet, amely megfelel a 11. cikk (2) bekezdésében és a VII. melléklet A. részében meghatározott követelményeknek, és amelynek mindkét pozícióoldala a kereskedési könyvben nyilvántartott készpénz vagy értékpapír formájában rendelkezésre áll. Minden repó típusú ügyletre kereskedési könyvön kívüli partnerhitelkockázati költséget kell számolni, függetlenül attól, hogy hol vannak nyilvántartva.

VIII. MELLÉKLET

HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELVEK

A. RÉSZ

HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELVEK EGYMÁST KÖVETŐ MÓDOSÍTÁSAIKKAL

(a 52. cikkben említettek szerint)

A Tanács 1993. március 15-i 93/6/EGK irányelve a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről

Az Európai Parlament és a Tanács 1998. június 22-i 93/31/EK irányelve a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló 93/6/EGK tanácsi irányelv módosításáról

Az Európai Parlament és a Tanács 1998. június 22-i 98/33/EK irányelve a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 77/780/EGK tanácsi irányelv 12. cikkének, a hitelintézetek szolvenciamutatójáról szóló 89/647/EGK tanácsi irányelv 2., 5., 6., 7. és 8. cikkének, illetve II. és III. mellékletének, valamint a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló 93/6/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének és II. mellékletének módosításáról

Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-i 2002/87/EK irányelve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, 79/267/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK, 93/6/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról,

Csak a 26. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, és a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

Csak a 67. cikk

B. RÉSZ

VÉGREHAJTÁSI HATÁRIDŐK

(a 52. cikkben említettek szerint)

Irányelv	Végrehajtási határidő
a Tanács 93/6/EGK irányelve	1995.7.1.
98/31/EK irányelv	2000.7.21.
98/33/EK irányelv	2000.7.21.
2002/87/EK irányelv	2004.8.11
2004/39/EK irányelv	2006.4.30./2007.1.31.
2005/1/EK irányelv	2005.5.31.

IX. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Ezen irányelv	93/6/EGK irányelv	98/31/EK irányelv	98/33/EK irányelv	2002/87/EK irányelv	2004/39/EK irányelv
1. cikk (1) bekezdés első mondat					
1. cikk (1) bekezdés második mondat és (2) bekezdés	1. cikk				
2. cikk (1) bekezdés					
2. cikk (2) bekezdés	7. cikk (3) bekezdés				
3. cikk (1) bekezdés a) pont	2. cikk (1) bekezdés				
3. cikk (1) bekezdés b) pont	2. cikk (2) bekezdés				67. cikk (1) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés c)–e) pont	2. cikk (3)–(5) bekezdés				
3. cikk (1) bekezdés f)–g) pont					
3. cikk (1) bekezdés h) pont	2. cikk (10) bekezdés				
3. cikk (1) bekezdés i) pont	2. cikk (11) bekezdés		3. cikk (1) bekezdés		
3. cikk (1) bekezdés j) pont	2. cikk (14) bekezdés				
3. cikk (1) bekezdés k) és l) pont	2. cikk (15) és (16) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés b) pont			
3. cikk (1) bekezdés m) pont	2. cikk (17) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés c) pont			
3. cikk (1) bekezdés n) pont	2. cikk (18) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés d) pont			
3. cikk (1) bekezdés o)–q) pont	2. cikk (19)–(21) bekezdés				
3. cikk (1) bekezdés r) pont	2. cikk (23) bekezdés				
3. cikk (1) bekezdés s) pont	2. cikk (26) bekezdés				
3. cikk (2) bekezdés	2. cikk (7) és (8) bekezdés				
3. cikk (3) bekezdés a) és b) pont	7. cikk (3) bekezdés			26. cikk	

Ezen irányelv	93/6/EGK irányelv	98/31/EK irányelv	98/33/EK irányelv	2002/87/EK irányelv	2004/39/EK irányelv
3. cikk (3) bekezdés c) pont	7. cikk (3) bekezdés				
4. cikk	2. cikk (24) bekezdés				
5. cikk	3. cikk (1) és (2) bekezdés				
6. cikk	3. cikk (4) bekezdés				67. cikk (2) bekezdés
7. cikk	3. cikk (4a) bekezdés				67. cikk (3) bekezdés
8. cikk	3. cikk (4b) bekezdés				67. cikk (3) bekezdés
9. cikk	3. cikk (3) bekezdés				
10. cikk	3. cikk (5)-(8) bekezdés				
11. cikk	2. cikk (6) bekezdés				
12. cikk első albekezdés	2. cikk (25) bekezdés				
12. cikk második albekezdés					
13. cikk (1) bekezdés első albekezdés	V. melléklet 1. pont első albekezdés				
13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés és (2)-(5) bekezdés	V. melléklet 1. pont, második albekezdés és 2-5. pont	1. cikk (7) bekezdés és 4. melléklet a) és b) pont			
14. cikk	V. melléklet 6. és 7. pont	4. melléklet c) pont			
15. cikk	V. melléklet 8. pont				
16. cikk	V. melléklet 9. pont				
17. cikk					
18. cikk (1) bekezdés első albekezdés	4. cikk (1) bekezdés első albekezdés				
18. cikk (1) bekezdés a) és b) pont	4. cikk (1) bekezdés i. és ii. pont	1. cikk (2) bekezdés			
18. cikk (2)-(4) bekezdés	4. cikk (6)-(8) bekezdés				

Ezen irányelv	93/6/EKG irányelv	98/31/EK irányelv	98/33/EK irányelv	2002/87/EK irányelv	2004/39/EK irányelv
19. cikk (1) bekezdés					
19. cikk (2) bekezdés	11. cikk (2) bekezdés				
19. cikk (3) bekezdés					
20. cikk					
21. cikk	IV. melléklet				
22. cikk					
23. cikk első és második albekezdés	7. cikk (5) és (6) bekezdés				
23. cikk harmadik albekezdés					
24. cikk					
25. cikk					
26. cikk (1) bekezdés	7. cikk (10) bekezdés	1. cikk (4) bekezdés			
26. cikk (2)-(4) bekezdés	7. cikk (11)-(13) bekezdés				
27. cikk	7. cikk (14) és (15) bekezdés				
28. cikk (1) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés				
28. cikk (2) bekezdés	5. cikk (2) bekezdés	1. cikk (3) bekezdés			
28. cikk (3) bekezdés					
29. cikk (1) bekezdés a)-c) pont és a következő két albekezdés	VI. melléklet 2. pont				
29. cikk (1) bekezdés utolsó albekezdés					
29. cikk (2) bekezdés	VI. melléklet 3. pont				
30. cikk (1) bekezdés és (2) bekezdés első albekezdés	VI. melléklet 4. és 5. pont				
30. cikk (2) bekezdés második albekezdés					

Ezen irányelv	93/6/EGK irányelv	98/31/EK irányelv	98/33/EK irányelv	2002/87/EK irányelv	2004/39/EK irányelv
30. cikk (3) és (4) bekezdés	VI. melléklet 6. és 7. pont				
31. cikk	VI. melléklet 8. pont 1. alpont, 2. alpont első mondat és 3–5. alpont				
32. cikk	VI. melléklet 9. és 10. pont				
33. cikk (1) és (2) bekezdés					
33. cikk (3) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés				
34. cikk					
35. cikk (1)–(4) bekezdés	8. cikk (1)–(4) bekezdés				
35. cikk (5) bekezdés	8. cikk (5) bekezdés első mondat	1. cikk (5) bekezdés			
36. cikk	9. cikk (1)–(3) bekezdés				
37. cikk					
38. cikk	9. cikk (4) bekezdés				
39. cikk					
40. cikk	2. cikk (9) bekezdés				
41. cikk (1) bekezdés a)–c) pont	10. cikk első, második és harmadik francia bekezdés				
41. cikk (1) bekezdés d) és e) pont					
41. cikk (1) bekezdés f) pont	10. cikk negyedik francia bekezdés				
41. cikk (1) bekezdés g) pont					
42. cikk					
43. cikk					
44. cikk					

Ezen irányelv	93/6/EKG irányelv	98/31/EK irányelv	98/33/EK irányelv	2002/87/EK irányelv	2004/39/EK irányelv
45. cikk					
46. cikk	12. cikk				
47. cikk					
48. cikk					
49. cikk					
50. cikk	15. cikk				
I. melléklet 1–4. pont	I. melléklet 1–4. pont				
I. melléklet 4. pont utolsó albekezdés	2. cikk (22) bekezdés				
I. melléklet 5–7. pont	I. melléklet 5–7. pont				
I. melléklet 8. pont					
I. melléklet 9–11. pont	I. melléklet 8–10. pont				
I. melléklet 12–14. pont	I. melléklet 12–14. pont				
I. melléklet 15–16. pont	2. cikk (12) bekezdés				
I. melléklet 17–41. pont	I. melléklet 15–39. pont				
I. melléklet 42–56. pont					
II. melléklet 1. és 2. pont	II. melléklet 1. és 2. pont				
II. melléklet 3–10. pont					
III. melléklet 1. pont	III. melléklet 1. pont első albekezdés	1. cikk (7) bekezdés és melléklet 3. pont a) alpont			
III. melléklet 2. pont	III. melléklet 2. pont				
III. melléklet 2.1. pont elsőől harmadik albekezdés	III. melléklet 3.1. pont	1. cikk (7) bekezdés és melléklet 3. pont b) alpont			

Ezen irányelv	93/6/EGK irányelv	98/31/EK irányelv	98/33/EK irányelv	2002/87/EK irányelv	2004/39/EK irányelv
III. melléklet 2.1. pont negyedik albekezdés					
III. melléklet 2.1. pont ötödik albekezdés	III. melléklet 3.2. pont	1. cikk (7) bekezdés és melléklet 3. pont b) alpont			
III. melléklet 2.2. pont, 3. pont és 3.1. pont	III. melléklet 4-6. pont	1. cikk (7) bekezdés és melléklet 3. pont c) alpont			
III. melléklet 3.2. pont	III. melléklet 8. pont				
III. melléklet 4. pont	III. melléklet 11. pont				
IV. melléklet 1-20. pont	VII. melléklet 1-20. pont	1. cikk (7) bekezdés és 5. melléklet			
IV. melléklet 21. pont	11a. cikk	1. cikk (6) bekezdés			
V. melléklet 1-12. pont negyedik albekezdés	VIII. melléklet 1-13. pont ii. alpont	1. cikk (7) bekezdés és 5. melléklet			
V. melléklet 12. pont ötödik albekezdés					
V. melléklet 12. pont hatodik albekezdéstől a 13. pontig	VIII. melléklet 13. pont iii. alponttól a 14. pontig	1. cikk (7) bekezdés és 5. melléklet			
VI. melléklet	VI. melléklet 8.2. pont az első mondat				
VII. melléklet					
VIII. melléklet					
IX. melléklet					